

18

4 ΝΕΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 44 (95)
3 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1940-Ε'.

Τα παιδιά μας

Η Νεοραία

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ Α. Χορ
ΗΜΕΡΟΜ. 24-10-81
ΑΡΙΘ. 30354

ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΜΠΡΟΣ

«... Από της απόψεως των ηθικών κατακτήσεων του Έλληνικού Λαού, έχομεν πρώτον ώλοκληρωμένην πλέον την κηρυχθείσαν επανάστασιν κατά των ιδίων έαυτών μας. Η νίκη αυτή είναι ή σπουδαιότερα όλων, διότι θεμελιώνει επί άκλονήτων βάσεων την νέαν εποχήν. Σήμερον πλέον ήμπορούμεν μετά πεποιθήσεως νά ειπώμεν ότι έλυτρώθημεν όριστικώς από τας άθλιότητας του παρελθόντος και ότι εξέκινήσαμεν όλοι μαζί διά μίαν νέαν ζωήν. Τίποτε δέν θά σάς κάμη του λοιπού νά γυρίσετε προς τά όπίσω. Μιά νέα πίστις προς τους έαυτούς μας και τας άφυπνισθείσας δυνάμεις της Φυλής μας οδηγεί προς τά έμπρός.

»Ιδού διατί την υπόθεσιν της 4ης Αυγούστου την έκαμα ιδικήν σου υπόθεσιν, Έλληνικέ Λαέ! Καί ως τοιαύτην την έξυπηρετείς και την προφυλάτεις από κάθε είδους ύπονόμευσιν και από πάσης μορφής κακοποιάν. Τό τίναν γμα της 4ης Αυγούστου υπήρξεν από της πρώτης στιγμής ή ώραιότερα επανάστασις της συνειδήσεως ένός Λαού, επανάστασις που μετέβαλε την νοοτροπίαν μιās κακής εποχής και έδωσε πάλιν όλον τό περιεχόμενον εις τας ήθικάς αξίας, που διέπουν από αιώνων την ζωήν της Ελλάδος.

»Τό Έθνος διά της Λεωφόρου της 4ης Αυγούστου εισήλθεν εις μίαν περίοδον ώριμότητας. Κατά την ήρωϊκήν εποχήν του 1912-13, μετά την στιγμιαίαν άφύπνισιν εκείνην, ήλθαν τά έτη μιās μακράς πολιτικής και ήθικης κρίσεως, κατά την οποίαν ή χώρα ένόσησε βαρέως. Την πολιτικήν και ήθικήν αυτήν κρίσιν έπληρώσαμεν άκριβά. Έξ αυτής όμως έπήγασε και ή θέλησις της σωτηρίας. Καί ιδού ότι ακολουθοΰμεν σήμερον ένα σύστημα πειθαρχίας και τάξεως, τό όποιον μας επιτρέπει νά σκεπτόμεθα, νά αποφασίζωμεν και νά οικοδομοΰμεν στερεά.

»Όλα όμως αυτά πάντοτε μέ την έμπιστοσύνην του Λαού. Ούδεμία ύλική δύναμις δύναται νά στηρίξη ποτέ μίαν κατάστασιν στερουμένην ήθικης βάσεως. Καί έπειδή ή ήθική και έννική σκοπιμότης υπήρξαν ή άφετηρία και ό σκοπός της 4ης Αυγούστου, δι' αυτό ή λαϊκή έμπιστοσύνη περιέβαλεν από της πρώτης στιγμής τό έργον μας.

»Τό ιδανικόν μας είναι νά αφήσωμεν όπισθεν ήμών μίαν Έλλάδα ισχυράν, μέ ώργανωμένας τας ήθικάς και ύλικάς της δυνάμεις.».

Μελετάς

Εἰς τὸ τέταρτον ἔτος τῆς αὐγουστιανῆς μεταβολῆς μᾶς ἀνέμενον πρωτοφανοῦς ἐντάσεως δοκιμασθαί. Καὶ εἶναι πολλὸ φυσικὸν τὸ ἐνθουσιαστικὸν συναίσθημα ποῦ ἐμπνέει ἡ διαπίστωσις ὅτι τὸ καθεστῶς, οἱ νέοι θεσμοὶ τοῦ, αἱ μέθοδοι ποῦ ἐφαρμόζει, τὸ πνεῦμά του, ἀντιμετωπίζον τὰς δοκιμασίας αὐτὰς νικηφόρος. Μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1939 ἡ πεῖρα, τὴν ὁποίαν εἰχόμεν, τῆς ἀντοχῆς καὶ τῆς προσαρμοστικότητος τῶν νέων μας θεσμῶν ἦτο εἰς ἄκρον περιορισμένη. Ὁ πόλεμος – ἕνας πόλεμος ποῦ δὲν ἔχει ὁμοίον του εἰς τὸ ἀγανὲς πεδίον τῆς ἱστορίας, πόλεμος ἀνοικτήριμων, ποῦ τὰ ὄργανα καὶ τὰ μέσα μετὰ τὰ ὁποῖα διεξάγεται καὶ ὅλα ὅσα θρυλοῦνται ἢ σχεδιάζονται διὰ τὴν συνέλυσίν του καὶ πρὸ παντὸς ὅσα ἀπειλοῦνται ὡς ἀποτελέσματα τοῦ ζωντανεῦσθαι φρικτὰ χωρὶς ἀπὸ τὴν Ἀποκάλυψιν καὶ κινεῖται εἰς δέος τὰ φρένας καὶ τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων – αὐτὸς ἔθεσε διὰ πρῶτην φορὰν καὶ κατὰ τρόπον σκαιὸν καὶ ἀπτότομον τὴν πείραν μας, τὴν πείραν τοῦ νέου Κράτους, ἀντιμετώπων μὲ τὰς ἐξαιρετικῶς χαρακτηριστικὰς περιστάσεις, ποῦ τὰ αἰτία, ἡ διαμόρφωσις καὶ ἡ ρύθμισις τῆς πορείας τῶν ξεφύγων μακρὰ ἀπὸ τὰς ἰδικὰς μας δυνατότητας. Ὅτι οἱ πόλεμοι δὲν γινέσκονται μόνον ἠθικὰς ἀγωνίας, ἀλλὰ καὶ κρίσεις καὶ ἀναστατώσεις εἰς τοὺς τομεῖς τῆς ὕλικῆς ζωῆς, ἤτοι εἰς ὅλους γνωστὸν καὶ πρὸ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1939 Μ ὁλοντοῦτο δὲν φαίνεται καὶ ὑπῆρχε κανεὶς τόσον εὐφάνταστος ὥστε καὶ συλλάβῃ, πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ἐκείνης, τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν δεξυτέρα τῶν ἀναστατώσεων ποῦ ἐπέπρωτο νὰ προέλθουν ἐξ αἰτίας τοῦ πολέμου εἰς τὴν κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν ζωὴν τῶν λαῶν. Ἀκόμη καὶ σήμερον, ἕνα περίπου χρόνον μετὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ πολέμου, ὁ Κόσμος δὲν δέχεται ὅτι τὸ στάδιον τῶν ὀδυνῶν ἐκπλήξεων ἔχει ἐξαντληθῇ εἰς αὐτὸν τὸν τομεᾶ.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ πόλεμος μᾶς εὗρηκεν εἰς ἐποχὴν πλήρους ἀναπτύξεως τῆς ἀνόδοις ὄλων τῶν συντελεστῶν τῆς οἰκονομικῆς μας ζωῆς. Εἰς τὸ τέλος τοῦ τρίτου ἔτους τῆς μεταβολῆς ἕνα αἰσθημα σταθερὰς ἀνερχομένης εὐφορίας ἐκυρίαρχει εἰς ὅλους τοὺς κλάδους καὶ εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἐθνικῆς ἐργασίας. Ὁ πόλεμος ἐφυγάδευσεν αὐτὴν τὴν εὐφορίαν. Τὸ σύστημα τῶν προμηθειῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καθῶς καὶ δόλοκληρος ὁ μηχανισμὸς τῶν ἐξαγωγῶν τῆς Χώρας ἔχουν κυριολεκτικῶς ἀναστρατωθῇ. Ἀξιόλογοι κλάδοι παραγωγῆς εὐρέθησαν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ περιορίσουν ἢ καὶ ν' ἀναστρίψουν τὰς ἐργασίας των. Ἐδημιουργήθη κρίσις ἀνεργίας καὶ κρίσις ἀνεφοδιασμοῦ. Πρὸ ὀλίγων μῶλις ἑτῶν τόση συρροὴ ἀντιζοοτήτων θὰ εἶχεν ἀσφαλῶς κάμψει τὴν ἀντοχὴν τῆς οἰκονομίας μας. Ἀν αὐτὴν τὴν φορὰν ἀπεφύγαμεν αὐτὴν τὴν κάμψιν, ἂν τὸ παραγωγικὸν σύστημα τῆς Χώρας ἀντέσχε νικηφόρως εἰς τὰς πιέσεις τῶν ἐναντιοτήτων, τὸ ὀφείλομεν εἰς τὸ αἰσθημα τῆς ἀσφαλείας ἐν τῇ ἐργασίᾳ, ποὺ ἡ ἐμπέδωσις τὸν θὰ ἦτο ἀδύνατος ἀνευ τῆς αὐτονομιᾶς μεταβολῆς, εἰς τὴν ἀναπαιρωμένην θέλῃσιν μὲ τὴν ὅποιαν ἐργάσθῃ, χάρις εἰς τὴν ἐμπέδωσιν αὐτοῦ τοῦ αἰσθήματος, ὁ Τόπος καὶ εἰς τὰ ἀποτελέσματα ἄτινα ἐπραγματοποίησεν ἐργαζόμενος. Εἰς τὸ γεγονός ὅτι ἠϋξήσαμεν ἐντὸς τῆς προηγούμενης τριετίας κατὰ 30% τὴν συνολικὴν ἀπόδοσιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καλυφθῶν ἐξ αὐτῆς τὰ 80% τῶν εἰς εἶδη διατροφῆς ἀναγκῶν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Χώρας. Τὴν ἀπεφύγαμεν διότι κατὰ τὰ τρία ἔτη ποῦ προηγήθησαν ἐπροφθάσαμε νὰ βάλωμε τάξιν εἰς τὸ χάος τῆς οἰκονομικῆς ἀναρχίας καὶ μέτρα εἰς τὸ λεγόμενον δικαίωμα τῆς ἐργασίας, ποῦ δὲν ἦτο παρὰ ἄρνησις τῆς ιδέας καὶ τῆς ἀξίας τῆς ἐργασίας ὡς θεσμοῦ κοινωνικοῦ. Διότι ἐπροφθάσαμε νὰ ἐιρηνεύσωμε καὶ νὰ συνδιαιτάξωμε τοὺς διαφόρους φορεῖς τῆς ἐργασίας μὲ ρυθμιστὴν αὐτὴν ταύτην τὴν ἀνάγκην τῆς παρα-

γωγής και με κριτήριο το συμφέρον της εθνικής και κοινωνικής ολότητας. Την απέφυγαμε διότι εξειτούργησαν άποτελεσματικά οι νέοι τολμηροί κοινωνικοί θεσμοί, τούς όποιους, εις πέσμα των πεπαλαιωμένων ιδεών του δεκάτου ένατου αιώνος και των δογματισμών της έλευθέρας οικονομίας, το Νέον Κράτος, καινοτομοούν και μεταρρυθμίζουν, καθιέρωσε και έπέβαλε. Διότι τέλος το νέον πνεύμα — που δέν έπαυσε από της πρώτης ήμέρας της μεταβολής νά σφυρηλατηή με τόν λόγον, μέ την διδαχήν, μέ τά έργα, μέ τό παράδειγμα ό Ιωάννης Μεταξάς, — πνεύμα κατανόησε, αγάπησε και ζώσης έθνικής και κοινωνικής ενότητας και άλληλεγγύης, έξεδηλώθη όσον ποτέ άλλοτε γενναίον, πρόθυμον και θερμουράν.

Ἐφόσον ὁ πόλεμος συνεχίζεται, εἶναι ἀξίον νὰ ὑπάρξῃ ἐναντίον τὸν ἀπρόοπτον καμμία ἀλλοτρίοι ἀσφάλεια πλὴν μιᾶς: Τῆς ἐσωτερικῆς προσαρμοστικῆς ἰκανότητος τῆς οἰκονομίας τῆς Χώρας καὶ πρὸ παντὸς τῆς ἐλλείψεως τοῦ Λαοῦ ν' ἀντιμετωπίσῃ τὰ ἀπρόοπτα ἡνωμένοι καὶ ἡνωμένοι ν' ἀντιδράσῃ δι' ὅλων τοῦ τῶν δυνάμεων πρὸς ὑπερνίκησιν τῶν. Ἡ πείρα μας τοῦ πρώτου ἔτους τοῦ πολέμου ἀπέδειξε ὅτι ἡ ἀσφάλεια αὕτη ὑπάρχει. Ἐνδέχεται, ἂν δὲν μεσολαθῇ καμμία ἀπότομος μεταβολή, ἐπικιοῦναι τῆς Χώρας μας διὰ τῶν θαλασσίων ὁδῶν, ποιεῖσιν πάντοτε αἰ σπουδαιότεραι ἐμπορικαὶ μας ἀρτηρίαι, νὰ δυσχερανθῇ ἀκόμη περισσότερον ἢ καὶ ἐντελῶς νὰ παραλύσῃ. Τοῦτο θὰ ἔχῃ ὅς συνέπαιον τὴν ἔντασιν τῆς ἀνεργίας. Ἀλλ' οὔτε καὶ τοῦτο θὰ μᾶς κάμψῃ. Τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου, ποῦ ἀνηγόρευσε τὴν ἐργασίαν ὡς μοναδικὴν πηγὴν πλοῦτου, δὲν θ' ἀφήσῃ ν' ἀδρανήσου, οὔτε εἰς τοὺς ἀγρούς οὔτε εἰς τὰς πόλεις, ἀνθρώπινα χέρια. Θὰ εὕρῃ τὸν τρόπον καὶ τὰ μέσα νὰ τὰ χρησιμοποίησιν γονίμως. Θὰ ἐντείνῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παραγωγικῶν ἔργων ποῦ εὐρίσκονται ὑπὸ ἐκτέλεσιν καὶ θὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἑναρξιν ἄλλων. Θὰ ἐπιταχύνῃ τὸν ρυθμὸν τοῦ παραγωγικοῦ συγχρονισμοῦ τῆς Χώρας. Ἡ σημαντικὴ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη αὔξησης τῶν ἐνεργητικῶν στοιχείων τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας μαζί μὲ τὸν πλουτισμὸν τῆς τεχνικῆς μας πείρας καὶ μὲ τὴν θέλησιν τοῦ Λαοῦ ν' ἀντιμετωπίσῃ μὲ ἀνδρικός μεθόδους τὰ προβλήματα τῆς ζωῆς, εἶναι ἐγγυήσεις ἐπαρκεῖς. Μὲ τὸ ἴδιον σταθερὸν βῆμα θὰ ἐξακολουθήσωμε τὴν πορείαν μας καὶ κατὰ τὸ πέμπτον ἔτος τῆς μεταβολῆς. Μᾶς ἀναμένει ἀκόμη δρόμος μακρός. Ἡ ἀξία τῆς 4ης Αὐγούστου δὲν ἐξαντλεῖται ἀπὸ τὴν ἀνορθωτικὴν θέλησιν τὴν ὅποιαν ἀνεξωογόνῃσεν εἰς τὰς καρδίας τῶν Ἑλλήνων. Ἡ ἀξία τῆς 4ης Αὐγούστου, ἡ ἀξία καὶ τὸ μυστικὸν τῆς ὀφείλειται εἰς τὴν συμφιλίωσιν καὶ τὸν συγκερασμὸν ποῦ ἐπραγματοποίησε δύο βασικὸν δημιουργικῶν ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι ἐφαίνοντο τόσον ἀσυνάρμοστοι. Τοῦ φυλετικοῦ μας προσωπικοῦ καὶ τῆς ὁμαδικῆς ἀναγκαιότητος. Ὑπάρχει ἔδῳ ἡ ἀνακάλυψις μιᾶς νέας ἁρμονίας. Μιᾶς ἁρμονίας, ἡ ὁποία, χωρὶς ν' ἀπροσώποισι τὴν ἀνθρωπίνην δημιουργίαν, τὴν ἀναπτύσσει καὶ τὴν γονιμοποιεῖ διὰ τῆς συνεδητῆς ὑποταγῆς εἰς ὁμαδικούς σκοπούς. Καταργεῖ τὴν ἀτομικὴν ἀναρχίαν χωρὶς νὰ ἀγeloποιῇ οὔτε τὸν μόχθον, οὔτε τὴν προσπάθειαν. Ἐταί διαγράφει μίαν ἰδικὴν μας ἑλληνικὴν λύσιν τῶν κοινωνικῶν ἀνησυχιῶν τοῦ αἰῶνος καὶ διαγράφει τὴν ἄνοδον μιᾶς Κοινωνίας νέας, λυτρωμένης ἀπὸ τὰς τραγικότητας καὶ τὰς ἀντινομίας ποῦ συνταράσσουσιν τὴν Οἰκουμένην. Εἰς τὸ κατῳφλι τοῦ πέμπτου ἔτους τῆς νέας μας ζωῆς ἂς ταχύνωμεν τὸ βῆμα μας μὲ τὴν θέλησιν ἀνανεωμένην. Μὲ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Βασιλέως, μὲ τὴν πνοὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ ἡ Ἑλλάς γράφει νέαν ἱστορίαν.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

4^{ΗΣ} ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1940 / Ε'.

Πρὸς ἅπαντας τοὺς Σχηματισμούς:

Συναγωνιστές καὶ Συναγωνίστριες,

«Μιὰν ἡμέρα σ' ἄν ἐτούτη, τὴν ὀλό-
φωτη κι' ὠραία» συνέλαβε, ἀπεφάσισε
καὶ ἐτόλμησε ὁ Ἀρχηγός.

Κατέπαιμνε τὴν Ἀρχηγίαν.
Ἐτόλμυσε τὴν Ἐπαύστασι γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἐτόλμυσε τὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν ἀναγέννησι τοῦ ἔθνους. Ἐτόλμυσε νὰ ἐκφράσῃ τὴν οὐσιαστικὴ θέλησι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἐτόλμυσε ν' ἀναποκριθῇ στὴν ἐπιταγὴ τῆς φωτεινῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἐτόλμυσε καὶ πῆρε στὰ στήθερά χρέια τοῦ τὴν ὑποχρῶσι τοῦ ἔθνους ἀνέγαντι στὴν ἱστορικὴ τοῦ ἀποστολῇ.

Κί' ήταν η σύλληψις, ή απόφασις καί ή τόλμη αὐτῇ τοῦ Ἀρχηγοῦ, ή ἔκφρασις τῆς δυνάμεως τῆς Φυλῆς μας, νά στέκη πάντα ζωντανή καί πάντα νέα ἔμπρός σ' ὅσες τῆς παρουσιάζονταν ἀντιεῶς τες στήν τρισχιλιόχρονη μεγάλη τῆς ζωῇ.

Κι' ἦταν ἡ σύλληψις, ἡ ἀπόφασις κι' ἡ τόλμη αὐτῆ τοῦ Ἀρχηγοῦ ἡ ἔκφρασις τῆς πιστεῶς του πρὸς τὴν ἀθανάσιαν τῆς Φυλῆς καὶ ἡ ἐκδήλωσις τῆς δυναμέως τοῦ «Πιστεῦ» του, ποὺ φάνηκε «Μιὰν ἡμέρα σὰν ἐτούτῃ τὴν ὁλόφωτῃ κι' ὥραία», σὰν ἥλιος μέσα ἀπὸ πυκνὴ οὐμίχλη, μέσα ἀπὸ σκοτάδι, σὰν μεγάλο Ναι τῆς ζωῆς, σὰν ἥλιος ἀληθείας καὶ ἀρετῆς μὲ ὁλοκάθαρες καὶ κατερῆς ἀχτίδες, ποῦσθησαν τὰ ψευτικά φῶτα, ποὺ διέλυσαν τὸ σκοτάδι καὶ τὴν οὐμίχλη, ποὺ κατεκάλυπταν τὴ μοναδικὴ χώρα, τὴν Πατρίδα μας, τὴν Πατρίδα τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς «ἀνδρώας ἀρετῆς», ἦταν ἡ κατάφασις στὴν ζωὴ καὶ ἡ ἀρνήσις στὸν θάνατο.

πάντων ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία, πού θυ-
θίζοντας τὸ βλέμμα της στοχαστικὰ
μέσα στὰ βάθη της ψυχῆς της καὶ βλέ-
ποντας τὶς ἀμαρτίες πού ὑπῆρχαν μέσ'
σὴν σκέψι της καὶ μέσ' στὶς ἐνέρ-
γιές της, τὶς πῆρε μὲ τὰ ἴδια της τὰ
χέρια καὶ τὶς τῖναξε μακρὰ μὲ φρί-
κη. Καὶ γέμισαν τὰ στήθη της μὲ μιὰς
καὶ γέμιο' ἡ ψυχὴ της κ' ἡ καρδιά
της ἀπὸ ἐνθουσιασμό καὶ τὰ μάτια,
γεμάτα οὐραία πιά, ἀντίκρουσαν τ
γεῖρας τοῦ ἡλίου, χωρὶς νὰ τρεμουλιά-
ζουν καὶ μέσ' ἀπὸ τὰ βάθη τῆς συνει-
δήσεώς της ξεπήδησε ἡ κραυγὴ τῆς
εὐγνωμοσύνης, τῆς πίστεως καὶ τῆς

ἀσφαλώσεως πρὸς τὸν Ἀρχηγόν, γιατί
ἔτσι μ' ὅλο τὸ Ἔθνος ἡ Νεολαία ἀνα-
στήθηκε, ἔνοιωσε πάλι τὸν παλμὸν
τῆς ζωῆς καὶ ἔσαναθρήκε σ' αὐτὴν νό-
ημα καὶ σκοπὸ. Μαζ' ἡ ὁλόκληρη τὸ
Ἔθνος ἡ Ἑλληνικὴ νεότης ἔσαναθρε
τὸν δρόμο τῶν μεγάλων μας πεπρω-
μένων, δρόμο δύσκολο, δρόμο ἀνηφο-
ρικὸ, δρόμο θυσιῶν, τὸν μόνον ὁδὸν
δρόμο πού μπορεῖ νὰ ὀδηγήσῃ στὴν
πραγματικῶσι τοῦ ἠθικοῦ μεγαλείου
τοῦ Ἑθνους καὶ τῆς οὐκίτης εὐημερίας
τοῦ Λαοῦ. Στὶς κορυφές μονάχα οἱ
ἀνήφοροι ὀδηγοῦν. Καὶ θέλουμε καὶ
πιστεύουμε καὶ ἀγωνιζόμεθα γιὰ νὰ
κυματιστῇ ἡ γαλανολευκὴ Σημαία στὶς
πιο ψηλές κορυφές τῆς γῆς μας. Ἡ
ὠραιότερη, ἡ πιὸ ἔνδοξη, ἡ πιὸ καθη-
γιασμένη Σημαία τοῦ κόσμου, δὲν
μπορεῖ νὰ κυματιστῇ χαμηλότερα.

Συναγωνιστές και Συναγωνίστριες,
Μαχητά της 4ης Αυγούστου,
«Μιάν ημέρα σάν έτουτή, την δλό-
φωτη κι' ώραία» ό' Αρχηγός πήρε την
γαλανόλευκη Σημαία, που σέ κάθε

κυριασμό της, κάτω από τον γαλανό ούρανό μας, ζωντανεύει τόσους θρόλους και άγώνες της Φυλής μας, την έστησε έμπρός μας και μάς είπε: «Εί-σαι σύ, Νεολαία, το μέλλον του Έθνους. Είσαι σύ, Νεολαία, έκείνη στην οποία πρό παντός θά δώσωμεν την ψυ-χήν μας όλην και όλα μας τὰ μέσα για να σώσωμεν το μέλλον του Έθνους».

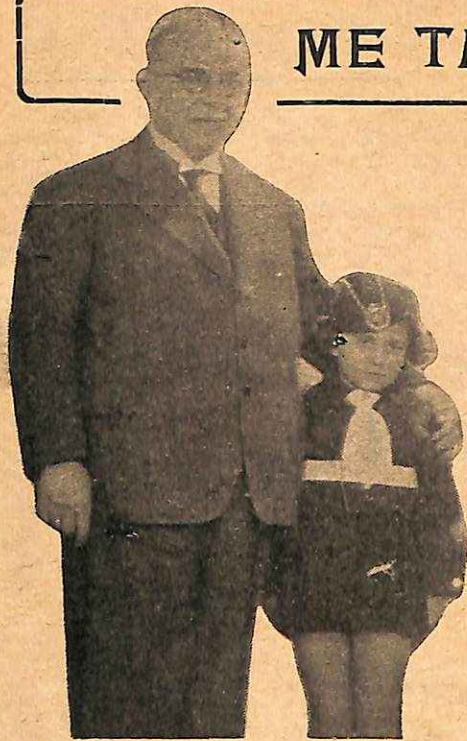
Και πήραμε με σεβασμό και τιμή και πρό παντός με άλυσιμης αποφασιστικότητα, από τα χέρια του 'Αρχηγού μας, την 'Ελληνική Σημαία και την στήριξη έμπροσθεν στον θάνατά μας, για τον 'Ελληνισμό και τα 'Ιδανικά του, που τα περιλαμβάνει έξ ολοκλήρου ή έννοια της 4ης Αυγούστου.

Ἐπέρασαν ἔως τώρα, ἀπὸ τὴν εὐλογημένη ἡμέρα τῆς Ἐπαναστάσεως, τέσσερα χρόνια. Τέσσερα χρόνια τώρα ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία μὲ τὸν διπλοπέλεκυ στὸ χέρι καὶ τὴν Πίστι στὴν καρδιά, ἀνοίγει διὰπλοτὸν τὸ δρόμο, ποῦ τῆς ἔδειξε ὁ Ἀρχηγός, αὐτὸν τὸν μοναδικὸ ποῦ ὁδηγεῖ στὸν Τρίτο Πολιτισμὸ καὶ στὴν πνευματικὴ ἡγεμονία τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἀπὸ τὸν δρόμον αὐτὸν δὲν πρόκει-
ται νὰ γυρίσουμε ποτὲ πίσω. Μονάχα
μιά φορά τὸ χρόνο, κάθε μέρα σὰν τὴ
σημερινή, θὰ στρέφουμε νὰ βλέπουμε
πόσο προχωρήσαμε καὶ ξανά θὰ ξε-
κινᾶμε στὴ μεγάλη αὐτὴ πορεία, ποὺ
πρέπει νὰ εἶναι πορεία θριάμβου καὶ
ποὺ θὰ συνεχισθῇ ἀνὰ τοὺς αἰῶνας
ἀπὸ κάθε καινούργια γενιά γιὰ τὴν
Ἑλλάδα καὶ τὰ Ἰδανικά της.

Ἀπὸ αὐριο καὶ πάντοτε ὁ ἀγὼν θὰ
συνεχίζεται. Γερᾶτοι πίστι καὶ αἰσιο-
(Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 1406)

ΜΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΖΩΗΣ

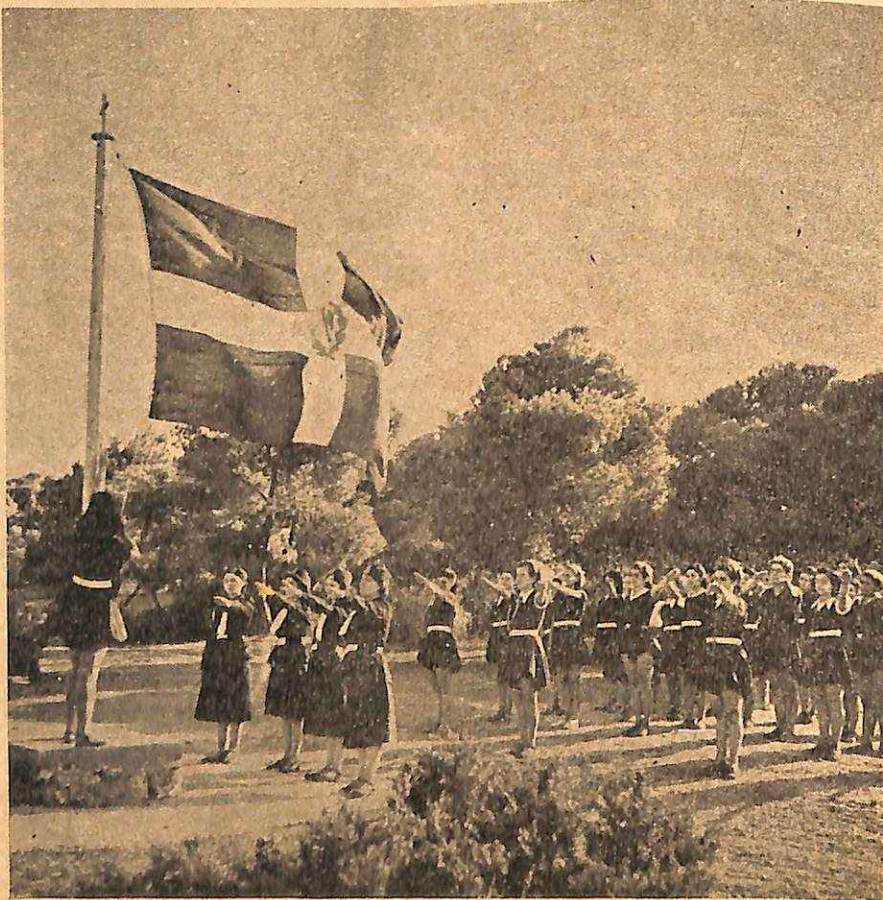
Τό ἐπάγγελμα, ἡ ἀγάπη τοῦ ταξιδιού, ἡ καὶ τὰ δυὸ μαζί, ἔγιναν ἡ ἀφορμὴ νὰ γνωρίσω τὸν τόπον αὐτὸν ποὺ λέγεται Ἑλλάς καὶ τὸν Ἑλληνικὸ λαό, ὅσο λίγοι Ἑλληνες. Μοῦδωσαν τὴν εὐκαρία νάρθω σ' ἐπαφὴ μ' ὅλα τὰ στρώματα, νὰ ἐπικοινωνήσω μὲ μεγάλους καὶ μικροὺς, μορφωμένους καὶ ἀμόρφωτους, μὲ ἐπιστήμονας καὶ ἄλλους ποὺ δὲν ἐγνώριζαν οὔτε τὸ ὄνομά τους νὰ γράψουν. Καὶ πάντα δυνάμωνα μέσα μου τὸ αἶσθημα ὅτι πρέπει νὰ υπερηφανεύωμαι γιατί γεννήθηκα Ἑλλην. Ἡ ὁμορφιά τοῦ τόπου, ἡ ἱστορία του, τὸ παρελθὸν ποὺ σελαγίζει στὸ στερέωμα σὰν τὸ φωτεινότερο μέτεωρον, ὅλα δίδουν τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκαυχῆσεως καὶ τοῦ θερμοῦ ἐκείνου αἰσθήματος ποὺ ἔχει τὰ θεμέλιά του στὴν καρδιά.

Εἶναι ὁμως καὶ κάτι ἄλλο ποὺ δίνει στὸν Ἑλληνα τὴν εὐκαρία νὰ νοιώσει τὴν περηφάνεια αὐτὴ ποὺ εἶναι ἡ ἀγνότερη καὶ ἡ ὑγιεινότερη ἐν συγκρίσει πρὸς κάθε ἄλλη. Κάτι ἄλλο, ποὺ λέγεται Ἑλληνικὸς Λαός. Οἱ στατιστικὲς ἀποδεικνύουν ὅτι γιὰ πολλοὺς λόγους καὶ περισσότερο χθὲς ἀπὸ σήμερα, οἱ ἀμόρφωτοι στὸν τόπο μας εἶναι περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο τόπο. Ἀμόρφωτος δέ, κατὰ τεκμήριον, σημαίνει ἄνθρωπος ἀπολίτιστος, ἀκαλλιέργητος καὶ μὲ προοπτικὴ πολὺ κλειστή. Καὶ ὅμως αὐτὸς ὁ ἀμόρφωτος ἄνθρωπος στὴν Ἑλλάδα ἔχει ἐκδηλώσεις ποὺ δὲν θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ διακρίνῃ σὲ ἄλλους λαοὺς ποὺ καυχῶνται γιὰ τὴ βαθμίδα ποὺ κατέχουν στὴν πνευματικὴ καλλιέργεια. Βρίσκει κανεὶς στὸν Ἑλληνικὸ Λαὸ τέτοια εὐγένεια στὰ αἰσθήματα, μιὰ ἔμφυτη ἀγάπη τοῦ καλοῦ, μιὰ ἰδιάζουσα στοργὴ πρὸς τὰ γράμματα ποὺ ἐκδηλώνεται μὲ δωρεές, μὲ τὴν ἰδρυσι σχολείων, μὲ τὴν θεμελίωσι χιλίων ἰδρυμάτων ποὺ θὰ σκορπίσουν τὸ φῶς τῆς μαθήσεως, ποὺ

ἀσφαλῶς δὲν πρέπει ν' ἀποδοθοῦν σὲ κενοδοξία καὶ στὴ διάθεσι τῆς ἐπιδείξεως. Τὶς περισσότερες φορές οἱ εὐεργέται εἶναι ἄνθρωποι ποὺ ἐμόχθησαν σκληρά, σ' ὅλη τους τὴ ζωὴ, ποὺ ἐταλαιπωρήθησαν στὴν ἀρχὴ γιὰ τὸ ψωμί, γιὰ νὰ στερεώσουν καὶ ν' αὐξήσουν κατόπιν ὅ,τι ἀπέκτησαν. Δὲν εἶναι συνεπῶς οἰηματῖαι καὶ μωροφιλόδοχοι, ἀλλ' ἄνθρωποι μὲ ἕναν εὐρύτερο ὀρίζοντα πολιτισμοῦ, ποὺ δὲν τοὺς ἐδημιούργησε ἡ μάθησις καὶ ἡ παιδεία, ἀλλὰ τὸ κάτι ἐκείνο ποὺ ὑπάρχει στὴν ψυχὴ τους ἀπὸ προκαλλιέργεια. Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἔχει ἕναν κληρονομικὸ πολιτισμό, ποὺ φαίνεται σὲ κάθε στιγμή, σὲ κάθε πράξι, σὲ κινήσεις, στοὺς λόγους, στὰ ἔργα, σὲ ἐκδηλώσεις, στὴν πνευματικὴ αὐτὴ εὐκαμψία ποὺ κάνει ἕναν Ἑλληνα ἀμόρφωτο, μπροστὰ σ' ἕναν ξένο ἀμόρφωτο, νὰ ὑπερέχῃ τόσο, ποὺ νὰ μὴν πιστεῦν κανεὶς ὅτι μπορεῖ ὁ πρῶτος νὰ εἶναι πράγματι «ἀπαιδευτος». Πολιτισμὸς καὶ πνευματικὴ ὑπεροχὴ χιλιάδων ἐτῶν δημιουργοῦν τὴν ὑπεροχὴ αὐτὴ, ποὺ οὔτε ἡ δουλεία, οὔτε ἄλλα παθήματα μπόρεσαν νὰ τὴν σθῇσουν.

Στὶς γενικὲς ὁμως αὐτὲς παρατηρήσεις ὑπάρχει κάτι ποὺ δὲν θάπρεπε νὰ τὸ παραμερίσουμε καὶ νὰ μὴ προσηλωσούμε σ' αὐτὸ τὴν προσοχὴ μας μὲ ἰδιαίτερη ἐπιμονή: Τὸ Ἑλληνόπου-

λο. Στοὺς ζωντανούς λαοὺς τὸ παιδί περιβάλλεται πάντα ἀπὸ ἰδιαίτερη στοργὴ καὶ ἀγάπη γιατί σ' αὐτὸ στηρίζεται τὸ μέλλον καὶ ἡ σταδιοδρομία μιᾶς φυλῆς. Μποροῦμε, ἐν τοσούτῳ, ἀκίνδυνα — γιατί δὲν ὑπάρχει ὁ φόβος τῆς διαφύσεως — νὰ προβάλουμε τὸ ἐρώτημα: Τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος, ἡ ὁρθότερα τὸ χθεσινὸ Ἑλληνικὸ Κράτος ἐπρόσεξε ὅσο ἔπρεπε, ἔστω καὶ ἐπιπόλαια, τὸ Ἑλληνόπουλο; Ἡ ἀπάντησις, δυστυχῶς, εἶναι ἐντελῶς ἀρνητικὴ. Μετὰ τὸν Κοραῖ ποὺ ἔστρεψε τὴν προσοχὴ του πρὸς τὸ Ἑλληνόπουλο, μὲ τὴν ψυχὴ τοῦ μεγάλου παιδαγωγοῦ καὶ τοῦ κυβερνήτη ποὺ ἠθέλησε νὰ θεμελιώσῃ τὴν Ἑλλάδα σὲ μιὰ θετικὴ παιδεία, μὲ τὴν χειραγωγίαν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ παιδιοῦ, ὅλοι οἱ ἄλλοι ποὺ ἐφρόντισαν γιὰ τὸ παιδί, ἐφρόντισαν ἀπὸ ἐπιβεβλημένον καθήκον, ἀλλὰ ἀπὸ ἐπάγγελμα, χωρὶς εὐρύτερη ἀντίληψιν τῆς σημασίας ποὺ θὰ εἶχεν ἡ πρόταξι τοῦ παιδιοῦ στὸ κοινωνικὸ σύνολο καὶ ὁ καταρτισμὸς γιὰ νάρθῃ αὐριο νὰ γίνῃ ὁ ποιμὴν, ἀντὶ νὰ εἶναι τὸ μέλος τοῦ ποιμνίου. Δὲν ἐπρόκειτο νὰ καινοτομήσουν. Οἱ ἀρχαῖες πολιτείες, ἡ Σπάρτη ἰδίᾳ καὶ αἱ Ἀθῆναι, μᾶς ἔδωσαν τὴν ἀπόδειξι ὅτι τότε οἱ δυὸ πολιτείες ἐθαυματοουργοῦσαν ὅταν ἡ ὑγιὲς παιδεία καὶ ἡ ὑγιέστερη χειραγωγίσις τοῦ παιδιοῦ ἀπὸ ἕνα ὑγιὲς Κρά-

ΝΙΚΗ Ι. ΠΕΡΑΚΑΚΗ

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΝΩΠΟΥ ΤΑΦΟΥ ΤΗΣ

Μὲ βαθυτάτην συγκίνησιν ἀγγέλλει ἡ «Νεολαία» τὸ τραγικὸν τέλος τῆς συναγωνιστρίας Νίκης Περὰκῆ, λοχίτου τῆς Διοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν Θηλέων, ἐπι-

τος παρεσκεύαζον τὸ μέλλον, τὶς τάξεις τῶν αὐριανῶν στρατιωτῶν καὶ κυβερνητῶν.

Στὴν νεώτερη Ἑλλάδα, τὸ παιδί τὸ εἶδαμε μὲ ἄλλο μάτι: Τὸ θεωρήσαμε τὸ μικρὸ πλάσμα, τοῦ ὁποῦ οἱ ὀρίζων εἶναι περιορισμένος, ἡ νοητικὴς μηδαινὴ καὶ τὸ ὑποχρεώσαμε νὰ ζῇ τὸν δικὸν του τρόπο, ποὺ δὲν ἦταν ὁ καλλίτερος. Οἱ συνέπειες ἦσαν μοιραῖες ὅταν ὁ κοινοβουλευτισμὸς ἀποχαλινωμένος συνεσώρευε τὸ ἕνα κακὸ πᾶνω στὸ ἄλλο στὸν τόπο. Ἄν ποτὲ δὲν προσέξαμε τὸ παιδί, πολὺ περισσότερο δὲν τὸ προσέξαμε στὴν περίοδο αὐτῇ. Ἐμεῖς οἱ μεγάλοι εἴχαμε ἐπιδοθῇ στὴν ἀλληλοεξόντωσι, καὶ τὴν λίγη φροντίδα ποὺ διαθέταμε γιὰ τὸ παιδί, τὴν ἀποσύραμε κ' αὐτῇ. Πύριζα τὴν Ἑλλάδα κ' ἔβλεπα μὲ πόνο τὴ φοβερὴ αὐτὴ κατάστασι. Οἱ μεγάλοι συγκροτοῦσαν συλλαλητήρια καὶ μαχητικὲς διαδηλώσεις, ἐπιτροπὲς δι-ετύπωναν ἀξιώσεις, κυβερνήσεις ἀνεβοκατέβαιναν καὶ τὰ παιδιὰ παρακολουθοῦσαν τὴν κατάστασι καὶ μιμοῦνταν τοὺς μεγάλους. Ὑπάρχουν ἐκθέσεις ποὺ ἀναφέρουν συμβῆντα σὲ διάφορα γυμνάσια — ἀφίνω πιά τὸ Πα-

νεπιστήμιο — ποὺ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ τὸ πιστὸ ἀντίγραφο τῶν ὧρων συνέβαιναν στὴν κοινωνία τῶν μεγάλων. Ἐπιτροπὲς, συμβουλία καὶ παρακυβερνήσεις ἀπασχολοῦσαν τοὺς μαθητὰς καὶ μαζί μὲ τὰ σχολικὰ τὰ βιβλία ἔβλεπε κανεὶς καὶ διάφορα ἄλλα ποὺ καμμιὰ ἀσφαλῶς δὲν εἶχαν σχέσι μὲ τὴν παιδαγωγικὴ καὶ ποὺ ἀντολμοῦσε κανεὶς πατριώτης δάσκαλος ἢ καθηγητὴς νὰ τὰ ἀφαιρέσῃ, θὰ τὸ πλήρωνε ἀκριβὰ μὲ διάφορους τρόπους.

Κ' ὡς νὰ μὴν ἦταν αὐτὸ ἀρκετὸ, τὰ καφφενεῖα ἐγέμιζαν ἀπὸ γυμνασιόπαιδας, οἱ δρόμοι εἶδαν ἀνάμεσα στοὺς ἄλλους διαδηλωτὰς καὶ παιδιὰ ποὺ δὲν ὑπεροῦσαν σὲ φανατισμὸ ἀπὸ τοὺς μεγάλους καὶ γενικά τὸ παιδί ἐπῆρε ἕνα δρόμο ποὺ σὲ κανένα καλὸ δὲν μπορούσε νὰ φέρῃ. Τὸ παιδί κοντὰ στ' ἄλλα ἀπέβαλε τὴ φυσικὴ ἐκείνη αἰδῶ ποὺ εἶναι ἡ ἰδιάζουσα πλευρὰ τοῦ χαρακτῆρος του, ἔπαυσε νὰ σέβεται τὸν μεγαλύτερο, ἔγινε ὅπως μποροῦν νὰ τὸ βεβαιώσουν οἱ ἄρμοδιώτεροι ἐκπαιδευτικοὶ — δύστροπο καὶ ἀτίθασο. Ἐγὼ ὁ ἴδιος ἀκούσα ἀπὸ γονεῖς πὼς δὲν μπορούσαν νὰ κατα-

λάβουν γιατί τὰ παιδιὰ τους ἀλλάξαν τόσο πολὺ. Δὲν ἔβλεπαν ἡ δὲν ἤθελαν νὰ ἴδουν τί γινόταν γύρω των γιὰ νὰ ἐξηγήσουν τὴ μεταβολὴ ποὺ ἐσημειώθη στὰ παιδιὰ τους.

Μετὰ τὴν 4η Αὐγούστου τὰ πράγματα ἐπῆραν ἄλλη μορφή. Τὸ Κράτος πᾶνω καὶ ἀπὸ τοὺς μεγάλους ἐπρόσεξε τὸ παιδί, μὲ τὴν ἐπίγνωσι ὅτι ἂν δὲν ἴσωνε ὁ τρυφερώτερος βλαστὸς τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, δὲν θὰ μπορούσε νὰ ὑπάρξῃ τὸ φῶς ποὺ θὰ διέλυε τὰ σκοτάδια τοῦ ἑλληνικοῦ ὀρίζοντος. Ἐτσι, ἐτέθησαν αἱ βάσεις τοῦ οἰκοδομηματος ποὺ καθημερινῶς ψηλότερα ὀρθώνεται, αὐτοῦ τοῦ νέου ἑλληνικοῦ μέλλοντος, ποὺ δημιουργεῖται μὲ τὸ Ἑλληνόπουλο.

Ξέρω πὼς ὑπῆρξαν πολλοί, πὼς καὶ σήμερα ὑπάρχουν μερικοὶ ποὺ δὲν εἶδαν μὲ τόσο καλὸ μάτι τὴν ἐνταξί των παιδιῶν τους σὲ μιὰ ὁργανωμένη ζωὴ. Ἀπειθάρχητοι οἱ ἴδιοι, κακοσυνηθισμένοι ἀπὸ μιὰ ἐλευθερία ποὺ καμμιὰ δὲν εἶχε σχέσι μὲ τὴν πραγματικὴ ἐλευθεροφροσύνη, μαθημένοι στὴν προχειρότητα, δὲν μπορούσαν νὰ καταλά-

(Συνέχεια στὴ σελίδα 1408)

συμβᾶν κατὰ τινὰ ἀσκήσιν εἰς τὸ ἐν Βόλῳ κέντρον ἀνεμοπορίας τῆς Ὀργανώσεώς μας.

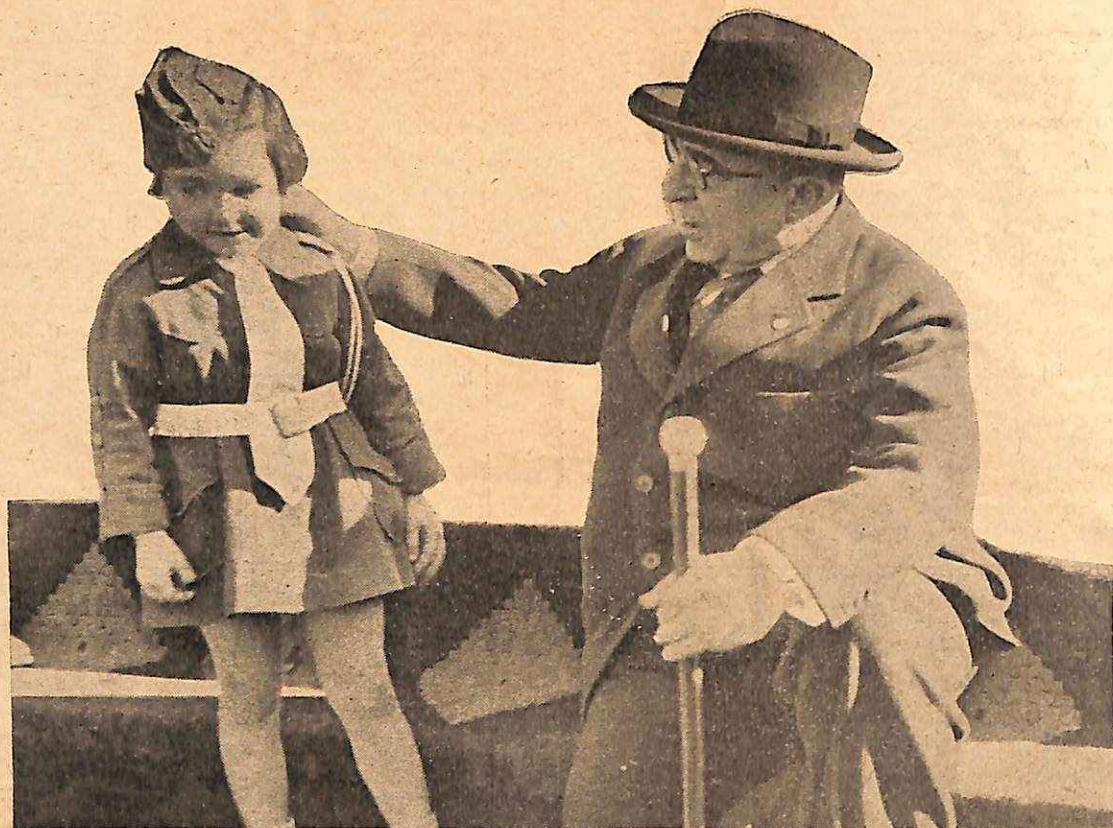
Ἡ «Νεολαία» δὲν ἐξοφλεῖ τὸ χρέος τῆς πρὸς τὴν ἐκλείψασαν συναγωνίστριαν μὲ τὰς γραμμάς αὐτάς. Θὰ ἐπανεέλθῃ διὰ νὰ τὴν θρηνησῇ καὶ νὰ τὴν ἐξυμνήσῃ ὅπως τῆς ἀξίζει. Σήμερα περιορίζεται νὰ σταθῇ εὐλαβῶς ἐνώπιον τοῦ νωποῦ τάφου τῆς καὶ νὰ καταθέσῃ μὲ σεβασμὸν καὶ ὑπερηφάνειαν, μαζί μὲ τὸ στεφάνι τῆς δάφνης, καὶ τὸ στεφάνι τῶν πῶν ἀγνῶν, τῶν πῶν μεγάλων καὶ πῶν βαθεῶν αἰσθημάτων, ποὺ δονοῦν πέρα ὡς πέρα ὅλες τὶς ψυχὰς τῶν συναγωνιστῶν ὅλης τῆς Ἑλλάδος.

Ὅσο μεγάλη καὶ βαρεῖα καὶ ἂν εἶναι ἡ ἀπώλεια ἀπὸ τὴν στέρησιν ἑνὸς πολυτίμου στελέχους, ποὺ κατεῖχεν εἰς τὸν ἀνώτερον βαθμὸν ὅλες τὶς ψυχικὰς καὶ πνευματικὰς ἀρετὰς, ποὺ πρέπει νὰ διακρίνουν τὰ μέλη τῶν Φαλάγγων, — τὸν ἐνθουσιασμὸν, τὴν θέλησιν, τὴν πίστιν, τὴν γενναϊότητα καὶ τὴν αὐτοθυσίαν. — ἡ Ὀργάνωσίς μας, ἐξ ἴσου μὲ τὸν φυσικὸ πόνον διὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς ἐκλεκτῆς συναγωνιστρίας, αἰσθάνεται τὴν πῶν μεγάλην καὶ πῶν ὑψηλὴν ὑπερηφάνειαν, ποὺ ἐμπνέει ὁ ἡρωϊκὸς θάνατός τῆς.

Ἡ θανάσιμη τροχιά, ποὺ διέγραψε εἰς τὸν θεσσαλικὸν οὐρανὸν τὸ ἀνεμόπτερό της, δὲν ἔσθῃσε, δὲν ἐχάθηκε, ἀλλὰ ἐχάραξε ἕνα φωτεινὸ τόξον, ἕναν πύρινον δείκτη, ποὺ δείχνει καὶ θὰ δείχνῃ γιὰ πάντα τὸν ὑψηλὸ δρόμον τοῦ καθήκοντος σ' ὅλα τὰ Ἑλληνόπουλα. Ὁ δρόμος αὐτὸς εἶναι βέβαια τραχὺς καὶ δύσκολος, πολλὰς φορές ἐπικίνδυνος, κάποτε καὶ θανατηφόρος, ἀλλὰ πάντα ὁδηγεῖ εἰς τὴν νίκην καὶ τὴν δόξαν.

Ἡ Νίκη Περὰκῆ, ποὺ ἔπεσε εἰς τὸ τιμημένον πεδῖον τῶν ὁραίων πατριωτικῶν προσπαθειῶν τοῦ κέντρου τῆς, πρῶτῃ αὐτῇ ἡρωϊκῇ θυσίᾳ εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς κατακτήσεως καὶ τῆς κυριαρχίας τοῦ γαλανοῦ μας οὐρανοῦ διὰ τὴν ἄμυναν τῆς Πατρίδος καὶ τὸν πολιτισμὸν τῆς, δὲν ἀνοίξε ἕναν τάφον ἔδωκε τ' ἀθάνατον ἀποτυπώματα τῆς θυσίας τῆς, ὡς ἀναλλοίωτα καὶ ἀσθῆστα σημεῖα δι' ἕνα αἰῶνα, πολῦτιμον καὶ δοξασμένον μνημεῖον ἡρωϊσμοῦ, τοῦ παντοτεινοῦ Ἑλληνικοῦ ἡρωϊσμοῦ. Ἐτσι ἡ ἡρωϊκὴ συναγωνίστρια ἤνοιξε μὲ τὸ ἴδιον τὸ χέρι — τὸ γερὸ, ἀποφασιστικὸ καὶ γενναῖον χέρι ποὺ κρατοῦσε σταθερὰ ὡς τὴν τελευταία στιγμή τὸ τιμὸν τοῦ ἀνεμοπτεροῦ — τὶς πύλες τῆς ἀθανασίας καὶ μπῆκε μέσα γιὰ πάντα ὁραία καὶ δυνατή.

Μὲ συγκίνησι, μὲ θαυμασμό, μ' εὐλάβειαν καὶ μὲ περηφάνειαν ὑψώνουμε τὸ χέρι μπροστὰ στὸν τάφον τῆς, ὅχι δι' ἀποχαιρετισμὸν ἀλλὰ πρὸς χαιρετισμὸν, προσημειωντὲς τὴν εἰς τὸν δοξασμένον δρόμον τῆς ἀθανασίας κ' ἔτοιμοι πάντα ν' ἀκολουθήσουμε τὸ ὑπέροχον παράδειγμά της.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ

Το φθινόπωρο του 1937 παρηκολούθησα, ως απεσταλμένος Αθηναϊκών εφημερίδων, τον Αρχηγό εις τὰ γυμνάσια τῶν Σερρών. Καί μοι δόθηκε τότε ἡ εὐτυχὴς εὐκαιρία νὰ τὸν δῶ ἀπὸ κοντὰ, νὰ ζήσω λίγες ἡμέρες πλησίον του, καὶ νὰ ἀντιληφθῶ ὅλη του τὴ ζωτικότητα, ὅλη του τὴν ἀκαμπτὴ θέλησι νὰ δημιουργήσῃ ἐκ τῶν ἑρειπίων τῆς προσυγυσιανῆς ἐποχῆς μιὰ νέα Ἑλλάδα, στηριγμένη ἐπὶ τῆς ἰδίας τῆς δυνάμεως, ἀποφασισμένη νὰ τραβήξῃ μπροστά, στὸ δρόμο τῶν Ἑθνικῶν πεπρωμένων τῆς.

Ἦταν τότε ἀκριβῶς ἡ ἐποχὴ πού ὁ διεθνὴς ὀρίζων εἶχε καλυφθῇ ἀπὸ ἀπειλητικὰ σύννεφα, πού προμηνούσαν θύελλα... Τὰ πράγματα ἦταν δύσκολα. Ὅλοι φοβόντουσαν καταγίδια, καὶ τὰ γυμνάσιά μας πού μᾶς ἔφεραν, χωρὶς καὶ μεις νὰ τὸ καταλάβουμε, στὸ περιβάλλον μιᾶς πραγματικῆς πολεμικῆς ἀτμοσφαιρᾶς, ἐπέτειναν περισσότερο τοὺς φόβους μας γιὰ μιὰ πολεμικὴ σύρραξι... Τὰ νέφη βέβαια διαλύθηκαν καὶ ἡ λαΐλαψ δὲν ἐνέσκηψε... Μὰ ἡ ἀνθρωπότης ὁλόκληρος πέρασε τότε στιγμὲς ἀγωνίας...

Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς ὅμως δὲν εἶχε χάσει οὔτε λεπτὸ τὴν ψυχραιμία του. Ἡ αἰσιοδοξία του, ἡ αὐτοπεποίθησίς του, ἡ συστηματικὴ ἐργασία του, τοῦ ἔδιναν ὅλο τὸ θάρρος νὰ ἀντιμετωπίζῃ τὴν ἀπειλητικὴ θύελλα μὲ τὸ χαμόγελο τοῦ Δυνατοῦ, πού τίποτα ἀπολύτως δὲν τὸν τρομάζει καὶ πού ὅλες τὶς ἀντιξοότητες τὶς ἀντιμετωπίζει μὲ τὴν πεποίθησι ὅτι θὰ τὶς κατανικήσῃ. Δὲν μοι εἶναι εὐκόλο νὰ ἀποδώσω ὁλότελα τὸν Ἰωάννην Μεταξᾶ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων: Ἡ ψυχολογία του χρειάζεται δεξιότητες ψυχολόγου καὶ λογοτέχνη: πρῶτος τῆς γραμμῆς. Ξέρω μόνο πὼς μοι ἐνέπνευσε ἕνα ἄρθρο στὴν ἐφημερίδα πού ἀντιπροσώπευα, καὶ πού ἔγραφα πὼς ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς, καὶ δίπλα καὶ χάρις σ' αὐτὸν ἡ Ἑλλάς ἀντιμετωπίζει μὲ παγιωμένο τὸ αἶσθημα τῆς ἀσφαλείας ὅλες τὶς θύελλες, αὐτὲς πού σὺν φθᾶσουν στὴν Ἑλλάδα εἶναι προωρισμένες νὰ συντριθοῦν, πάνω στὰ ἀκατάλυτο φρούριο πού λέγεται «Ἑλλάς» — φρούριο πού ἔχει ἀνυψώσει παμμέγιστο καὶ γρανιτῶδες ἢ Ἑλληνικὴ ψυχὴ, πού ἐκπροσωπεῖται στὴν ἀτσαλένια

ψυχὴ τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ, ἡ ἀδάμαστη θέλησι καὶ ἡ ἀποφασιστικότης τοῦ ὁποίου εἶναι οἱ δημιουργικὲς πνoεὲς τοῦ Ἑλληνικοῦ μεγαλείου...

Τίποτε δὲν ἔχει νὰ φοβηθῇ ἡ Ἑλλάς, ἔγραφα τότε, ἔχοντας Ἀρχηγό τῆς τὸν Ἰωάννη Μεταξᾶ... Ὅλες οἱ θύελλες θὰ κοπάσουν κάτω ἀπὸ τὸν καταγάλανο Ἑλληνικὸ οὐρανό, τὸ γελαστό, σάν τὸ φωτεινὸ πρόσωπο τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ πού λάμπει μὲ τὸ χαμόγελο τῆς αὐτοπεποίθησος καὶ τῆς δεξιᾶς διαχειρίσεως τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων...

Τὰ γεγονότα ἐδικαίωσαν τὶς πεποιθήσεις μου, πεποιθήσεις πού δὲν ἦταν παρὰ πεποιθήσεις τῆς μεγάλης μάχης τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ θύελλα δὲν ἐξέσπασε τότε. Δύο χρόνια ὅμως γεμάτα διεθνεῖς ἀνησυχίας, γεμάτα ἀπὸ δοκιμασίες, ἔθνων καὶ λαῶν, πέρασαν, χωρὶς ἡ λαΐλαψ νὰ ἀρχίσῃ τὸ καταστρεπτικὸ ἔργο τῆς. Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς, ἄγρυπνος φρουρὸς τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων, πρῶτος ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῶν Ἑθνικῶν δικαίων, ἀντιμετωπίζει καὶ πάλι ὅλες αὐτὲς τὶς εὐρωπαϊκὲς ἀνησυχίες μὲ τὴν ὀλύμπια ἀταραξία του. Σὲ πολλὰ ξένα κράτη, πρὸ τῆς ἀναμενομένης ἀνατροπῆς τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Καθεστώτος, ἔπειτα ἀπὸ τὴν πολεμικὴ σύρραξι πού ἀπειλεῖται ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ ἔχει παραλύσει ὁλόκληρη ἡ Κρατικὴ μηχανή. Οἱ δουλειὲς ἔχουν σταματήσει! Τὸ κεφάλαιο, δειλὸ στὸν ἴδιο βαθμὸ σ' ὅλες τὶς χώρες, φυγαδεύεται σὲ χρηματοκιβώτια πού μποροῦν νὰ θεωρηθοῦν περισσότερο ἀσφαλῆ! Ἡ ζωὴ τῶν λαῶν ἔχει μαρσῇ κάτω ἀπὸ τὴν στυγνὴ πραγματικότητα...

Στὴν Ἑλλάδα ὅμως δὲν συμβαίνουν τὰ ἴδια! Ἡ ζωὴ τῆς κυλάει ὁμαλὰ καὶ τραβάει μὲ αὐτοπεποίθησι τὸ δρόμο τῆς Ἑθνικῆς ἀνωρθώσεως. Τὸ υπέρλαμπρο οἰκοδόμημα τῆς 4ης Αὐγούστου δὲν παραμένει ἡμιτελές, γιατί οἱ ἐργασίες τῆς ἀνοικοδομήσεώς του δὲν ἀνακόπτονται ἀπὸ τὰ ἐμπόδια, πού ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς ἔχει τόσο ὠραία νὰ κατανικᾷ καὶ νὰ συντρίβῃ...

Σ' ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς ἐξακολουθεῖ πάντα μὲ τὸν ἴδιο ρυθμὸ τὸ ἔργο τῆς Ἑθνικῆς ἀναγεννήσεως. Ἡ Ἑθνικὴ Μεταβολὴ συμπληρώνει ὁλοένα τὸ πρόγραμμά της.

Τὰ παραγωγικὰ ἔργα ἐξακολουθοῦν. Ἡ ἔθνικὴ Ἀμυνα γίνεται καὶ ἰσχυρότερη. Ἡ γεωργικὴ παραγωγή ἐνισχύεται. Ἡ παιδικὴ καὶ ἐφηβικὴ ἡλικία βρίσκει πραγματικὴ προστασία. Ἡ μητρότης περιβάλλεται μὲ τὴν κρατικὴ στοργή καὶ ἡ ἐργάτρια μητέρα βρίσκει τὴν ἀνακούφισι τῆς στίς Κυβερνητικὲς φροντίδες. Ἡ κοινωνικὴ πρόνοια ἔχει ἐξαντλήσει τὶς δυνατότητές της. Ὁ πτωχὸς ἄρρωστος δὲν θὰ δυσκολευθῇ καθόλου νὰ βρῇ πιά κρεβάτι καθαρὸ στὸ Κρατικὸ νοσοκομεῖο γιὰ νὰ ἀνακουφίσῃ τὸν πόνο του!... Καὶ ἡ Νεολαία, παραστρατημένη τόσα χρόνια στοὺς σκολιούς δρόμους τῶν ἰδεολογικῶν ἀναζητήσεων, βρῆκε τὸ δρόμο τῆς τιμῆς καὶ τοῦ καθήκοντος ὑπὸ τὴν καθοδηγητικὴ δρᾶσι τῆς Ε.Ο.Ν., τὸ Ἑθνικὸ αὐτὸ μεγαλουργημα τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ, πού οἱ Ἑλληνικὲς γενεὲς ἀνὰ τοὺς αἰῶνας θὰ καίουν γι' αὐτὸν τὸ θυμιαμα τῆς ἀληθοῦς εὐγνωμοσύνης!

Κι' ἔτσι πέρασαν τὰ δύο χρόνια τῆς διεθνούς ἀγωνίας. Ἡ Ἑλλάς ἔζησε στὰ δύο αὐτὰ χρόνια τὶς στιγμὲς τῆς ἰδικῆς τῆς ἀγωνίας. Ἀλλὰ δὲν δοκιμάστηκε. Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς, μεγαλεπήβολος καὶ μεγαλόπνοος, δὲν ἄφησε κὰν τὸ λαὸ νὰ αἰσθανθῇ τὶς δυσκόλες αὐτὲς στιγμὲς... Οἱ μικρὲς ἀνησυχίες, πού ἐδημιουργήθησαν, διεσκεδάσθησαν, ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἐπιθλητικὴ αἰσιοδοξία τοῦ Ἀρχηγοῦ, πού δεξιότηχης στὴ λύσι τῶν διεθνῶν προβλημάτων, ἔδωκε, λε τὴ Χώρα ἀπὸ τὶς δυσχέρειες, ὅχι μονάχα ἄτρωτη, ἀλλὰ καὶ πῶς δυνατὴ μὲ ἀξιοποιημένη τὴ θέσι τῆς μέσας στὴν Εὐρωπαϊκὴ οἰκογένεια...

Μὰ ἡ θύελλα ἐπιτέλους ἐξέσπασε!... Ἡ ἱστορία τοῦ πρώτου ἔτους τοῦ πολέμου, καὶ, τῶν ἀνησυχιῶν ἐκ τῆς Εὐρωπαϊκῆς καταγίδος ἔχει σχεδὸν τὰ αὐτὰ χρονικά ὅρια μὲ τὸ 4ον ἔτος τῆς Ἑθνικῆς μεταβολῆς τῆς 4ης Αὐγούστου, τοῦ ὁποίου τὴν λήξιν καὶ τὴν εἰσοδὸν στὸ 5ον ἔτος ἐορτάζουμε αὔριον! Ἡ ἱστορία τοῦ 4ου ἔτους τῆς Ἑθνικῆς μεταβολῆς εἶναι συνυφασμένη μὲ τὶς διεθνεῖς περιπλοκές... Καὶ ὅμως... Ἐνῶ στὴν Εὐρώπῃ καταρρέουν κράτη, ἐνῶ ἡ καταστροφὴ ἐρμώνει καὶ ἀνατρέπει τὰ πάντα, ἡ Ἑλλάς ἥσυχος, ἀπερίσπαστος, συμπληρώνει τὸ ἔργον τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ Γ' Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ.

Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς δὲν προεῖται! Ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, πού ἄλλα κράτη ἀναζητοῦν ἀναπροσαρμογὰς πρὸς τὴν διεθνή κατάστασιν, ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς παραμένει ἀπόλυτος κύριος τοῦ ἑαυτοῦ του. Μὲ ἀποφασιστικότητα, μὲ ἀκριβεῖς ὑπολογισμούς, μὲ μελετημένα μέτρα, ἀντιμετωπίζει ἀμέσως τὴν κρίσι καὶ δίνει τὶς κατευθύνσεις του. Τὸ φωτεινὸ τοῦ χαμόγελο, σύμβολο τῆς αἰσιοδοξίας καὶ τῆς αὐτοπεποίθησος, δὲν τὸν ἐγκαταλείπει οὔτε στικτὴ γῆ! Ὅλα ρυθμίζονται μὲ γνώμονα τὴν πεποίθησι ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶναι προωρισμένη νὰ ζήσῃ! Καὶ ἡ Κρατικὴ μηχανὴ ἐξακολουθεῖ τὴ λειτουργία της μὲ γοργότητα, μὲ αὐξημένη δραστηριότητα, ὅση ἀκριβῶς χρειάζεται γιὰ νὰ ἀντιπαλαίῃ κανεὶς στίς ἐναντιότητες, πού εἶναι βέβαια φυσικὲς, ἀλλὰ καὶ ξένες καὶ ἀνεξάρτητες τῆς ἰδικῆς μας θελήσεως...

Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς εἶναι ὁ μοχλὸς καὶ ἡ κινητήριος δύναμις τῆς κρατικῆς μηχανῆς! Αὐτὸς τὴν θέτει εἰς κίνησιν, αὐτὸς ρυθμίζει τὴν λειτουργίαν της, αὐτὸς τῆς δίδει τὸ μέτρον τῆς παραγωγῆς. Ἀνεξάντλητος εἰς τοὺς κόπους, χαλκέντερος εἰς ἐργατικότητα, ἄφθαστος εἰς παραγωγικότητα, δίδει τὸ μέτρον τῆς ἐργασίας εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας. Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς ἔχει ἀφιερῶθῃ εἰς τὴν πατρίδα! Τὸ εἰκοσιετρώρον του εἶναι ἀφιερῶμένο εἰς τὴν ἐργασίαν κατὰ τὰ 4)6... Τὰ 2)6 εἶναι ἀφημένα διὰ τὴν ἀνάπαυσιν...

Σηκώνεται ἑνωρίς!... Πόσες φορές κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ λήξαντος σχολικοῦ ἔτους ὁ Ἀρχηγὸς δὲν εὐρέθη πρῶτος μεταξὺ τῶν μαθητῶν, ἐνῶ οἱ δημοδιδάσκαλοι ἢ οἱ καθηγηταὶ δὲν ἔφθανον πολὺ κατόπιν τοῦ ἀγουροῦ πνημένοι καὶ ἀσφαλῶς προειδοποιημένοι ὅτι «ἡ αἰφνιδιαστικὴ ἐπίσκεψις» τοῦ Ἀρχηγοῦ τοὺς εἶχε προλάβει!... Πόσες φορές δὲν εὐρέθη εἰς τὰ συσσίτια, εἰς τοὺς συνοικισμούς, εἰς ἐργοστάσια καὶ ἐργαστήρια, διὰ νὰ διαπιστώσῃ τοὺς ὅρους ἐργασίας καὶ διαβιώσεως τῶν ἐργατῶν; Πόσες φορές!... Μὰ ἡ ἱστορία ὅλων τῶν εἰκοσιετρώρων τοῦ Ἀρχηγοῦ ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ καὶ μίαν ἐπίσκεψιν, πού δὲν ἔχει ἄλλο σκοπὸ παρὰ νὰ διαπιστώσῃ τοὺς ὅρους τῆς ζωῆς τῶν Ἑλλήνων, διὰ νὰ ληφθοῦν τὰ μέτρα τῆς βελτιώσεως!...

Ἐπειτα στὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν... Μιὰ ἐξαντλητικὴ ἐργασία πού ἐν τούτοις δὲν τὸν καταβάλλει. Μιὰ ἀδιά-

κοπος ἀπασχόλησις, πού τὸν κάνει πῶς δυνατό! Συνεργασίες, συζητήσεις, ἔγγραφα, ὅλα τὰ ζητήματα ὑπὸ τὴν κρίσι του, γιὰ νὰ πάρουν τὴ λύσι καὶ τὸ δρόμο τῆς ἰδικῆς του ὑποδείξεως. Σὲ ὅλα ἡμέτερος. Εἰς ὅλα ἔτοιμος διὰ τὴν ἀρμόζουσαν λύσιν!...

Εἰς ὅλα!... Δὲν ὑπάρχουν ἐναντιότητες γι' αὐτόν. Δὲν ὑπάρχουν ἐμπόδια. Δὲν ὑπάρχουν δυσκολίες. Ὅλα θὰ συντριθοῦν κάτω ἀπὸ τὴ δημιουργικὴ του θέλησι, πού εἶναι πῶς δυνατὴ ἀπὸ ὅλα!...

Καὶ δίπλα στὰ κρατικὰ ζητήματα πού τὸν ἀπασχολοῦν ὧρες καὶ ὧρες, ἔρχονται καὶ τὰ ἄλλα! Τὴν προσωπικὴ του ἀντίληψιν θὰ βροῦν ὅλα τὰ θέματα, πού ξεβγαίνουν ἀπὸ τὶς καθαρὲς κρατικὲς ἀπασχολήσεις... Τὰ καλλιτεχνικὰ ζητήματα, αἱ πανεπιστημιακαὶ συγκεντρώσεις, αἱ ἐκδηλώσεις τῆς κοινωνικῆς ζωῆς θὰ τὸν εὐρουν παραστάτην! Τὰ συσσίτια καὶ ἡ Νεολαία, ἄλλη καὶ αὐτὴ ἀπασχόλησις, θὰ τὸν εὐρουν πρῶτον συναντιλήπτορα!...

Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς εἶναι ἕνας Ἑθνικὸς θησαυρὸς! Εἰς τὸ τέταρτον ἔτος τῆς Ἑθνικῆς προσπάθειας ὑπερέβη τὰς ἀνθρωπίνας ἱκανότητας. Ἡ διαχείρισις τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων ἐκ μέρους του ἔχει κἀτὶ τὸ ὑπεράνθρωπο.

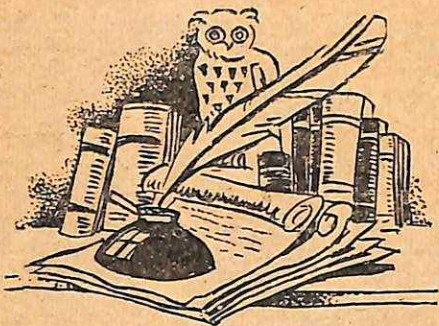
Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς ὡδήγησε τὸ Ἑθνικὸν σκάφος ἀνάμεσα στὰς ὑφάλους μὲ τὴν πλοηγικὴν του δεξιότητα! Ἡ Ἑλλάς τὸν εὐγνωμονεῖ!...

Ἀπὸ αὔριον εἰσερχόμεθα εἰς τὸ Ε' ἔτος τῆς Ἑθνικῆς μεταβολῆς... Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς πανηγυρίζει σήμερον, αὔριον καὶ μεθαύριον. Οἱ ἐορταστικοὶ παῖνες θὰ συγῇσουν καὶ ὅλοι θὰ ἐπιδιοθοῦν εἰς τὸ δημιουργικὸν τῶν ἔργων μὲ μιὰ καὶ μόνῃ πεποίθησιν:

Ὅ,τι καὶ νὰ γίνη, ὅ,τι καὶ ἂν συμβῇ, ἡ Ἑλλάς, ὑπὸ τὸν Ἰωάννην Μεταξᾶν, θὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ κατὰ τὸ 5ον ἔτος εὐτυχῆς τὴν ἀνοικοδομήσιν τοῦ οἰκοδομήματος, πού ὁ θεμέλιος λίθος του ἐτέθη τὴν 4ην Αὐγούστου 1936.

Ἀγγ. Μεταξᾶς

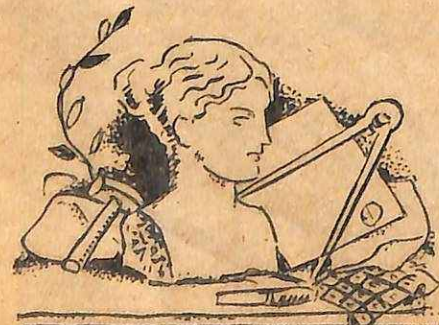
Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ & ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ

δρομή των αιώνων, ή ύψηλή μοίρα της Φυλής μας.

«Η Ιστορία μας, ή παράδοσίς μας, ή κληρονομία που μας άφησε το παρελθόν και ή άποστολή μας διά το μέλλον, έχουν όλα ένσωματωθή στο όνομα της χώρας μας. Έκφράζουν άκόμη κάτι πολύ περισσότερο από τις ιερές παρακαταθήκες της φυλής μας. Έκφράζουν τις ιερές παρακαταθήκες του πολιτισμένου κόσμου. Η λέξις «Ελληνισμός» είναι ένα σύμβολο και γύρω από το σύμβολο αυτό, που συνδέει και άδελφώνει, θά οικοδομηται πάντοτε ο πολιτισμός των εθνών της γής».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

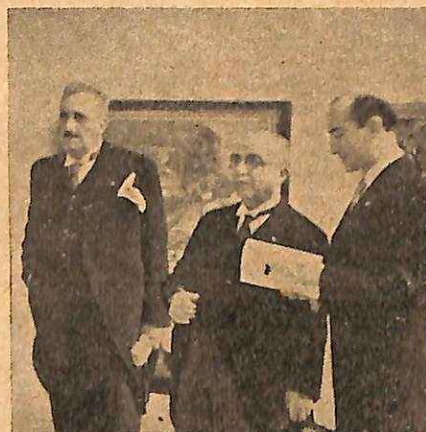
Ωραιότερος, βαθύτερος, έκφρασι- κώτερος και πραγματικώτερος χαρα- κτηρισμός του πνευματικού κλήρου και των πολιτιστικών πεπρωμένων της Φυλής μας δεν έχει άσφαλώς άκου- σθή ως τώρα. Ο 'Αρχηγός, άληθινός άναμορφωτής του 'Εθνους, που το έ- νοιωσε, το πόνεσε, το έσωσε και το αγάπησε, όχι μόνο ως μεγάλος πολι- τικός και κοινωνικός άναδημιουργός, αλλά συγχρόνως — και κατά την γνώ- μη μας περισσότερο άπ' όλα — ως Καλλιτέχνης, ως Ποιητής, ως Δημι- ουργός με την πιο πλατεία κι' ύψηλή σημασία των λέξεων, έδωσε με τις πο- λυσήμαντες και θαυμάσιες δηλώσεις του κατά την έναρξη της λειτουργίας του θερινού Βασιλικού Θεάτρου Θεσ- σαλονίκης το βαθύτερο και ουσιαστι- κώτερο νόημα της μεγάλης ειρηνιστι- κής έπαναστάσεως της 4ης Αυγού- στου, που το είχε περικλείσει από την αρχή μέσα στο μεγάλο σύνθημα: Δη- μιουργία του Γ' 'Ελληνικού Πολιτι- σμού. Με τις νέες δηλώσεις του απο- καλύπτει όλο το βάθος κι' όλο το πλά- τος του συνθήματος, που δεν είναι ά- πλως ή άναδημιουργία του πνευματι- κού πολιτισμού μας, αλλά και κάτι μεγαλύτερο και πλατύτερο, ή συμβο- λή της 'Ελλάδος στην άναδημιουργία του Πολιτισμού της 'Ανθρωπότητας — αυτό άκριβώς που ύπήρξε πάντα, από το βάθος της 'Ιστορίας και στη δια-

Εμπνευσμένη από το σύνθημα αυτό ή μεγάλη πνευματική και πολιτιστική προσπάθεια του νέου Κράτους, προ- χωρεί διαρκώς, με βήματα γοργά και σταθερά, πάνω στον δρόμο των ιερών παρακαταθηκών και της άποστολής του 'Εθνους μας, που τον άνοιξε ξανά και τον έλευθέρωσε και τον έπλάτυνε και τον προετοίμασε ο 'Αρχηγός. Με- ρικά από τα βήματα αυτά — στον το- μέα ειδικώς των Γραμμάτων και Κα- λών Τεχνών — θά προσπαθήσουμε να τα παρακολουθήσουμε με την μικρή αυτή επισκόπησι, για να δούμε τα βα- θειά άποτυπώματα, που αφήκαν στη ζωή και στην ψυχή του Λαού μας, και μαζί με την χαρά και την περιφάνεια, να πάρουμε συγχρόνως βαθύτερη συ- νείδησι του μεγάλου έργου και μεγα- λύτερη συναίσθησι των υποχρεώσεων και των ευθυνών μας άπέναντί του.

Το θέατρο

Το 'Ελληνικό Θέατρο ζή ήμέρες πραγματικής άνθήσεως. Το Βασιλικό

Θέατρο, άναδιωργανωμένο πλήρως και έμπιστευμένο σε χέρια γερά και ικανά, άνεβάζει όλοένα, με προσοχή και με σύστημα, το έπίπεδο του δρα- ματολογίου του και εύρνει σταθερά το περιθώριο της πνευματικής και καλλιτεχνικής δράσεώς του. Η θρι- αμβευτική περιοδεία του θιάσου του στην Αίγυπτο, στην Αγγλία και στη Γερμανία, όπου, έκτος από τις καλ- λιτεχνικές δάφνες, έδρεψε και συναπ- κόμισε στην 'Ελλάδα ένθουσιώδεις ύ- μνους προς το 'Ελληνικό πνεύμα και τον 'Ελληνικό Λόγο' ή ίδρυσι και ή λειτουργία του Α' 'Αρματος Θέσπι- dos, που έξωγνάνεψε, μετέδωσε την «αίωνια φωνή του πνεύματος», όπως τόσο παραστατικά είπεν ο 'Αρχηγός, σ' όλόκληρη την 'Ελλάδα και την έ- καμε να δονήση βαθύτατα την καρ- διά του 'Ελληνικού Λαού' ή όργανωσι και ή λειτουργία της Λυρικής Σκη- νής, που έδωσε το άπαραίτητο δεύτερο

σκέλος και όλόκληρωσε και ίσορρόπη- σε τον Κρατικό Θεατρικό 'Οργανισμό' ή έναρξη της λειτουργίας του λαμπρού θερινού Θεάτρου της Θεσσαλονίκης, το όποιον μεταφέρει σ' ευρύτερα πε- δία και σπείρει σε γονιμώτατα έθνικά έδάφη γερούς και υγιείς σπόρους πνευματικής καλλιέργειας' όλα αυτά άποτελούν όχι άπλως αίσιους και φω- τεινούς σταθμούς στη σταδιοδρομία και στην εξέλιξη της Κρατικής Σκη- νής μας, αλλά σταθμούς έξορμήσεως για πλατύτερες πνευματικές κατακτή- σεις.

Γύρω από το Βασιλικό Θέατρο, σαν γύρω από θερμή έστία, που άντανα- κλά φως και θάλας, κινείται κι' έρ- γάζεται και το έλευθερο θέατρο, που, κάτω από την έντονη και ζωογόνο έ- πιδρασι του κέντρου, άνεβαίνει κι' αυ- τό σ' άνώτερα πνευματικά και καλλι- τεχνικά έπίπεδα.

Η λογοτεχνία

Και αν δεν ύπήρχε καμιά άλλη χει- ροπιστή έκδήλωσι του στοργικού έν- διαφέροντος και της βαθειάς κατανο- ήσεως εκ μέρους του νέου Κράτους της σημασίας και της έπιδράσεως της Τέχνης του Λόγου στον Λαό, θά ήταν άρκετές δύο περιπτώσεις σχετικών ό- μιλιών του 'Αρχηγού. Η μία είναι ο έπιγραμματος και θαυμάσιος χαρα- κτηρισμός που έδωσε για τη Λογοτε- χνία σε μία του συνομιλία με 'Επιτρο- πή Λογοτεχνών, που είχε παρουσια- σθή ενώπιόν του για να του ζητήσει την ύποστήριξη της λογοτεχνίας και των λογοτεχνών. «Η Λογοτεχνία, εί- πεν ο 'Αρχηγός, είναι υπόθεση έ- θνικη. Δίνει χαρά και λύτρωσι στον Λαό και τον άνεβάζει πνευματικά και ψυχικά». Και όταν πάλι προσφάτως, σε μία πλήρη συγκέντρωσι του πνευ- ματικού και καλλιτεχνικού κόσμου των 'Αθηνών στο Βασιλικό Θέατρο, ά- πένειμεν ο ίδιος τα λογοτεχνικά και καλλιτεχνικά βραβεία του Κράτους, έδωσε την πιο θερμή και στοργική έκ- φρασι του ένδιαφέροντός του για τη Λογοτεχνία μέσα στα θαυμάσια, τά σοφά, αλλά και γεμάτα από αγάπη λόγια του για τη δημιουργία 'Ελληνι- κής Τέχνης και την άμεση και ζωντα- νή έπαφή της με την ψυχή του Λαού.

Αλλά το ένδιαφέρον αυτό είχε φυ- σικά και πιο άπτες, πιο έμπρακτες έκ- δηλώσεις. Η καθιέρωσι των λογοτε- χνικών και καλλιτεχνικών βραβείων του Κράτους, που άπονέμονται κάθε χρόνο' ή ίδρυσι και ή προικοδότησι της Στέγης Γραμμάτων και Τεχνών, που έστέγασε τα πνευματικά, καλλι- τεχνικά και μουσικά σωματεία της Πρωτεύουσας και τους έδωσε την ευ- καιρία και τα μέσα ν' άναπτύξουν μιάν ωραία και πλατεία δράσι με την όργανωσι διαλέξεων, έκθέσεων, μου- σικών συναυλιών και διαφόρων άλλων έορτών' ή προκήρυξι διαγωνισμών σχολικών θεατρικών έργων και ποιη-

ΑΝΑΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

μάτων, που έδωσαν άκόμη ένα μέσον στην 'Ελληνική Λογοτεχνία να μπη πιό πολύ και πιο βαθειά στα Σχολεία' ο συστηματικός πλουτισμός των σχολι- κών και δημοσίων βιβλιοθηκών με έκλεκτά λογοτεχνικά έργα' όλα αυτά άποτελούν ένα μέρος της μελετημένης, της συστηματικής και θερμούργου δρά- σεως, που το νέον Κράτος άναπτύσσει υπέρ της Λογοτεχνίας.

Βιβλιοθήκες και άρχεϊα

Ο θαυμάσιος θεσμός των δημοσίων και κοινοτικών βιβλιοθηκών, που άπο- τελεί άσφαλώς ένα από τους πιο θετι- κούς και άποτελεσματικούς παράγον- τας μορφώσεως και άναπτύξεως του Λαού και κυρίως της μεγάλης, γερής και υγιούς μάζας του Λαού του 'Ελ- ληνικού υπαίθρου, έπροσέχθηκε, έμε- λετήθηκε, άναδιωργανώθηκε και πα- ρακολουθείται κι' ένισχύεται με ιδιαί- τερο ένδιαφέρον και με σύστημα από το 'Εθνικόν Κράτος.

Εκ παραλλήλου ή ίδια μεθοδική και αυστηρή άναδιωργάνωσι, παρακολου- θησι και έλεγχος γίνονται και για τα Γενικά 'Αρχεία του Κράτους και για διάφορα τοπικά ιστορικά άρχεϊα, που ίδρύονται όλοένα σε διάφορα σημεία της Χώρας.

Είκαστικές τέχνες

Η μεγάλη έπιτυχία, έπλ δύο τώρα χρόνια, της καθιερωθείσης έτησίως Πανελληνίου Καλλιτεχνικής Έκθέσε- ως στο Ζάππειο, άποτελεί την πιο χει- ροπιστή άπόδειξι της γόνιμης έπι- δράσεως που είχε και στην καλλιτε- χνική παραγωγή και στα καλλιτεχνι- κά μας έν γένει πράγματα ή ζωογό- νος και άναδημιουργική πνοή του νέου Κράτους.

Αποθλέποντας όμως και σε πιο βα- σικά, πιο ριζικά άποτελέσματα, το νέο Κράτος έφρόντισεν έπίσης κι' έπρα- γματοποίησε την άναδιωργάνωσι της 'Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών και έλαβε συγχρόνως και άλλα μέτρα, ώστε ν' άναδιωργανωθή πλήρως ή όλη καλλιτεχνική έκπαίδευσι στη χώρα μας.

Μουσική

Σχετικά με τη μουσική, άρκεί να θυ- μηθι κανείς τις υπαίθριες λαϊκές συ- ναυλίες, που γίνονται κάθε καλοκαίρι από τη μεγάλη Φιλαρμονική της Διοι- κήσεως Πρωτεύουσας στην 'Αθήνα και στα προάστεια της και να σκεφθι ότι παρόμοιες συναυλίες γίνονται και σε πολλές άλλες πόλεις της χώρας, για να σχηματίσι μιάν ιδέα για τη μεγά- λη προσπάθεια που γίνεται από το 'Εθνικό Κράτος για την καλλιέργεια του μουσικού αισθήματος του Λαού, που είναι άπλουστάτα ένα από τα κυ- ριώτερα μέσα για την ψυχική καλλι-έργειά του. Όσοι έχουν παρακολου- θήσει τέτοιες συναυλίες κι' έχουν προ-

σέξει την άγνη χαρά και τη φωτεινή άνάτασι, που ζωγραφίζονται κάθε φορά στα άρρενωπά πρόσωπα των άν- θρώπων του Λαού, κάτω από τους άρ- μονικούς ήχους της όρχήστρας, έχουν νοιώσει, ή καλλίτερα έχουν ιδι με τα ίδια τους τα μάτια την υπέροχη έξα- γνιστική και άνυψωτική έπίδρασι της Μουσικής στην λαϊκή ψυχή.

Η δράσι της Ε. Ο. Ν.

Στις πρώτες γραμμές της μεγάλης και πλατειάς αυτής έξορμήσεως για την άναγέννησι του πνευματικού μας πολιτισμού, έπήρε, όπως ήταν έπομε- νο, τη θέση της και ή 'Οργάνωσι μας, με τον ίδιο ένθουσιασμό, την ίδια όρ- μη και πίστι, που έδειξε και σ' όλους τους άλλους τομείς της έθνικής άνα- δημιουργίας. Οι πνευματικοί και καλ- λιτεχνικοί άγώνες (χοροδ, τραγου- διού και άπαγγελίας), που ώργάνωσε με τόσην έπιτυχία' ή ωραία κι' ένδια- φέρουσα 'Εκθεσι της στο Ζάππειο

από χειροτεχνικά και βιοτεχνικά έργα καμωμένα από τα μέλη της' ή αξιόλογη παράστασι της «Χιο- νάτης» ύστερα από την περσινή έπι- τυχία της «Πενθεσίλειας»' οι άλλεπάλ- ληλοι πνευματικοί διαγωνισμοί, που προκηρύσσει, ανάμεσα στα μέλη της και στον πνευματικό γενικά κόσμο της χώρας, για τη συγγραφή θεατρι- κών έργων, μελετών κ. ά.' οι τακτι- κές και φροντισμένες έκδόσεις της, που άγκαλιάζουν εύρεις κύκλους μορ- φωτικών και ήθοπλαστικών θεμάτων' οι μουσικές συναυλίες που έκτελούν με τόσην έπιτυχία τα μουσικά τμήμα- τά της και οι χορωδίες της' ή διαρκής αύξησι, ή όργανωσι και ο πλουτισμός των κατά τόπους βιβλιοθηκών της' και σαν συμπλήρωμα, σαν έπιστέγα- σμα όλων, ή μεγάλη κι' εύρύτατη μορφωτική και πνευματική προσπά-θεια που συντελείται ανάμεσα στις με- γάλες μάζες της 'Ελληνικής Νεότη-τος από το περιοδικό μας' όλα αυτά, που δεν είναι άπλως συμπτωματικές

έκδηλώσεις, αλλά γνήσια και βαθειά έκφρασι μιας έξώτερης, ψυχικής και πνευματικής, άναδημιουργίας, δεί-χνουν με τον πιο ωραίο και πιο άπτό τρόπο ότι, μαζί με τους γενικά έθνι- κούς και κοινωνικούς σκοπούς της, ή 'Οργάνωσι μας παρέχει και ξεχωρι- στά την πολύτιμη κι' άποτελεσματική συμβολή της στη μεγάλη πολιτιστική δράσι του 'Εθνικού Κράτους.

Αυτές είναι οι πιο άδρές, οι πιο γε- νικές γραμμές του μεγάλου και πλα- τύτατου έργου, που, κάτω από την ίσχυρά και ζωογόνο πνοή του 'Αρχη- γού, συντελείται από το νέο Κράτος. Γραμμές μονάχα. Τα φωτεινά χρώμα- τα, ή λαμπρή αίγλη, ή άριστοτεχνική σύνθεσι, ή άνώτερη έμπνευσι, το βαθύ- τερο νόημα του θαυμάσιου και μεγά- λου αυτού πίνακος, που ή ψυχή και ό νοός του άληθινά μεγάλου κι' έμ- πνευσμένου Καλλιτέχνη — 'Αρχηγού συνθέτι από τα πιο άγνα, τα πιο ζων- τανά και πιο δυνατά στοιχεία της ά- γιασμένης Γής του τόπου αυτού και της θάνατης ψυχής του Λαού του, ό- λα αυτά δεν μπορούν να χωρέσουν και να κλειστούν μέσα στα στενά όρια μιας περιορισμένης κι' άσθενικής πε- ριγραφής. Αυτά μόνο με την ψυχή μας μπορούμε να τα συλλάβουμε σ' όλη την έκτασι και την αξία τους, να τα νοιώσουμε σ' όλο το βάθος και το με- γαλειό τους. Κι' ή ψυχή μας, ή ψυχή όλου του 'Ελληνικού Λαού, ή ψυχή πρό πάντων του πιο άγνού και πιο ζω- τικού τμήματος του οργανισμού του, ή ψυχή της Νεολαίας του, στέκεται με θαυμασμό, με σεβασμό, με βαθειά κατανόησι μπροστά στο μεγάλο αυτό έργο, και το χαίρεται και το καμα- ρώνει και το έγκολπώνεται σαν δικό της, έτοιμη πάντα να προσφέρει όλη την ικμάδα και τη ζωτικότητα της για τη συμπλήρωσι και την τελειο-ποίησι του, που δεν είναι τίποτε άλλο παρά ή πραγματοποίησι του μεγάλου κηρύγματος του 'Αρχηγού, ή δημι- ουργία του Γ' 'Ελληνικού Πολιτισμού.

Μελις Νικολαΐδης

Θρησκεία.

ΜΙΑ από τις κυριώτερες βάσεις, που άπάνω τους εστήριξε ο 'Αρχηγός το μεγάλο του έργο για την ήθικη και πνευματική αναγέννησι του 'Εθνους μας, είναι η Θρησκεία. «'Ανευ πίστεως και θρησκείας, τίποτε δεν γίνεται», εκήρυξε στον λόγο του προς τους εκπαιδευτικούς λειτουργούς της Θεσσαλονίκης.

Ήξευρε κι' ένοιωθε βαθειά ο 'Αρχηγός ότι αφ' ότου υπάρχει πάνω στη Γήν αυτήν ο 'Ανθρώπος, ή βαθύτερη, ή πλουσιώτερη, ή πιο άσπείρευτη πηγή αληθινής ζωής κι' αληθινής ψυχικής ανατάσεως και δημιουργίας υπήρξε ή θρησκεία. Στη μακριά πορεία των αιώνων ή θρησκεία άλλαξε βέβαια διάφορες μαρφές, που τις διέπλαναν και τις διεμόρφωναν οι διάφορες συνθήκες ζωής και ή ανάλογη πνευματική κατάσταση των ανθρώπων· όμως στα βάθη κάθε ανθρώπινης ψυχής, στις ρίζες κάθε ανθρώπινης ζωής, όπου κι' όποτε είχε εκδηλωθή πάνω στον πλανήτη μας, έζησε πάντα, γερός, δυνατός και γόνιμος, ο σπόρος της θρησκείας, το βαθύ κι' αιώνιο θρησκευτικό αίσθημα.

Και σ' όν πίο βαρύ λήθαργο ή την πίο μεγάλη κατάπτωση της ανθρωπίνης ψυχής, και στην πίο ύποτυπώδη ή άτελη μορφή ζωής, το θρησκευτικό αίσθημα, πότε φανερό και πότε λανθάνον, πότε πανίσχυρο και πότε άτονο και ναρκωμένο, ήταν πάντα ζωντανό, πάντα παρόν, έτοιμο πάντα ν' άποτελέσει και νά δώσει τα πιο ζωτικά και πιο πολύτιμα στοιχεία ψυχικής και κοινωνικής εξυγιάνσεως κι' αναπλάσεως. 'Υπήρξε παντού και πάντα, σ' όλους τους τόπους και σ' όλες τις εποχές, μία ανάγκη της ανθρωπίνης ψυχής, κάτι περισσότερο άκόμη: ένα ισχυρότατο ανθρωπινό ένστικτο, και συγχρόνως ένας άπαραίτητος παράγων υγιέστερης κι' ανώτερης κοινωνικής ζωής.

«Όταν πιστεύετε ότι έχετε ένα προορισμόν—είπε σε κάποιον λόγο του προς τους φοιτητάς ο 'Αρχηγός—και όταν έχετε μπροστά σας τα μυστήρια της Φύσεως και αισθάνεσθε μέσα εις την ψυχήν σας το αίσθημα της έξαρτήσεως από πράγματα έξω από σας εύρισκόμενα και άγνωστα εις σας συγχρόνως εύρίσκετε ότι έχετε προορισμόν, τότε είσθε θρησκευτικοί άνθρωποι. Τότε έχετε όλες τας βάσεις της θρησκείας μέσα σας. Και έπειδι ή ανθρωπος, όταν έχη θρησκευτικότητα, διά νά είναι συνεπής εις τον έαυτόν του, πρέπει νά της δώσει μίαν μορφήν όρισμένην, τότε έχετε μπροστά σας και θετικήν θρησκείαν. Όταν δέ σεις οι 'Έλληνες την έχετε εις τα χέρια σας, όταν ή θετική θρησκεία, την όποιαν έπίστευσαν οι γονείς σας, είναι ή θρησκεία, ή όποια σας λέγει «άγαπάτε άλλήλους», θά την άποδιώξετε»;

Με τα παραπάνω λόγια ο 'Αρχηγός έδωσε έναν παραστατικώτατο κι' αληθινώτατο χαρακτηρισμό στις βαθιές ψυχικές άφετηρίες της θρησκείας και στον τρόπο της διαμορφώσεώς της σε διάφορες μορφές, όσο νά φτάση στην ανωτάτη και τελειοτάτη εκδήλωσί της, στην όριστική μορφή της, που είναι ο Χριστιανισμός.

Βέβαια υπήρξαν και άνθρωποι, που άρνήθηκαν τη θρησκεία, που δοκίμασαν νά την διαγράψουν, την έξαφανίσουν και νά την αντικαταστήσουν με τον λεγόμενο 'Ορθό Λόγο. Τι είναι ή θρησκεία; είπαν οι άνθρωποι αυτοί. Κάτι άφηρημένο, άόριστο, άπιαστο. Κάτι που δεν μπορεί ν' άποδειχθί με την αυστηρή λογική, με την έπιστημονική κρίσι, με το πείραμα. Και κάθε τι που δεν μπορεί ν' άποδειχθί με τον θετικό αυτό τρόπο, κάθε τι που δεν είναι πράγμα όρατό και χειροπιαστό, δεν το παραδεχόμαστε. Είδατε καμμία φορά τον Θεό; 'Αφού δεν τον είδατε, δεν τον πιστεύουμε!

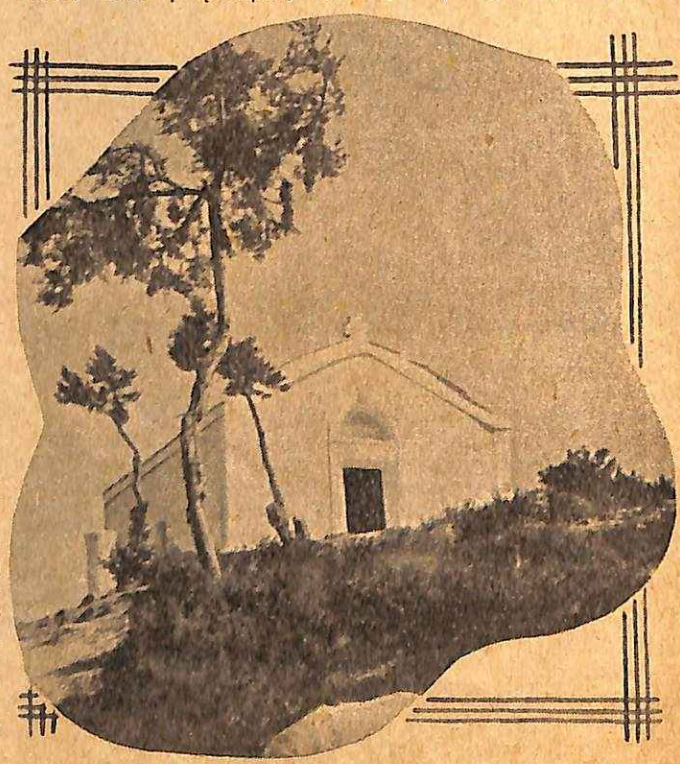
«Ω, οι τυφλοί και μωροί αυτοί άνθρωποι! Ζητούν νά ψαύσουν με τα χέρια τους τη θρησκεία, σάν νά είναι δυ-

νατόν νά ψαύση κανείς με τα χέρια του το Πνεύμα! Ζητούν ν' άποδείξουν με το πείραμα την παρουσία του θρησκευτικού αίσθήματος, σάν νά είναι δυνατόν ν' άποκαλύψη κανείς με το πείραμα την ψυχή! Και θέλουν νά δούν τον Θεό με τους Ισχυρούς φακούς των ματογυαλιών τους για νά πιστέψουν στην 'Ιπαρξί Του, σάν νά είναι δυνατόν νά συλληφθί και νά περικλεισθί μέσα στην τόσο στενή, μικρή και περιωρισμένη άκτίνα της ανθρωπίνης ματιάς ή πανταχού παρούσα και τα πάντα πληρούσα Θεία Παρουσία!

Οι μωροί και τυφλοί, που κάνουν πώς ψάχνουν γύρω τους και δεν μπορούν νά ψάξουν μέσα τους! Πού φαντάζονται πώς μελετούν κι' έξονυχίζουν όλα τα μυστήρια της Φύσεως και της Ζωής και δεν μπορούν νά πιάσουν μία πνοή από τον έσωτερικό κόσμο του ανθρώπου, ν' άκούσουν έναν παλμό του, νά νοιώσουν ένα αίσθημά του! Πού άναζητούν την παρουσία του Θεού με τον φακό, ενώ δεν χρειάζεται παρά μία ματιά της ψυχής τους, μία μικρή, τόση δά ματιά της ψυχής τους, άρκει νά είναι καθαρή, για νά νοιώσουν, νά δούν, νά χαρούν τη Θεία παρουσία Του τόσο κοντά τους, τόσο κοντά τους—μέσα τους!

Ο 'Αρχηγός τό είπε και αυτό, με την πάντα διαυγή, φωτεινή και σοφή έκφρασί του, σ' έναν άλλο λόγο του προς τον φοιτητικό κόσμο:

«Και ή θρησκεία άναζητεί την αλήθειαν, όπως ή έπιστήμη. 'Αλλά την άναζητεί διά της πίστεως. Και ή τέχνη άναζητεί την αλήθειαν, αλλά την άναζητεί κατά τον συναισθηματικό. 'Η έπιστήμη την άναζητεί κατά τον ίδιον αυτής τρόπον: διά των μεθόδων των έπιστημονικών, οι όποιοι δεν έχουν καμμίαν σχέση ούτε με την θρησκευτικήν πίστιν, ούτε με τα συναισθήματα. Αί μέθοδοι αί έπιστημονικά είναι ή διαλεκτική, είναι ο όρθολογισμός, ή άπόδειξις είναι ή έμπειρία, είναι ή παρατήρησις, είναι το

πείραμα και ό,τι άλλο. 'Αλλά εάν διά των μεθόδων αυτών των έπιστημονικών άναζητήτε την αλήθειαν, κάμνετε μίαν προϋπόθεσιν μέσα σας, την όποιαν ούδεμία έμπειρία σας την παρέχει, ούδεις όρθολόγος την άποδεικνύει, την προϋπόθεσιν ότι υπάρχει αλήθεια, την όποιαν άναζητείτε. Και αυτή είναι ζήτημα πίστεως, πίστεως θρησκευτικής».

Κι' αλήθεια. Τίποτε άλλο δεν ζητά από μας ο Θεός, για νά μας άποκαλυφθί σε όλη Του τη δόξα και το μεγαλείο, τίποτε άλλο από Πίστι. 'Η πίστι αυτή παρουσιάζεται με διάφορες μορφές: κάποτε λέγεται «ήθική συνείδησι», κάποτε «άντίληψι καθήκοντος», άλλοτε παίρνει τα όνόματα πλατειών κι' ύψηλων ίδανικών· όλα όμως αυτά είναι διάφορες άπόψεις της μίας κι' αληθινής κι' αιώνιας μορφής της: της Θρησκευτικής Πίστεως.

Όταν ή άπαλή, ή γλυκειά, ή πεντακάθαρη πνοή της πίστεως γεμίση την ψυχή του ανθρώπου, το θαύμα συντελείται άμέσως μέσα της. Δεν χρειάζονται πιά ούτε έπιστημονικοί μέθοδοι, ούτε πρακτικά πειράματα, ούτε λογικοί άκροβατισμοί. «Όλα τά σαράνι ή Ισχυρά και θεία πνοή της. Και μέσα σε μίαν διαυγή κι' έξυγισμένη ατμόσφαιρα προσάλλει δυνατή κι' άκαταγώνιστη—υπεράνθρωπη κι' υπερφυσική πραγματικότητα—ή θρησκεία, και διαγράφεται αίσθητά ή παρουσία του Θεού.

Και το θαύμα συντελείται. Ο άνθρωπος δεν είναι πιά ένας υλικός όργανισμός από σάρκα και κόκκαλα, που, έχοντας για κινητήριο δύναμι λίγον έγκέφαλο, κανονίζει τις ένέργειές του και τις πράξεις του σύμφωνα με τις στενές και κρύες έπιταγές της λογικής, του ατομισμού, του συμφεροντολογισμού. Και ή ζωή δεν είναι πιά μία ταπεινή, σκληρή και βάρβαρη πάλη για την υλική επικράτησι και την ύλιστική άπόλαυσι. Και ο άνθρωπος και ή ζωή έξαγνίζονται, έξευγενίζονται, άνυψώνονται· ο άνθρωπος παίρνει νέαν όψι, ή ζωή νέο νόημα—πόσο ώραιότερα, πόσο ύψηλότερα!

Οι μικρές και ταπεινές σκέψεις, οι συμφεροντολογικές βλέψεις, οι έγωϊστικοί πόθοι πέφτουν, όπως ή σκουριά του μετάλλου που περνά από την καθαρτήρια φωτιά, κι' ή ψυχή του ανθρώπου, άγνή κι' ώραία, ύψώνεται, ύψώνεται. Κι' ή ζωή, αλλάζοντας με μιάς ρυθμό και σκοπό, γεμίζει από καλωσύνη κι' από άγάπη, γεμίζει από χαρά, κι' όμορφαίνει, και πλαταίνει.

Έτσι δεν έξυγιαίνει και δεν άνυψώνει μονάχα τα άτομα ή θρησκεία, αλλά άναγεννά συγχρόνως και άναμορφώνει και τους λαούς. Και μόνο το παράδειγμα του δικού μας 'Εθνους, που με το θρησκευτικό αίσθημα ως έμπνευστή και οδηγό κατάρθωσε ν' άνεβή ως την Ιερή 'Ακρόπολι, είναι άρκετό νά μας δείξη τη μεγάλη και βαθιά επίδρασι της θρησκείας πάνω στην ψυχική και πνευματική ανάπτυξη και δημιουργία των λαών.

«'Η ιστορία διδάσκει—είπε πάλι ο 'Αρχηγός, άπευθευμένως—ότι οι έπιστημονικοί λειτουργοί—ότι τα έθνη νόμους στους εκπαιδευτικούς μεγάλον μορφωτικόν πολιτισμόν, χωρίς νά προηγηθί βαθύ θρησκευτικόν αίσθημα».

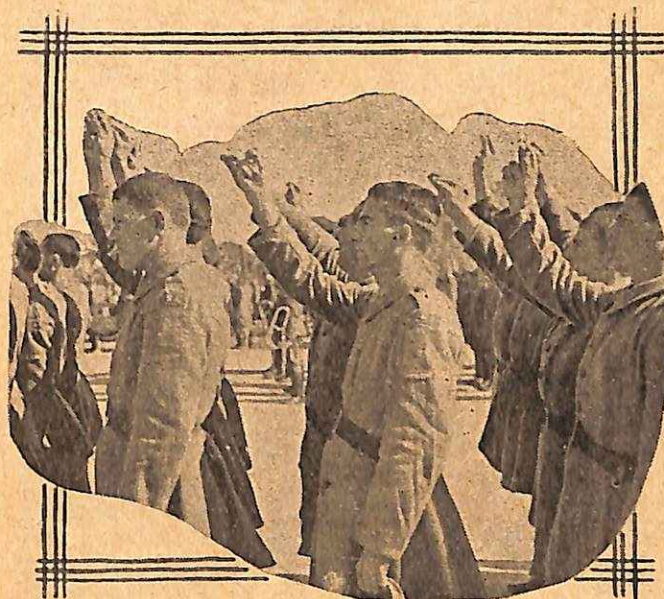
Και άν απ' αυτό είναι φανερό ποιά είναι το καθήκον όλων των έθνών, πιο πολύ είναι φανερό το μεγαλειότερο καθήκον του δικού μας έθνους, που όχι μόνο έμεγαλοούργησε και έδοξάσθηκε με την παλιά του θρησκεία, αλλά γησε και έδοξάσθηκε με την παλιά του θρησκεία, αλλά είχε τη θείαν εύνοια και τον προνομιούχο κληρο νά γνωρίση, νά νοιώση και νά έγκολπωθί, πρώτο αυτό, την αληθινή κι' αιώνια θρησκεία του Χριστού και νά συντελέση με τη γλώσσα του και με το πνεύμα του στη διάδοσι και στην επικράτησί της.

«Όταν ή θρησκεία που έπίστευσαν οι γονείς σας—ρώτησε ο 'Αρχηγός—είναι ή θρησκεία που σας λέγει «άγαπάτε άλλήλους», θά την άποδιώξετε»;

«Όχι! Ποτέ! 'Απεναντίας θά την ένστερνισθούμε πιο πολύ, θ' άφοσιωθούμε πιο πολύ σ' αυτήν, θά την άκολουθήσουμε πιο πιστά και πιο σταθερά. Ξέρουμε πώς τά βήματα της οδηγούν προς τον Ουράνόν, πώς φτάνουν ως τα πόδια του Θεού. Και θά βαδίσουμε μ' όλη μας την ψυχή πάνω σ' άχνάρια των βημάτων της.

Πατρίς.

Ύπηρξε μία εποχή, που ή αρχαία έλληνική ψυχή πολεμούσε νά δημιουργήση τον πολιτισμό της, καθαρόν από τις ξένες άσιατικές επιδράσεις, που από διάφορες θύρες και σχισμές εισχωρούσαν στο φωτεινό της παλάτι. 'Η γνήσια έλληνική ψυχή ήταν ήρωϊκή, περήφανη, με λίγα λό-

για άνδρική. Και ο πολιτισμός της άρα έπρεπε νά είναι γερός, παραγωγικός, δυναμικός, άνδρικός.

Ή τάσι και ή διάθεσι της αυτή την έκαναν επί αιώνων, επί χιλιετηρίδας, από τους μυθικούς και πέραν προς το παρελθόν χρόνους σε σκληρόν άγώνα νά άποτινάξη ό,τι ξένο σ' αυτή. «Έτσι καθήργνησε σιγά κι' έπίμονα την κυριαρχία της Χθονός, της Δήμητρος, της Μητέρας, κι' έστησε την πατρική κυριαρχία. Κατήργησε τη «μητρίδα» των Λυκίων, πρώτων Κρητών, Πελασγών, των πρό του Θησέως 'Αθηναίων, και έστερέωσε την έννοιαν «πατρίς».

Οι μύθοι, το αρχαίο έλληνικό δράμα, Σοφοκλής και Εύριπίδης, είναι διάσπαρτα από τον δραματικόν αυτόν άγώνα.

Από τους θεούς νόμους του φωτός και του ούρανού, συμβολικά από τον Δία και τον 'Απόλλωνα, από τους μεσίτας μεταξύ θεών και ανθρώπων, Προμηθέα, 'Ηρακλή, Θησέα, από τη θέλησι και το πνεύμα του πατέρα, ξεπήδησε κατόπιν αυτό, που ονομάζουμε έλληνικό πολιτισμό και που έχουμε την περηφάνεια νά θεωρούμε ως κληρονομία προγονική, όμως και την μεγάλη υποχρέωσι νά τη διαφυλάξουμε όσον το δυνατό άκέραια. Γι' αυτό είναι άναγκαίο σε κάθε περίπτωση νά έξερουμε το βάθος και το πλάτος του πολιτισμού αυτού, ως και την πολύπλοκή του γένεσι.

Πατρίδα δεν θά πη σήμερα μόνο το χωριό που γεννηθήκαμε, έστω κι' αν το άναφέρουμε συχνά. Έχει μία πολύ πιο πλατύτερη έννοια. Θά μπορούσαμε ίσως νά την παραστήσουμε με τις λέξεις: «αίμα και χώμα». Μέσα εκεί περιλαμβάνονται ακόμα οι έννοιες: «ζωή και χώρα, τύχη και βίος, γή και ούρανός, γενιά και φυλή, πρόγονοι και άπόγονοι, πατέρας και μητέρας».

Παιδι όλων αυτών των έννοιών είναι ο Λαός μας. Πριν από έναμισι αιώνα ή πατρίδα μας ήτανε σκλαβωμένη. Δεν υπήρχε για μας πραγματικά. Ύπηρχε όμως πάντα μεταφυσικά μέσα στην ψυχή μας. Κι' αυτό ήτανε που μας έδωσε τη δύναμι και το θάρρος, έμεις μικροί και καταφρονεμένοι, νά ζητήσουμε με το αίμα μας την πραγματοποίησι της υπέρβεως της, στο ξανακέρδιμα της έλληνικής χώρας, που ήτανε το σκιαγράφημα της πατρίδος μέσα στην ψυχή μας.

Τότε με την άφάνταστη όρμη μας, με την τραχεία έπιμονή μας άπολαύσαμε την πατρίδα μας, που σήμερα χαρκτηρίζουμε με τις έννοιες: «αίμα και χώμα».

Ο Λαός μας όμως στη γνήσια και την ολοκληρωτική του μορφή φάνηκε μόλις τώρα, μετά την 4ην Αύγουστου του 1936. Γιατί ή γένεσι Λαού είναι το ξεπέρασμα των προσώπων προς χάριν του κοινού καλού, το ξεπέρασμα των κομμάτων προς χάριν του 'Εθνους, το ξεπέρασμα κάθε άμφιβολίας με μία νέα κοινή αυτοπεποίθησι προς ένα και τον αυτό σκοπό.

Τώρα μονάχα οι έννοιες «Πατρίς και Λαός» πήρανε το μεγαλείο που τους αξίζει. Κάθε μεγαλείο όμως είναι μισό,

ὅταν δὲν ἔχη καὶ τὸ ἀνάλογο βάθος. Ὁπῶς τὸ σημερινὸ τῆς πατρίδος μεγαλεῖο εἶναι ἔργο δ' ὧν τῶν Ἑλλήνων, ἀπὸ τὸν ἀγνωστὸν στρατιώτη μέσα στὴν ἀφομοιώνουσα χακιά του στολή στὰ σύνορα, ὡς τὴν ἀφανὴ γυναικοῦλα, τὴ μητέρα τοῦ μικροῦ σκαπάνεα, ποὺ με γεμάτα πνευμόνια καὶ με γνήσιο ἐνθουσιασμό, χωρὶς συμφέρον καὶ χωρὶς ὑπεροβουλία, τραγουδεῖ στὴν ἀνωτάτη διαπασῶν τὸ «Ἐμπρός γιὰ μιὰ Ἑλλάδα νέα», ἀγγέλλοντας μὲ τὸν τρόπον αὐτὸ γιορτινὰ τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεώς του, τωρινῆς καὶ μελλοντικῆς, ἔτσι πρέπει καὶ τὸ βάθος τῶν ἐννοιῶν «Ἑλληνικὴ Πατρίδα» καὶ «Ἑλληνικὸς Λαὸς» νὰ γνωσθῇ ἀπὸ κάθε Ἕλληνα μεγάλον καὶ μικρόν καὶ νὰ κατανο-
ηθῇ, χωρὶς τὰ κούφια λόγια τοῦ ψευδοπατριωτισμοῦ, ποὺ τόσο εἶχε ἐξαπλώθῃ μὲ τὸν φιλελευθερισμὸ καὶ κομματισμὸ τῶν περασμένων χρόνων. Γιατὶ τότε νόμιζαν οἱ πλιότεροι διὰ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν πατρίδα ἦταν μόνον ἀνάγκη ἰδιω-
τικῶν συμφερόντων καὶ συνδυασμῶν.

«Ὅπως αγωνιστήκαμε εμείς οι Ἕλληνες σκληρά για την ἀπόδοσις τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος μας, πρέπει καὶ τώρα ἐπίμονα νὰ αγωνιστοῦμε γιὰ τὴν ἀληθινὴ κατανόησι τῆς ἐννοίας «Πατρίς Ἑλληνική».

Δέν πρέπει, όπως είπαμε, ή έννοια αυτή, όπως συνέ-
βαινε πρό της 4ης Αυγούστου, νά θεωρηται μόνο ως περι-
πτωση πού δέν μπορεί νά αποφύγη κάθε πολίτης, αλλά
νά έννοηθή από τό λάο μας όλόκληρο τό βάθος και ό
πλούτος της.

«Αν η Έλλάς στην εποχή μας έχει γίνει για πρώτη φορά κοινός, προγραμματικός σκοπός, προς τὸν ὁποῖο ἀρχίζει νὰ κινηται ὁλόκληρος ὁ Λαὸς μὲ μιὰ κοινὴ πίστι, θὰ πῇ πῶς εἶναι καὶρός νὰ νοιώσει ὅτι Ἑλλάς σημαίνει κάτι περισσότερο ἀπὸ ὄνομα χώρας.

Εἶναι ἡ γῆ τῶν πατέρων μας, τοῦ τὴν ἀγάπῃ τῆς μέσας τῆς ψυχῇ μας ἔσπειραν οἱ μυθολογικοὶ μας θεοὶ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τοῦ ὠραίου Ζεὺς ὁ Ἀπόλλων, μιὰ ἀγάπῃ γεμάτη φῶς καὶ λάμψι ἀπὸ αἰώνων εἰς αἰῶνας.

Είναι το αίμα των πατέρων μας, που χύθηκε αλικά και ζεστό με την προσφορά της πιο μεγάλης θυσίας, για να βοηθήσει να βλαστήσει ή νέα ζωή, ν' ανθίσει ή νέα άνοιξη.

Είναι τα κορμιά τους, που χώθηκαν σαν παραγωγικά σπέρματα στο χῶμα για νὰ χαρίσουν τὴ δύναμι σ' ἑμᾶς τοὺς ἀπογόνους των.

Είναι ή σκέψη τους, που από αιώνα σε αιώνα περνά
σάν χρυσή κλωστή και φτάνει ώς τη δική μας πνευματική
δράση.

Εἶναι ἡ ψυχὴ τοὺς, ποὺ ἀθάνατη καὶ αἰωνία φτερου-

γίζει πάνωθ' ἡμᾶς καὶ γύρω ἡμᾶς συνδεόντας ἡμᾶς μετὰ τὰ περασμένα καὶ ὁδηγώντας ἡμᾶς πρὸς τὰ μελλούμενα.

Είναι τέλος το μεταφυσικό μας Είναι, ή υπερουσία της υπάρξεώς μας, πού χωρίς αυτή κανένα ανθρώπινο ὄν δὲν μπορεί νά ζήσει τὸν ἀνώτερό του προορισμό.

«Έπειτα κάτι άλλο κάνει την αγάπη μας αυτή πιο περήφανη δίνοντάς της μεγαλύτερη αξία. Κανένα ιστορικό παράδειγμα δεν μπορεί ούτε καν την υπόνοιαν να δώσει ότι ο Έλλην που αγάπησε την πατρίδα του με πάθος, την αγάπησε από κάποιο συμφέρον σ' ε χώρα που τρέχει ποτάμι τὸ μελίγαλα, σ' ε χώρα που πάνωθ' της ἀδειάζει τὰ ὑλικά του ἀγαθὰ τὸ κέρας τῆς Ἀμαλθείας.

Είναι μια αγάπη της πιο τρανής πίστεως σε μία φωτεινή, όμορφη αλλά τραχεία και μη πλούσια χώρα. Είναι μια αγάπη που πέρασε από όλες τις δοκιμασίες, από όλες τις φωτιές για να βγύη καθαρό κι' άγνο χρυσάφι μέσα στην έλληνική ψυχή το χιλιόχρονο κυτήριο.

Δέν είναι λοιπόν «πατριδα μας» μόνο η περιοχή εκείνη, που στον χρωματιστό χάρτη της Ευρώπης δείχνει τα όρια της χώρας με την ονομασία «Ελλάδα», αλλά είναι μέσα στην ψυχή μας ο άλυτος έκκεντρος κόμβος, που κανένα σπαθί δεν μπορεί να κόψει, όσο και νάναι δυνατό, ο κόμπος που μας δένει άλυτα σε ζωή και θάνατο με την περασμένη του λαού μας μεγαλειώδη ιστορία και μας γεννά τα τόλμητρα για το μέλλον του όνειρα.

τα τόλμηρα για το μέλλον του ονειρά.

Ἡ παλαιὰ φιλελεύθερη γενεὰ μιλοῦσε κι αὐτὴ γιὰ πατρίδα, ὅμως δὲν ἔννοοῦσε, ὅπως ἔπρεπε, τὸ βάθος τῆς ἐννοίας τῆς. Καλύτερα κι' αὐθόρμητα χωρὶς φιλοσοφίες καὶ μόνο ἀπὸ ὑγιὲς ἔνστικτο τὴν ἑνωιασε ὁ φτωχὸς ἐκεῖνος ἀγωνιστής, «τὸ γουρουντοάρουχο» ποὺ ἔδωσε τὴ ζωὴ του πρωτόγονα καὶ σπάταλα γιὰ τὴν ἐλευθερία τῆς καὶ τὸν ἀνασχηματισμὸ τῆς.

Μιλώντας η γενεά αὐτὴ ἀκόμα γιὰ παγκόσμιες πατρί-
δες, γιὰ ἀνθρωπισμούς, γιὰ κοσμοπολιτισμούς. Λάθος,
στοιχειώδες λάθος: Εἶχε χάσει τὴ φιλοσοφικὴ πλευρὰ
τῆς ἐννοίας «πατρίς» καὶ πνίγονταν στὰ ρηχὰ νερά. Για-
τί μόνο ἄνθρωποι τῆς ἰδίᾳς Φυλῆς, τοῦ
αὐτοῦ αἵματος, τῶν ὁμοίων περασμέ-
νων, τῶν κοινῶν ἀγώνων, ἄνθρωποι μὲ
κοινὸς τοὺς πόνοὺς καὶ κοινὲς τίς
χαρές, μὲ τίς ἰδίαις προσπάθειες καὶ
μὲ ὅμοια ὄνειρα μποροῦν νὰ ἔχουν
καὶ μιὰ κοινὴ πατρίδα.

καὶ ἓν κοινὴν πατριδᾶ.
 *Ὅλα τὰ ἄλλα, ὁ κόσμος ὁλόκληρος εἶναι κάτι μα-
 κρινὸ καὶ ἀφηρημένο. Ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ ὑποτάξῃ
 τὴν ἀτομικὴ του ζωὴ μόνον στὴν κοιντὴν πραγματικὴ καὶ
 μεταφυσικὴ χιλιωγαπημένη αὐτὴ ἔννοια, ποῦ τὴ λέμε:
 «Πατριδα».

Τότε ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου ὑψώνεται καὶ μεταμορφώνεται, πλαταίνει καὶ βαθαίνει. Γιατὶ τότε ὁ ἄνθρωπος ἀποκτᾷ ἕνα μεγάλο σκοπό, γιατί γίνεται ζωντανό μέλος τῆς Πατρὶδος, μᾶς πολὺ μεγαλύτερης ἀπὸ αὐτὸν ὀντότητος ποὺ εἶναι αἰώνια. Κοντὰ σ' αὐτὴ καὶ μέσα σ' αὐτὴ χάνει τὸ ἐφήμερό του ὁ ἄνθρωπος ἀποκτώντας τὴν ἀθανασία καὶ τὴν αἰωνιότητα.

Ὅταν ἐργάζεται ὁ ἄνθρωπος μέσα σ' αὐτὴ καὶ γιὰ αὐτὴ τὴ ζωὴν αἰσθάνεται πραγματικότητα, νοιώθει μιὰν ἔντονον χαρὰ καὶ ἡ ζωὴ του ἡ μὴδαιμνὴ καὶ ἡ διαθετικὴ παίρνει ἀφάνταστον δύναμιν, ἐμπνέεται κάθε μέρα ἀπὸ τὴ σοφίαν καὶ τὸ πνεῦμα τῶν πεθαμένων ἀδελφῶν του, ποὺ αὐτοὶ ἐργάσθηκαν πάντα στὸ ἴδιο ἔργο μ' αὐτόν.

Εἰργασθηκαὶ πᾶνω στὸ ἴδιο ἔργο μ' αὐτὸν.
 "Εἶσαι πρέπει νὰ νοιώσῃ σήμερα τὴν πατρίδα ἢ νὰ
 γενεά. Νὰ σκύβῃ μέσα της καὶ νὰ τὴ ζήτησιν στὴς ψυχῇ
 της τὰ ἄδυνα καὶ τὰ παρθένα, ἀκολουθῶντας καὶ σ' αὐτὴ
 τὴ συμβουλὴ τοῦ σοφοῦ Ἀρχαγοῦ της:

«Ὁ ἦ πατρίς εἶναι μέσα στὸν καθέναν καὶ μέσα στὴν καθεμιά ἀπὸ σᾶς, γιατί τὸ αἷμα σας εἶναι ἑλληνικὸ, τὰ κόκαλά σας εἶναι Ἑλλήνων κόκαλα, διότι ἐβγήκαν ἀπὸ ἐκεῖνους τοὺς ἥρωας ποὺ ἐσκόρπισαν ἀθρόον το αἷμα των καὶ ποὺ ἔσπειραν τὴν γῆν αὐτὴν μὲ τὰ κόκαλά τω· διὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τόπου αὐτοῦ. Ἡ σχέση σας πρὸς τὴν ἑλληνικὴν πατρίδα εἶναι σχέσις στενωτάτῃ τοῦ παιδιοῦ πρὸς τοὺς γονεῖς».

Ἡ ΒΑΣΙΛΕΙΑ εἶναι τὸ πολίτευμα ποῦ κατ' ἐξοχὴν ἀρ-
μόζει εἰς τὴν ἑλληνικὴν πραγματικότητα καὶ εἶναι συ-
υφασμένη μετὰ τὴν ἔννοιαν Πατρίδος.

Οἱ ἄρχαioι ποιεῖται δῶνάουζαν τοὺς βασιλεῖς διοτρεφεῖς καὶ διογενεῖς διὰ τὰ τοὺς περιβάλουζαν μὲν περισσῶς τερον κύρος καὶ τὰ κατὰσῆσουζαν τὴν ἐξουσίαν των ἀπρόσβλητον. Ὅπως δηλ. εἰς τὸν ἡθικὸν νόμον ἀπέδιδον θεῖαν

προέλευσιν διότι χωρίς αὐτὸν δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ εἰρήνη καὶ ἀρμονικὴ συμβίωσις μεταξύ τῶν μελῶν μιᾶς κοινωνίας, κατὰ τὸν ἴδιον λόγον καὶ τὸν βασιλικὸν θεσμόν ἐθεώρων ἀπαραίτητον διὰ τὴν ὑπαρξίν τῆς πολιτείας καὶ τῆς προόδου τοῦ συνόλου.

Οἱ βασιλεῖς εἰς τὴν ἀρχαιοφύτητα ἐξοποθετοῦντο τρόπον τινὰ μετὰ τὸ ἀνθρωπικὸν καὶ θεῶν· αὐτοὶ ἔκαμνον τὰς θυσίας ἐν ὀνόματι τῶν ὑπηκόων τῶν, αὐτοὶ ἐμελούσαν καὶ ἐπρέσβευον ὑπὲρ αὐτῶν. Ὅταν εἰς τὴν χώραν παρουσιαζέτο σιτοδεία ἢ ἀσθένεια καταστρεπτικὴ πρὸς τὸν βασιλεῖα κατέτρεφον τὸ πλῆθος μὲ δειήσεις καὶ ἱκετηρίου κλάδους.

Ἐνέκα τῆς θείας καταγωγῆς των οἱ βασιλεῖς διεχειρίζοντο καὶ τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν· ἀντεπισπώμενον δηλ. τὸν Δία, τὸν ρυθμιστὴν τῆς ἀρμονίας τοῦ κόσμου καὶ ἐφημέζον τοὺς νόμους αὐτοῦ διὰ τῶν ὁποίων ἡ ἀρμονία αὐτὴ ἐξισοφαλίζετο. Πολυβούλητοι διὰ τὰς δικαίας κρίσεις των ἔγιναν οἱ Αἰακός, Μίνως καὶ Ραδάμανθυς, οἱ ὅποιοι καὶ μετὰ θάνατον δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον ἐχρησιμοποιήθησαν ὥς κοιτὰ τοῦ Ἄδου.

ἤθησαν ὡς κριταὶ τοῦ Ἄδου.
 Ὅπως ἐν καιρῷ εἰρήνης οἱ βασιλεῖς ἐπροστάτευσαν τοὺς ὑπηκόους των ἀπὸ τὴν ἀδικίαν, ἔτσι καὶ ἐν πολέμῳ ἀνελάμβανον τὴν σωτηρίαν αὐτῶν ἀπὸ τοὺς ἐξωτερικοὺς ἐχθρούς. Ἡσαν δηλ. οἱ ἀνώτατοι στρατηγοί. Ὁ πλοῦτος αὐτῶν μάλιστα προήρχετο ἀπὸ τὰ λάφυρα τὰ πολεμικὰ διότι ἐλάμβανον τὴν μερίδα τοῦ λέοντος ἐξ αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰς δωτίωνας, τὰ δῶρα τὰ ὅποια ἔκαμον πρὸς αὐτοὺς οἱ πολῖται πρὸς ἑκφρασιν τῆς εὐγνωμοσύνης των.

Αί μεγάλοι ένδοξοι σελίδες τής Έλληνικής Ιστορίας
Είνοι στενά συνδεδεμένα πρὸς τὸν βασιλικὸν θεσμόν ἀπὸ
τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν σημερινῶν.

τῶν ἀρχαιολογικῶν χρόνων μέχρι τῶν σημερινῶν. Ὁ Ἀγαμέμνων ἐπὶ κεφαλῇ τῶν Ἑλλήνων καταστρέφει τὴν Τροίαν καὶ ἀποκαθιστᾷ τὴν ἑλληνικὴν τιμὴν. Ὁ Φίλιππος τῆς Μακεδονίας μὲ τὴν δραστήριαν πολιτικὴν του κατορθώνει καὶ συνδιαλέξαι τὰς Ἑλληνικὰς δημοκρατίας ποὺ κατετρίβοντο εἰς ἑξοντωτικούς ἐμφυλίους ἀγῶνας καὶ καὶ ἀναγεννίση Ἐθνικὸν αἶσθημα Πανελληνίων, ὅμοιον τοῦ ὁποίου μόνον κατὰ τοὺς Μακεδονικοὺς πολέμους εὕρισκομεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ δὲ διάδοχός του Ἀλέξανδρος συνεχίζων τὸ ἔργον τοῦ πατρὸς του κατακτᾷ τὴν Ἀσίαν καὶ φέρει τὸν ἑλληνικὸν πολιτισμὸν μέχρι τῶν Ἰνδιῶν.

Ἰνδιάν.
 Ἀκολουθοῦν καιροὶ ἀφαντάστου δόξης. Οἱ Λαγίδαι, οἱ Πτολεμαῖοι, οἱ Ἀτταλίδαι, οἱ βασιλεῖς τοῦ Πόντου, διδάσχοι καὶ ἐπὶ τὸν τοῦ μεγάλου κατακτητοῦ δίδουν χρώμα Ἑλληνικὸν εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ σφραγίζουν μὲ τὰ ὀνόματά των τὰς λαμπροτέρας περιόδους τῆς ἱστορίας μας. Τὰ ἀδιαφιλονίκητα προτερήματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ τότε μόνον ἀποδίδουν καρποῦς ὅταν υποβάλλωνται εἰς τὴν αὐστηράν πειθαρχίαν πού καταπνίγει τὴς ἀτομικεῖς ἐπιδιώξεις καὶ συντονίζονται κάτω ἀπὸ τὴν ἰσχυράν καὶ φωτεινὴν ἡγεσίαν ἐνὸς ἀνθρώπου.

Καί είναι μὲν ἀληθὲς ὅτι τὰ δημοκρατικὰ πολιτεύματα κατὰ πρῶτον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐμφανίζονται καὶ ἐξοὶ λαμβάνουν τὴν τελικὴν τῶν διαμόρφωσιν, ἀλλὰ τὸ φαινόμενον τοῦτο πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς μίαν χαλάρωσιν πού ἐπλήρει συνεπεία τῆς ἀπότομης μεταβολῆς τοῦ οἰκονομικοῦ καὶ παραγωγικοῦ κῆ. τῆς συσσωρεύσεως τοῦ πλούτου.

«Ὁ Περικλῆς δίδει μίαν ἰδανικὴν εἰκόνα τῆς Ἀθηναϊκῆς δημοκρατίας εἰς τὸν «Ἐπιτάφιόν» του. Ποία ὅμως εἰς τὴν πραγματικότητά ὑπῆρξε ἡ δημοκρατία αὕτη; Διὰ τὰς ἐξασκισθώσας δυνάμεις αὐτὰς καταφύγομεν εἰς τὴν ἀνατίρρητον μαρτυρίαν ἐνὸς ἀψευδοῦς μάρτυρος, τοῦ Σωκράτους.

Ἀπολογούμενος δηλαδή ὁ φιλόσοφος ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου λέγει: «Ἀλλὰ νομίζετε λοιπὸν ὅτι τόσα ἔτη ἐξῶν, ἐὰν ἐπολιτευόμην καὶ πράττων ὅπως ἀρμόζει εἰς ἀγαθὸν ἄνδρα ἐβοήθουν τοὺς δικαίους, καὶ ὅπως εἶναι σωστὸ, διὰ τοῦτο ποτὶ πάντοτε ἐφρόντιζον;»

(Ἀπολογία Σωκράτους Κεφ. 21)

Οἱ λόγοι αὐτοὶ σαφὲς δεικνύουσιν πόσον δύσκολος ἦτο ἡ θέσις ἐνὸς τιμίου καὶ ἀδεκάστου ἀνθρώπου, ὁ ὅποιος χωρὶς καὶ καταπόνην εἰς τὰς λοξοδομίας καὶ τοὺς συμβιβασμοὺς τῶν ἐπιτηδεύων καὶ τῶν κολακευόντων τὰς ἀδυναμίας τοῦ ὄχλου διὰ τὰ ἐπιτελεῖν, ἤθελε πάντοτε νὰ λέγῃ καὶ νὰ πράττῃ κατὰ συνειδήσιν.

λεγει· καὶ να πρᾶξι κατὰ συνέλθεσιν.
 Αὐτὸ ἀπὸ τὰς δημοκρατίας προελθόντες τύραννοι τῶν
 ὁποίων τὸ ὄνομα διεσώθη μέχρι σήμερον συνωδευμένον
 μὲ κακὴν φήμην δὲν πρέπει διόλου νὰ συγχέωνται μὲ τοὺς
 βασιλεῖς. Ὁ Ἀριστοτέλης παρέχει σαφὴ ὁρίσμον καὶ τῶν
 μὲν καὶ τῶν δε.

«Βασιλεὺς τὸ τῶν ἀρχομένων συμφέρον σκοπεῖ... τυραννος τῷ ἑαυτῷ συμφέρον...».

«Υτέρα από την λαίλαπα της Ρωμαϊκής κατακτιήσεως νέον Ἑλληνικόν κράτος γεννᾶται εἰς τὴν Ἀνατολὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα Βυζαντινὴ αὐτοκρατορία. Ἐπὶ χίλια ἔτη γράφει σελίδας δόξης καὶ χρησιμεύει ὡς προπύργιον καὶ ἀσπίς τῆς Εὐρώπης, ἡ ὁποία ἀνακόπτει τὰς βαρδαραϊκὰς ἐπιδρομὰς

Είς τὸ Βυζάντιον τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα δὲν παρουσιάζετο ποτὲ ὡς μίᾳ ἀκόπος ἀπόλαυσις τοῦ πλοῦτου κατὰ τῆς χλίδος· ἡ ζωὴ τῶν βασιλέων ἦτο ἕνας διαρκὲς πόλεμος πρὸς τοὺς Πέρσας, πρὸς τὰς Ἀραβικὰς δυναστείας κλπ. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτῶν ἦσαν στρατιῶται ποὺ ἀδύνητον αὐτοπροσώπως τοὺς στρατοὺς τῶν εἰς τὸν πόλεμον, σπανιωτάτην δὲ ἐξάφρῃσιν ἀποτελεῖ ὁ Ἰουστινιανὸς ὁ ὅποιος τοὺς ἐνδόξους πολέμους τοὺς διεξήγαγεν ἀπὸ τὰ ἀνάγκοις τοῦ καὶ διὰ τὸν στρατηγὸν τοῦ.

τα ἀνακράτορα τὸν καὶ διὰ τῶν στρατηγῶν τοῦ.
 "Ὅπως ὁ Θεὸς διὰ τὸ σὺμπασι, ἔτσι καὶ ὁ ἐπὶ γῆς αὐ-
 τοκράτωρ εἶναι ἀναγκαῖος διὰ τὴν ἰσορροπίαν τῶν ἀν-
 θρωπίνων πραγμάτων" καὶ ὅπως ἀκατάληπτος ἀποβαίνει
 ὁ κόσμος χωρὶς τὸν Θεόν, ὁμοίως ἀκατάληπτον θεωρεῖται
 τὸ κράτος χωρὶς τὸν βασιλέα, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν μοναχὸν
 Εὐσεβίον «ἐμπέφυκε τῷ κόσμῳ ὥσπερ ὁ
 φθάλμιος ἐμπέφυκε σώματι». "Ὅλα αὐτὰ δὲ
 εἶναι μεταφοραὶ καὶ σύμβολα, ἀλλὰ μὴ σαφὲς ἔκφρασις
 τῶν διδασκομένων δογμάτων ἀπὸ τῆς ἔδρας εἰς τὰς scho-
 λὰς, εἶναι βασικὴ ἰδέα, ἐπάνω εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Ἕλληνικὸς
 λαὸς ἐστήριξε τὸν πολιτικόν του βίον ὁλόκληρον τὸν Με-
 σσάωνα.

Μετά την επανάσταση του 21, ύστερα από τās συμφο-
ρας που επεώρουνσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ ἐκστρατεία τοῦ
Ἰσραὴμ καὶ αἱ ἐμφύλιοι ἔριδες, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἶδε
εἰς τὸ πρόβατον τοῦ βασιλέως τὸ μέσον τῆς ἀνορθώσεως
καὶ τοῦ σύμβολον τῆς ἀναστατώσεως τοῦ ἔθνους.

Εἰς αὐτὸ ὀφείλεται ἡ ἀγάπη μὲν τὴν ὁποῖαν περιέβαλε τοὺς βλαστοὺς τῆς βασιλευούσης σήμερον δυναστείας καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας αὐτὴ ἐστήριξε τὴν ἰσχύν τιν ἀναδείχθαι αἶμα τοῦ μεγάλου ἔργου τοῦ ὁποῖον ἀνέλαυν, Ὁ ἔθνομάρτυς Γεώργιος Α΄ ἀπὸ τῆς νεαρᾶτάτης ἡλικίας του μέχρι γήρατος ἐστάθη ὑπόδειγμα βασιλείας, παρήμερον πιστὸς εἰς τὴν καθήκον καὶ τὸν ὄρκον του, χωρὶς ποτὲ νὰ ὀλιγοψυχῇ εἰς τὰς ἀντιθέσεις καὶ ταραχαῖς περιστάσεις αἱ ὁποῖαι τοῦ παρουσιάσθησαν κατὰ τὴν μακροχρόνιον βασιλείαν του. Ὁ υἱὸς καὶ διάδοχος αὐτοῦ στρατηλάτη

Κωνσταντίνος ἐνεσάρκωσε τὰ ὄνειρα τῆς φυλῆς καὶ διὰ τῶν νικῶν τοῦ ἀποκατέστησε τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος εἰς τὰ φυσικὰ αὐτοῦ ὅρια. Ὁ νῦν βασιλεὺς Γεώργιος Β΄, διακρινόμενος διὰ τὸν πατριωτισμὸν, τὴν σύνοιαν καὶ τὴν τόλμην τοῦ δια μίας γενναίας ἀποφάσεως εἰς μίαν κρίσιμον στιγμὴν ἔσωσε τὴν Ἑλλάδα ἢ ὅποια ἐκινδύνευε νὰ παρασυρθῇ εἰς τὴν διηντὴ τῶν κομματικῶν διενέξεων ἀναθέσας τὴν διακυβέρνησιν τοῦ κράτους εἰς τὸν Ἐθνικὸν κυβερνήτην Ἰωάννην Μεταξά.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὀφείλει διὰ τοῦτο αἰωνίαν εὐγνωμοσύνην εἰς τὴν βασιλείαν.

Οἰκογένεια.

Στὸ προϊστορικὸ ξεκίνημά της, ἡ οἰκογένεια παρουσιάζεται σὰν ὁμάδα ἀνθρώπων ποὺ τὴν ἀποτελοῦν οἱ γενιήρους καὶ τὰ τέκνα. Αὐτοὺς εἶναι ὁ πρῶτος τυπικὸς σχηματισμός της. Βραδύτερα ἡ οἰκογένεια, ἔξω ἀπὸ τοὺς γονεῖς καὶ τὰ τέκνα, περιλαμβάνει καὶ ἄτομα ποὺ συγγενεύουν μαζί τους «ἐξ αἵματος» ἢ «ἐξ ἀγχυστείας». Καὶ ἀκόμη βραδύτερα ἡ ἔννοια τῆς οἰκογενείας ἔξω ἀπὸ τοὺς διαφόρους κλάδους της περιλαμβάνει καὶ τοὺς συνοίκους καὶ τοὺς δούλους. Μὲ τὸν τύπο αὐτὸ οἱ πρῶτες οἰκογένειες ἐξοῦσαν μεμονωμένες, δίχως νὰ ἔχουν ἀνάγκη ἡ μία τῆς ἄλλης καὶ δίχως νὰ συνδέωνται μὲ κανένα θρησκευτικὸ ἢ πολιτικὸ δεσμό. Κάθε μιὰ ἀπὸ τὶς οἰκογένειες αὐτὲς τὶς προϊστορικές εἶχε δὴν τὴν περιοχὴ, δικούς της θεσμούς, δικούς της Θεούς. Αὐτὴ εἶναι καὶ ἡ πρώτη μορφή τῆς κοινωνίας. Σιγὰ σιγὰ ὅμως ἄρχισαν νὰ ἐνοῦνται οἱ μεμονωμένες ἔτσι οἰκογένειες καὶ νὰ σχηματίζων ὁμάδες. Αὐτὲς οἱ πρῶτες ὁμάδες εἶναι ἐκεῖνες ποὺ στὴν παλιὰ Ἑλλάδα τὶς ὠνόμαζαν φατρίες. Ἀπὸ τὴν ἔνωσιν τῶν φατριῶν αὐτῶν ἐσηματίσθησαν οἱ φυλές καὶ ἀπὸ τὴν ἔνωσιν τῶν φυλῶν τὰ Ἕθνη.

Ἡ οἰκογένεια λοιπὸν ἱστορικὰ ὑπῆρξε τὸ πρωταρχικὸν κύτταρον τῆς φυλῆς καὶ τοῦ ἔθνους.

Στην Ελλάδα η έννοια της οικογενείας φέρει την σφραγίδα της γενεαλογίας αυτής. Είναι ο θεμέλιος λίθος που επάνω του εστηρίχτηκε όλη η κοινωνική και πολιτική της εξέλιξης στη μακραίωνα διαδρομή, καθώς εστάθηκε πάντα σύμβολο ιερό και Θεότης.

Ἡ οἰκογένεια στὴν Ἑλλάδα ἀνέκαθεν εἶναι ἡ Ἑστία, ὁ γὰρ ποὺ μέσα λατρεύονται οἱ ἔννοιες τῆς τιμῆς, τοῦ καθήκοντος, τοῦ σεβασμοῦ καὶ ὅλων ἐκείνων τῶν πανανθρώπινων ἀρετῶν, ποὺ κατευθύνουν τὸν ἄνθρωπον πρὸς

τὰ ὄντα καὶ τὸν κάνουν νὰ δημιουργῇ καὶ ὡς ἄτομον καὶ ὡς σύνολον.

Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, ποὺ δὲν μπόρεσαν ποτὲ οἱ ἀνα-
τρεπτικὲς θεωρίες νὰ ἀντικρίσουν εἰς τὸ παρελθόν οὕτε
τὸ κατῳφλιόν τῆς ἱερᾶς Ἑλληνικῆς Ἑστίας καὶ τὸ Ἑλλη-
νικὸ σπῆτι ἔμεινε καὶ θὰ μείνῃ ὁ γρανίτης, ποὺ ἐπάνω του
θὰ συντριβῇ κάθε ἀνατρεπτικὴ ἰδέα. Ἡ προσπάθεια τοῦ
κομμουνισμοῦ νὰ διαλύσῃ τὴν οἰκγένειαν ἐξυμνῶνται, βε-
βαίαι, ἄριστα τὸ γενικὸ ἀνατρεπτικὸν τοῦ πρόγραμματος, ὅμως
ἐδῶ εἰς τὸν τόπον αὐτόν, ὅπου ἡ πνευματικὴ ὑγεία εἶναι
τὸ χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τοῦ Ἑλλήνος, δὲν μπόρεσε
νὰ ἔχῃ κανένα ἀποτέλεσμα.

Ο Ίωάννης Μεταξάς στα 1936 παίρνοντας τὸ Κρατικό πηδάκι στὰ χέρια του, σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ δημαγωγικῆς, ἀντεθνικῆς ἰδεολογίης ἐθόλωσαν τὴν καθαρότητα τοῦ ἑλληνικοῦ οὐρανοῦ, ἤξερε πολὺ καλὰ πῶς ἡ περαστικὴ αὐτὴ δὴμίχλη δὲν μπορούσε νὰ σταθῇ στὸν ὑγιὲ τῶπο μας καθὼς τὴν κουβαλοῦσε ὁ ἄνεμος ἀπὸ ἐξένης ἐλώδεις περιοχές. Ὁ Ίωάννης Μεταξάς δὲν κάτω ἀπὸ τὴν προσωρινὴ αὐτὴ θολότητά κατοικεῖ ὁ Λόγος, ποὺ σκέπτεται καθαρὰ, ποὺ πάλλεται μέσα σὲ ἰδανικὰ ἱερά, ποὺ τὰ συνέχει ἡ γῆ ἡ ζυμωμένη μὲ τὸν Ἰδρωτά του, ὁ γαλανὸς καθαρὸς οὐρανὸς του, ἡ θάλασσα ποὺ τοῦ εἶναι καθὼς τῶν ἐναλίων θεοτήτων περισσότερο πατρίδα του ἀπὸ τὴ στεριά, οἱ παραδόσεις ποὺ τοῦ ἔρχονται ἀπὸ μακριὰ σειρὰ αἰώνων, γεμάτες ἠθικὴ ὑγεία καὶ σοφία, ὅλα αὐτὰ ρίζες βαθύτατες ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ ξεριζιῶσιν κανένας ἄνεμος καὶ καμμιὰ τρικυμία.

Αυτή η βαθειά γνώσις τῶν ἀξιών τῆς Ἑλληνικῆς πραγματικότητος πού πάνω της βασίζεται ἡ ἀκλόνητη πίστις τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ εἶναι τὸ θεμέλιο πού ἐστήριξε τὸ Κράτος τῆς 4ης Αυγούστου.

Καὶ φυσικά ἡ ἀνοικοδόμησι ἀρχισε ἀπὸ τὴν οἰκογένεια. «Στάσου στὴ θέσι σου, Ἑλληνικὴ οἰκογένεια, εἶπε τὸ Νέον Κράτος, θὰ σὲ στηρίξω θεμέλιω στὸ ὅλο μου οἰκοδόμημα. Εἶσαι γιὰ μένα ὁ Νὰός πού μέας του λατρεύονται καὶ σφυρηλατοῦνται οἱ ἀρετὲς ἐκεῖνης πού ὑψώνουν τὰ ἄτομα καὶ τοὺς λαούς, ἐκεῖνης πού ἐδημιούργησαν τὴν Ἑλλάδα ὡς Δόξα καὶ ὡς Ἰδέα».

Καὶ τὸ Νέον Κράτος ἐμπήκε πραγματικά μέσα στὴν οἰκογένεια ὡς σύμβουλος καὶ παραστάτης καὶ βοηθός. Ἡ προστασία τῆς μητρότητος καὶ τοῦ βρέφους, ἡ ἀνατροφή τῶν παιδιῶν, ἡ ὑγεία τῶν μελῶν τῆς, ἡ ἐθνικὴ καὶ θρησκευτικὴ τῆς ποδηγεσία παρακολουθοῦνται ἀγρυπνᾶ. Ἡ καλλιέργεια ὑστερα τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὰς παραδόσεις, πρὸς τίς ἑλληνικὰς ἀξίες καὶ ἡ τῶν οἰκιστῶν τοῦ αἰσθηθῆναι τοῦ καθήκοντος τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν ἐργασίαν, ἡ καλλιέργεια τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος, ἡ ἀγάπη καὶ ἀφοσιώσις πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὴν ἐθνικὴν δυναστεία, ἡ πειθαρχία πρὸς τὸ σύνολον καὶ ἡ καλὴ χρῆσις τῆς λογικευομένης ἐλευθερίας, ἡ ὥθησις πρὸς τὴν πρακτικὴν παιδείαν, ποὺ συντελεῖ στὴν προκοπὴ τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς, ἡ καλλιέργεια τοῦ οἰκοκυρικοῦ πνεύματος στὴν ἀγροτικὴ καὶ τὴν ἐργατικὴν οἰκογένειαν καὶ τόσα ἄλλα μέτρα κατωχυρωμένα μὲ μίαν θετικὴς ἀποδόσεως νομοθεσίαν, εἶναι τὸ ἔργο τοῦ Νέου Κράτους στὸ πλαίσιο τῆς Οἰκογενείας.

Ἐπάνω στο στερεό αὐτὸ θεμέλιο, στὴν ἔτσι ἰθυνομένη Ἑλληνικὴν Οἰκογενεῖα, ἄρχισε νὰ κτίζεται ὁ Γ' Ἑλληνικὸς Πολιτισμός.

Καὶ πρέπει νὰ παραδεχθοῦμε ὅτι ὁ νοῦς ποὺ τὸν ὠραματίσθη καὶ τὸν πραγματοποιοιεῖ δὲν μποροῦσε νὰ βρῇ ὠραϊότερη βᾶσι γιὰ νὰ τὸν στηρίξη.

Ὁ Ἰωάννης Μεταξὰς μὲ τὸ δικό του προσωπικὸ παράδειγμα τοῦ ὑποδειγματικοῦ Ἑλλήνος οἰκογενειάρχου, τοῦ ἐχομένου τῶν Ἑλληνικῶν παραδόσεων καὶ τῶν πατρῶων θεσμῶν, ὑψοῦται ὁ ἴδιος σύμβολον εἰς τὴν μεγάλην υπόθεσιν τῆς δημιουργίας τῆς γένας Ἑλληνικῆς Οἰκογενείας.

Г. КФ.

Η 4η Αὐγοῦστου δὲν ὑπῆρξε ἀπλῶς μιὰ μεταβολή, ἀλλὰ εἶναι μιὰ ἐπανάστασι βαθύτερη καὶ οὐσιαστικότερη. Τὸ βαθύτερο νόημα τῆς ἐπανάστασεως αὐτῆς δὲν τὸ βρίσκουμε στὴ δημιουργία τέτοιων ἢ ἄλλων θεμελιωτικῶν Συναγματικῶν διατάξεων, οὐτὲ τὴ δικαίωσιν τῆς εἶναι σωστὸ νὰ στηριξοῦμε σὲ συνέπεια Συναγματικῶν τύπων ποὺ προϋπῆρχαν ἢ ἐδημιουργήθησαν τάχα ἐθιμικὰ μετὰ τὴν ἐπικράτησίν της. Τέτοια ἀπόπειρα μαρτυρεῖ ἔλαφην κατανόησεως τοῦ πνεύματος τῆς ἐπανάστασεως καὶ πνευματικῆς κληρονομίας τοῦ κακοῦ παρελθόντος, ποὺ πρέπει νὰ ἀποτινάξουμε ὅσο τὸ δυνατόν ἐνωρίτερα, ἂν θέλουμε νὰ θεωροῦμεθα ἀληθινοὶ ἐρμηνευτὲς τοῦ πνεύματος τῆς 4ης Αὐγοῦστου καὶ ἄξιοι οὐκοῦτοι μιᾶς καινούργιας τάξεως πραγμάτων στὸν τόπο μας.

Τὸ νὰ πελαγοδρομοῦμε στὴν ὑπαρξί, τὴν διατήρησι ἢ καὶ τὴ δημιουργία τύπων, κι' ὅλη μας ἡ προσπάθεια νὰ καταναλωνεῖται στὸ πῶς δὲν θὰ παραβοῦμε τὸς τύπους ἢ στὸ πῶς θὰ δημιουργήσουμε τοὺς τάχα ἀναγκαίους τύπους γιὰ νὰ προχωρήσουμε. Ἐπειτα στὴ λύσι, στὴν ἀντιμετώπισι, τῶν α ἢ β ζητημάτων τῆς κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς μας ζωῆς, αὐτὸ σημαίνει ὅτι δὲν ἀντιμετωπίζουμε τὰ πράγματα στὴν οὐσία τους, οὔτε ἀντιλαμβάνομεθα τὸν ρυθμὸ, ποὺ ἡ ἐξέλιξι τῶν πραγμάτων ἐπέβαλε στὴ σημερινὴ ζωῇ. Ἐκτός αὐτοῦ προδίδουμε ὅτι ξεκίναμε πάντοτε ἀπὸ τὴν ἐσφαλμένη ἀντίληψι τοῦ παθελθόντος, τοῦ νὰ ἐκδιάζουμε δηλαδὴ στὴ ζωῇ θεωρίες κι' ὅχι ἐκ τῆς ζωῆς νὰ δημιουργοῦμε τίς θεωρίες. Καὶ ἐδῶ ἔγκειται ἡ ἐπανάστασι τῆς 4ης Αὐγούστου.

Τὴν ἱστορικὴ στιγμὴ τῆς 4ης Αὐγούστου ἢ τότε πολιτειακὴ κατὰ τὸ Σύνταγμα κατὰστασι τοῦ τόπου μας εἶχε ἀποδεilhῆ ἀνίκαιη νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰ προβλήματα τῆς ζωῆς, ἡ συντήρησι δὲ τοῦ καθιερωμένου τύπου κυβερνήσεως τοῦ τόπου ἀπέβαινε σὲ βάρος τῆς οὐσίας. Αὐτὸ εἶχε Ἑλλάδας. Δὲν συνειδησι σ' ὅλους τοὺς Ἕλληνας. Δὲν ἐχρειάζετο παρὰ νὰ εὐρεθῇ τὸ κατάλληλον πρόσωπον, ποὺ ὡς ἐκφραστὴς τῆς πραγματικῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ θά ἔλυε τὸν Γόρδιον δεσμόν τῶν ξεφτιμένων, ξεπερασμένων τύπων καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ salus populi suprema lex esto, θὰ ἀναλαμβάνανε νὰ ὀδηγήσῃ τὸ Ἑλληνικὸ σκάφος στὰ ἱστορικὰ τοῦ περῶναινα. Καὶ τέτοιον πρόσωπο ὅπως ἔξο· Ἰωάννης Μεταξάς.

Τὴν 4η Αὐγούστου ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς κατὰ ἐθνικὴ ἐπίταγὴ ἐλύτρωσε τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος ἀπὸ τὸ βάρος ξενικῶν τύπων κυβερνήσεως, ποὺ ἄλλως τε δὲν ἀνταπεκρίνοντο ὄχι μόνον στὴν ἰδιαιτέραν κοινωνικὴ καὶ οἰκονο-

μικη εξέλξει του τύπου μας, αλλά ούτε και στις ανάγκες και τις απαιτήσεις της τωρινής Έλληνικής πραγματικότητας και έπροχώρησε θαρραλέα στην αντιμετώπιση των προβλημάτων του τύπου, δίδοντας λύσεις, που ξεπληροτούν το Έθνικόν συμφέρον.

Ἡ ἐπανάστασι ὑπῆρξε ἀναίμακτος. Αὐτὸ ὁφείλεται ὅχι βέβαια στὴ δυναμικὴ ἐπιβολή, ὅπως τυχόν ἱσχυρίζονται ὅλοι οἱ ὑπεύθυνοι τοῦ ζεσησιμοῦ τοῦ Κράτους μας, ἀλλὰ κυρίως στὸ γεγονός ὅτι ἡ ἐπανάστασι αὐτὴ ἀνεμέτωπο ἀπὸ ὅλο τὸν Ἑλληνικὸ λαό.

‘Ο παλιὸς κόσμος, οἱ παλιοὶ τύποι, εἶχαν φθαρῆ καὶ ὅλοι μας ἐλαχταροῦσαμε τοὺ γκρεμισμένους καὶ τὴ δημιουργία στὴ θέσι τους νέων, ποὺ νὰ ἀνταπεκρίνοντο στὶς ἰδιαίτερες συνθήκες τοῦ τόπου μας, στὴν ἰδιότυπη ιστορικὴ μας ἐξέλιξι καὶ στὴν Ἑλληνικὴ πραγματικότητά, ἐπηρεαζομένη ἀπὸ τὴν διεθνὴ τοιαύτη. Καὶ προχωρεῖ ἀπὸ τότε ἡ ἐπανάστασι ἀναίμακτα ἀπὸ τὸ στάδιο τῆς ἐπιβολῆς στὸ στάδιο τῆς κυριαρχίας. Σήμερα μάλιστα μπορούμε νὰ εἰποῦμε ὅτι ἔχει ἀπόλυτα κυριαρχήσει στὶς ψυχὰς ὅλων μας χάρις στὸ δημιουργικὸ ἀπὸ τῆς ἐπιβολῆς τῆς ἔργου. Ἀνὰ μέτρα, ποὺ ἐκάστοτε λαμβάνει τὸ κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου, δὲν ἀνταπεκρίνοντο πρὸς τὸ Ἑθνικὸ συμφέρον, πρὸς τὴ θέλησι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀν ἡ ἐπανάστασι τῆς 4ης Αὐγούστου δὲν ἐδικαίωνε μὲ τὸν πάροδο τοῦ χρόνου τίς προσδοκίας καὶ τοὺς πόθους ὅλου τοῦ Ἑθνους, εἶναι ἀναμφισβήτητο ὅτι δὲν θὰ εἶχε τὴν δύναμι νὰ συγκρατήσῃ. Πάσης μορφῆς ἐπανάστασεις θὰ εἶχαν ἐκδηλωθῇ καὶ τίποτε δὲν θὰ ἦτο ἱκανὸ νὰ προλάβῃ τὴ δίκαιη ἀγανάκτησι τοῦ λαοῦ. Ἄλλως τε καὶ πρὸς ὅπως ἱκανὸ δὲν ἦτο

πολιτισμό, σύμφωνα άλλως τε και με
την ιστορική του αποστολή.

Βέβαια η Ἐπανάστασι τῆς 4ης Αυ-
γούστου δὲν καθιερώθηκε, ὅπως κατὰ
τὸν 19ον αἰῶνα συνηθιζέτο, μονίμου
θεμελιώδεις κανόνες, βάσει τῶν ὁ-
ποίων θὰ ἐκυβερνοῦσε τὸν τόπο. Διε-
τήρησε βέβαια παλαιότερους τοιοῦ-
τους, ἐφ' ὅσον ἐξυπηρετοῦν ἀκόμη τὸ
ἔθνικὸ συμφέρον, ἐσκεμμένα ὁμως
δὲν ἐδημιούργησε καινοὺς γιὰ πρὸς
συμπλήρωσι ἢ ἀντικατάστασι, ἀν καὶ
διὰ τῆς πράξεως ἐθνικὰ δημιουρ-
γοῦνται τοιοῦτοι, καὶ ἡ ἐξήγησι εἶναι
ἀπλή.

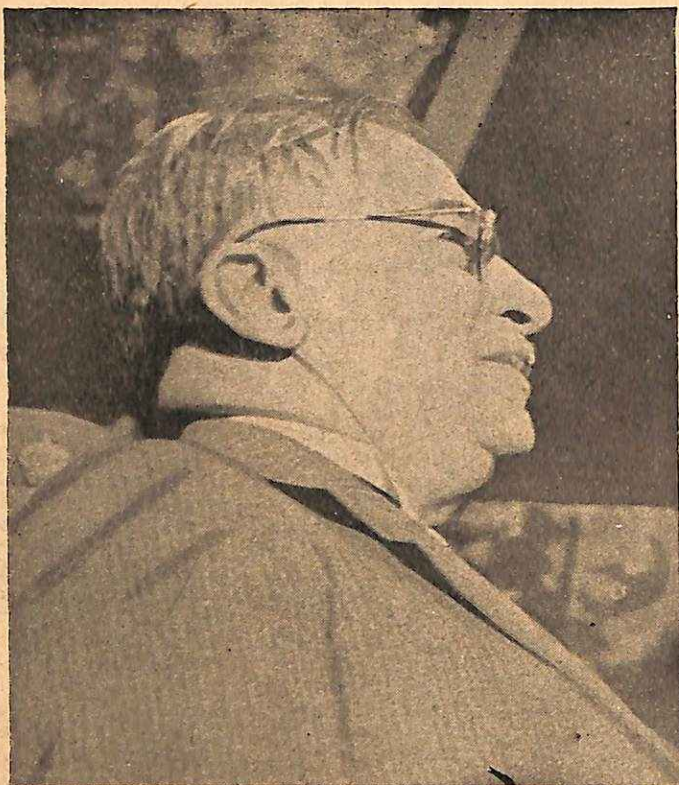
Ἡ ἐπανάστασις τῆς 4ης Αὐγούστου ἐπεβλήθη στὴν Ἑλλάδα σὲ μιὰ ἐποχὴ διεθνῶς ἱστορικῆς. Μιὰ συγκρούσις τρομακτικῆς συγκλονίζει τὴν ἀνθρωπότη-
τα. Δυὸ κόσμοι, ἕνας παλιὸς κι' ἕνας καινούργιος, συμπλέκονται σὲ θανάσιμο ἀγῶνα. Ἄν ὁ παλιὸς κόσμος διέ-
γραφε τὴν τροχιά του κι' ὁ καινούρ-
γιος ἔχει ὠριμάσει τόσο, ὥστε να τὸν ἀντικαταστήσῃ, δὲν εἶναι τόσο εὐκόλο-
να πρὸς ἀδικασίαι. Βέβαια ὅμως εἶναι τοῦτο: Ἀπὸ τῆς συγκρούσεως αὐτῇ κατὰ
καινούργιο θὰ ξεπροβάλλῃ. Ποιὸ; Ἀκό-
μη ἀγνωστο. Ἡ ἐπανάστασις τῆς 4ης
Αὐγούστου τὸ διασηφάνεται· κι' εἰσι-
ἀντὶ νὰ δημιουργήσῃ πύργους χάρι-
τας, προσαρμόζεται πρὸς τὰ δεδομέ-
να τῆς στιγμῆς καὶ λαμβάνει τὰ ἀναγ-
καῖα μέτρα, πού ἐξυπηρετοῦν ἐκά-
στοτε τὸ ἔθnikό συμφέρο, πολλὰ τῶν
ὁποίων ὅμως ἔξερπνοῦν τὴν ἀντιμέτω-
πισι προσωρινῶν καταστάσεων καὶ
φέρουν τὴν σφραγίδα ἔργων μεγάλων
καὶ προσδιοριστικῶν τῆς ζωῆς τοῦ
ἔθνους μας γιὰ πολλὰ χρόνια. Πα-
ράλληλα ὅμως ἀνεστήλωσε τὶς αἰώ-
νιες Ἑλληνικὰς ἠθικὰς ἀξίες, κατέστη-
σε τὸ κράτος ἰσχυρὸ καὶ ἱκανὸ νὰ ἀντι-
παλάσῃ ἐναντὶν κάθε ἐνδεχομένου,
καὶ κυρίως καταβάλλει κάθε δυνατὴ
προσπάθεια νὰ μορφώσῃ τὴ νέα γενεά
ψυχικὰ καὶ πνευματικὰ, ὥστε νὰ ἀσφα-
λίσῃ τὴν ὑπαρξί· καὶ διατηρήσῃ κάθε ἑλ-
ληνικὴς ἀξίας, νὰ ἔχῃ δὲ καὶ τὴν ἱκα-
νότητα νὰ δημιουργήσῃ, σύμφωνα μέ
τὶς ἀγνωστες ἀκόμη καινούργιες συν-
θήκες, τοὺς ἀναγκαίους τύπους, βάσει
τῶν ὁποίων τὸ ἔθnikόν θὰ ἐξακολου-
θήσῃ τὸν ἱστορικὸ του δρόμο.

水 清 木

Τὸ μεγαλύτερο δηλαδὴ καὶ τὸ οὐσιαστικώτερο ἔργο τῆς 4ης Αὐγουστοῦ εἶναι ἡ «Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις τῆς Νεολαίας». Ἡ σημασία τῆς πράξεως αὐτῆς πρέπει νὰ κατανοηθῇ σ' ὅλη τῆς τῆν ἔκτασι ἀπ' ὅλους τοὺς Ἕλληνας. Ἡ νέα γενεὰ ἀποτελεῖ τὸ καύχημα τοῦ παρόντος καὶ τῆν ἐλπίδα τοῦ μέλλοντος. Ὁ Ἀρχηγὸς μας ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμήν τὴν ἀγκάλισσε μὲ στοργὴ καὶ ἐνδιαφέρον, τῆς μετέδωσε πίστιν καὶ ἐνθουσιασμό καὶ ἀγωνιστικὴν διάθεσιν ἀκατάβλητη, κ' ἔτσι θὰ συνεχίσῃ καὶ θὰ λαμπρύνῃ τὴς σελίδες τῆς ἱστορίας τοῦ ἔθνους μας.

Γιῶργος Μυλωνᾶς

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΥΠΕΣΧΕΘΗ:

ΤΗΝ στερέωσιν του Θρόνου, τὸν ὁποῖον ὀλόκληρος ὁ ἑλληνικὸς λαὸς θεωρεῖ καὶ πιστεύει, ὅπως καὶ πράγματι εἶναι, τὸ θεμέλιον τοῦ ἔθνικοῦ μας οἰκοδομήματος καὶ ἡ ἐγγύησις τῆς ἐνότητος καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Πατρίδος.

Τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἔθνικοῦ φρονήματος τῶν Ἑλλήνων. Τὴν τόνωσιν τῆς αἰσιοδοξίας, τοῦ θάρρους καὶ τῆς αὐτοπεποιθήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τὴν ἐμπέδωσιν τῆς πίστεως τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ στὸν ὑψηλὸν ἐκπολιτιστικὸν προορισμὸν του.

Τὴν ἔθνικὴν διαπαιδαγώγησιν τῆς νεολαίας, τῶν παιδῶν μας καὶ τῶν θυγατέρων μας. Ἀνύψωσιν τοῦ φρονήματος καὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐξασφαλίσωμεν διὰ τὴν Ἑλλάδα πολίτας μὲ φρόνημα καὶ συνειδητὰς μητέρας, νὰ τονώσωμεν τὸν οἰκογενειακὸν ρυθμὸν.

Τὰ καλὰ καὶ στερεὰ δημόσια οἰκονομικά. Νὰ μὴ σπαταλᾶται τὸ χρήμα τοῦ λαοῦ σὲ ἀσκόπους καὶ περιττὰς δαπάνας. Νὰ διατίθεται τὸ χρήμα τοῦ λαοῦ μὲ φειδῶ καὶ μὲ σκοποὺς ποὺ ν' ἀποδίδουν τὸ μέγιστον δυνατὸν ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τοῦ συνόλου.

Τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἑθνικῆς ἡμῶν παραγωγῆς σὲ ὅλους αὐτῆς τοὺς κλάδους καὶ εἰς τὰ πάσης φύσεως μέσα συγκοινωνίας καὶ εἰς τὰ πλουτοπαραγωγικὰ ἔργα. Ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ. Ἀνάπτυξιν πρὸ παντὸς κατὰ τρόπον μεθοδικὸν καὶ συστηματικὸν τῆς γεωργίας, διὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ἐξασφαλισθῇ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον ἡ εὐζωία καὶ ἡ ἐπάρκεια τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἀλλὰ ἀνάπτυξιν ὅλων αὐτῶν ὡς ἐνὸς συνόλου ἀρμονικὰ συνδεδεμένου, κατὰ τρόπον καὶ σύστημα μεθοδικόν, ποὺ θὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπιμόνως γιὰ χρόνια. Τὴν ἰδιαιτέραν ἐπιμέλειαν τῆς ἐργατικῆς τάξεως, ποὺ ἤρχισε νὰ ἐφαρμόζεται καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἐφαρμόζεται εἰς ὅλην αὐτῆς τὴν ἑκτασίαν, διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ διὰ τῆς ἐργασίας συντήρησις τῶν ἐργατῶν καὶ ἡ πνευματικὴ αὐτῶν ἀνάπτυξις. Τὴν ὁργάνωσιν τῆς ἐργατικῆς τάξεως κατὰ τρόπον ποὺ νὰ μὴ γίνωνται οἱ ἐργάται θύματα τῶν ἀνθηκῶν ἐκμεταλλευτῶν καὶ ἀπατεώων, ἀλλὰ νὰ εἶναι πολυτιμοὶ συνεργάται τῆς προόδου ὀλοκλήρου τῆς Κοινωνίας.

Τὴν προστασίαν τῶν βιοτεχνῶν καὶ ἐπαγγελματιῶν, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὸν συνδετικὸν κρίκον μεταξὺ τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ἐργατῶν. Τὴν ἰδιαιτέραν ὡσαύτως ἐπιμέλειαν ὑπὲρ τῶν ἀγροτῶν, ποὺ ἀποτελοῦν τὸν κύριον συντελεστήν τῆς πλουτοπαραγωγικῆς δυνάμεως τῆς χώρας καὶ ποὺ εἶναι ὁ μεγάλος ὄγκος τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, καὶ τοῦ ὁποῖου ἡ εὐζωία καὶ ἡ ἐπάρκεια εἶναι εὐζωία καὶ ἐπάρκεια τοῦ Ἑθνικοῦ.

Τὴν ἀδιάκοπον φροντίδα διὰ τὴν στερέωσιν τοῦ ἀστικοῦ καθεστώτος μὲ ὅλας τὰς ἀναγκαίας θυσίας διὰ τὸ σύνολον τῆς Κοινωνίας καὶ ἰδίως διὰ τὰς ἐνδεεῖς τάξεις, αἱ ὁποῖαι θυσίαι θ' ἀποτελέσουν τὴν ἀκλόνητον βάσιν τοῦ καθεστώτος τούτου.

Τὴν συστηματικὴν ὁργάνωσιν τῆς προνοίας ὑπὲρ τῶν πασχόντων ἐνδεῶν καὶ τῶν πτωχῶν, τῆς ὁποίας ἡ ἑλλειψὶς ἀποτελεῖ κηλὶδα διὰ τὸν πολιτισμὸν μας. Τὴν στέγασιν τῶν προσφύγων. Τὴν ὁργάνωσιν καλῆς διοικήσεως καὶ ἀποκεντρωτικῆς εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὥστε αἱ ἐπαρχίαι νὰ ἔχουν ἐπὶ τόπου τὴν ἀπὸ μέρους τοῦ Κράτους ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδα τῶν υποθέσεων των, στὴ διαχείρισιν τῶν ὁποίων θὰ συμμετέχωσι καὶ αἱ ἴδιαι ἐν πλήρει ἀρμονίᾳ μετὰ τῶν ὁργάνων τοῦ Κράτους κατὰ τρόπον ποὺ αἱ ἐπαρχίαι νὰ ἀποκτήσουν ἰδίαν ζωὴν, κίνησιν καὶ δράσιν.

Τὴν μέριμναν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν καλῶν τεχνῶν καὶ ἐν γένει τῶν ἐπιστημῶν.

Τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ κλήρου καὶ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐμπέδωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος, τὸ ὁποῖον συνετήρησε τὸν Ἑλληνισμὸν ἐπὶ μακροὺς αἰῶνας.

Τὴν μετὰ προσοχῆς καὶ μεθόδου βαθμιαίαν σὺν τῷ χρόνῳ σωματειακὴν ὁργάνωσιν τῆς κοινωνίας, ὥστε εἰς τὸ μέλλον ν' ἀποτελέσῃ αὕτη τὴν βάσιν ἐνὸς καλῶς μελετημένου καὶ συμφῶνου πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ Ἑθνικοῦ συστήματος σωματειακῆς ἑθνικῆς ἀντιπροσωπείας, ὅταν θὰ καταστή ὥριμος ἡ ἐφαρμογὴ του.

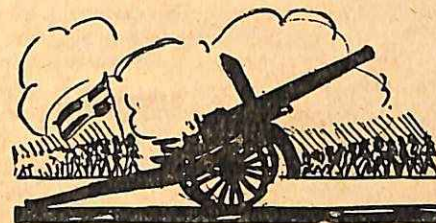
Καὶ πρὸ παντὸς ἄλλου καὶ ἐπείγοντως τὴν συγκρότησιν τῶν ἑθνικῶν πολεμικῶν δυνάμεων, ὥστε αὗται νὰ εἶναι εἰς θέσιν σὲ κάθε στιγμὴν καὶ σὲ κάθε ἀνάγκην νὰ υπερασπίζωσι τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν ἀκεραιότητα τῆς χώρας. Τὴν ἐνίσχυσιν αὐτῶν, ὥστε ὁ λαός, ἐκδήλωσις τῆς δυνάμεως τοῦ ὁποῖου εἶναι αἱ ἑθνικαὶ πολεμικαὶ δυνάμεις, νὰ εἶναι πάντοτε υπερήφανος δι' αὐτάς. Ἡ Ἑλλάς δὲν ζητεῖ πολεμικὰς περιπετείας. Θέλει τὴν εἰρήνην καὶ δι' αὐτὸ συνηνώη με τοὺς βαλκανικοὺς λαοὺς καὶ θὰ μείνῃ πιστὴ εἰς τὴν βαλκανικὴν συμφωνίαν. Ἀλλὰ, ἂν χρειασθῇ ποτὲ νὰ πολεμήσῃ, πρέπει νὰ εἶναι ἔτοιμη καὶ θὰ εἶναι ἔτοιμη.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΕΞΕΤΕΛΕΣΕ:

Τὰς ὑποσχέσεις αὐτάς, αἱ ὁποῖαι ἤρχισαν πραγματοποιοῦνται ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ὑπὸ τοῦ Νέου Κράτους, βλέπει ὁ ἀναγνώστης πραγματοποιούμενας κατωτέρω εἰς ἀδράς γραμμὰς ἀριθμῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἀψευδὴς γλῶσσα δίδει ὅλην τὴν ἑκτασίαν τοῦ τεραστίου ὄντως ἔργου, τὸ ὁποῖον μία ἰσχυρὰ θέλησις, ἕνας σοφὸς νοὺς καὶ μία καρδιά παλλομένη ἀπὸ τὸν ἰσχυρότερον Ἑλληνικὸν παλμὸν ἐπετέλεσεν ἐντὸς τοῦ βραχείου χρόνου τῶν τεσσάρων ἐτῶν.

Τὸ ἔργον αὐτὸ δὲν ἴσχυσε νὰ ἀνακόψῃ οὔτε μία παγκόσμιος ἄνευ προηγουμένου θύελλα, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν τὸ Ἑλληνικὸν σκάφος ἐξακολουθεῖ ἄνευ κλυδωνισμοῦ τὸν πλοῦν πρὸς τὰ πεπρωμένα του. Ποτὲ ἄλλοτε ἡ Ἑλλάς μέσα εἰς τὴν μακραίωνα ἱστορίαν τῆς δὲν ἔδειξε περισσότερην θέλησιν, περισσότερην πίστιν, μὰ καὶ ποτὲ δὲν ὑπέστη θυσίας μὲ τόσον εὐχάριστον ὑπομονὴν ὅσον κατὰ τὴν διαρρεῦσασαν τετραετὴ περίοδον, διότι ὁ Κυβερνήτης τῆς κατάρθωσε μέσα στὸ βραχὺ αὐτὸ διάστημα νὰ τὴν ἐπαναφέρῃ εἰς ἑαυτήν, νὰ κινήσῃ τὰς δυνάμεις τῆς, νὰ δροσίῃ τὴν ψυχὴν τῆς μὲ τὴν ζωογόνο Ἑλληνικὴν αὐραν, νὰ τῆς ἐπαναφέρῃ τὴν αὐτοπεποιθήσιν ὅτι εἶναι προωρισμένη νὰ ζήσῃ, εἶναι ἀξία νὰ διαγράψῃ εἰς τὸ στερέωμα ἀστραπᾶς Ἐργῶν καὶ Νοῦ, τὰς ὁποίας ἡ ἀνθρωπότης ἀπὸ αἰῶνων ἐγνώρισε. Εἰς τὰς δέλτους τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς καὶ τὸ ἔργον του θὰ καταλάβῃ χρυσὰς σελίδας νέου σταθμοῦ ἑλληνικοῦ κλέους. Ἀλλὰ ἰδοὺ συντόμως τὸ συνεχιζόμενον ἔργον του:

Εἰς τὰς Ἑνόπλους Δυνάμεις

Ἡ μέριμνα τὴν ὁποίαν ἐπέδειξεν ἡ Κυβέρνησις διὰ τὴν στρατιωτικὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ τόπου ἦτο πάντοτε βεβαίως, ἀλλὰ πολὺ περισσότερον διὰ τὴν σημερινὴν διεθνή κατάστασιν ἀπαραίτητος. Ἐπρεπε ἡ Ἑλλάς, ἐξοπλιζομένη, νὰ καταστή «σεβαστὴ εἰς τοὺς φίλους τῆς καὶ τρομερὰ εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς».

Πρὸς τοῦτο ἐγένοντο ἐν πρώτοις τὰ γνωστὰ ὁχυρωματικὰ ἔργα τῶν συνόρων, τὰ γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα «γραμμὴ Μεταξᾶ» καὶ παραλλήλως ἀνεφωδιάσθη ὁ στρατὸς μὲ παντοειδῆς πολεμικὸν ὕλικόν, τοῦ ὁποῖου παντελῶς ἐστερεῖτο.

Ἀφ' ἑτέρου κατεσκευάσθησαν ὀδικὰ δίκτυα, στρατιωτικῆς σημασίας, ἐπεξετάσθησαν σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ καὶ διεμορφώθησαν λιμένες. Διὰ τὰ ὡς ἄνω ἔργα ἐδαπανήθησαν κατὰ τὴν τετραετίαν 6.616.000.000 δραχμαί. Σημειωτέον ὅτι τὰ ποσὰ ποὺ διετίθεντο πρὸ τῆς 4ης Αὐγούστου ἦσαν περίπου τὸ ἕν ὄγδοον τῶν σήμερον διατιθεμένων.

Ἡ νεωτέρα δὲ πολεμικὴ τέχνη ὑπηγόρευε τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνασυγκροτήσεως καὶ ἐνίσχυσως τῆς ἀεροπορίας, ἡ ὁποία ἐν Ἑλλάδι ἦτο εἰς πρωτόγονον κατὰστασιν. Τὸ σχετικὸν πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως τῆς 4ης Αὐγούστου ἤρχισεν ἐφαρμοζόμενον εὐθὺς ἀμέσως μ' ἀποτέλεσμα τὸ ὁ-

ποῖον πάντες γνωρίζομεν. Οὕτω ἐντὸς τῆς τετραετίας διετέθησαν διὰ τὴν ἀεροπορίαν 3.479.000.000 δραχμαί. Συγκεκριμένως ἡ ἀεροπορία μας ἐνισχύθη μὲ πενταπλάσια καταδιωκτικὰ ἀεροπλάνα τῶν ὑπαρχόντων, ταχύτητος 420—500 χλμ. καὶ ἐφωδιάσθη μὲ τὰ μέχρι τότε ἄγνωστα βομβαρδιστικὰ ἀεροπλάνα. Παράλληλος ὑπῆρξε καὶ ἡ ἐνίσχυσίς των καταδιωκτικῶν ἀεροπλάνων. Πάντα ταῦτα εἶναι ἀρίστα ἐξοπλισμένα, ἐδαπανήθησαν δὲ περὶ τὰ 500.000.000 δραχμῶν διὰ τὴν προμήθειαν ἐκρηκτικῶν βομβῶν, αἱ ὁποῖαι μάλιστα κατεσκευάσθησαν ἐν Ἑλλάδι. Ἔτερα 360.000.000 δραχμῶν ἐδαπανήθησαν διὰ διαφόρους σχετικὰς ἐγκαταστάσεις.

Τὰ ποσὰ ταῦτα, προστιθέμενα εἰς τὰ δαπανηθέντα διὰ τὸν στρατὸν, ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν 10 δισεκατομμυρίων. Εἰς ταῦτα δέον νὰ προστεθοῦν καὶ ἕτερα δύο δισεκατομμύρια περίπου, τὰ ὁποῖα διετέθησαν διὰ τὸ πολεμικὸν ναυτικόν.

Ἡ ἐνίσχυσίς αὐτῆς τῶν ἐνόπλων μαζ δυνάμεων ἐπετεύχθη χωρὶς δάνεια, χωρὶς καμμιὰ ἀπολύτως ἐπιβάρυνσιν τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ μόνον μὲ τὴν νοικοκυρεμένην διάθεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Εἰς τὴν Γεωργίαν

Ἡ Κυβέρνησις ὅμως κατάρθωσε, παρὰ τὸν ἐντατικὸν ἀγῶνα ποὺ ἔκαμε διὰ τὸν ἐξοπλισμὸν, ὡς ἐάν ἦτο ἀπερίσπαστος, νὰ μεριμνήσῃ σοδάρως καὶ διὰ τὴν χάραξιν μιᾶς νέας γεωργικῆς πολιτικῆς, εἰς τὴν ὁποίαν μάλιστα ἀπέδωσε τὴν δέουσαν σημασίαν.

Καὶ ἐν πρώτοις ἠυξήθησαν αἱ καλλιεργούμεναι ἐν Ἑλλάδι ἐκτάσεις κατὰ ἓνα ποσοστὸν 18% περίπου. Ἦτοι ἐναντι τῶν 21.909.500 στρεμμάτων ποὺ ἐκαλλιεργοῦντο, σήμερον, κατόπιν τῆς

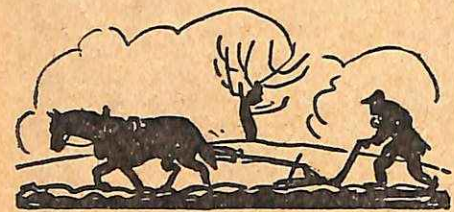

Οἱ ἐργάται τῆς βιομηχανίας μας ἔχουν πλέον τὸ αἶσθημα τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ὑπερηφανείας.

έντατικής προσπάθειας της Κυβερνήσεως, καλλιεργούνται 25.891.400.

Το σοβαρότερον γεωργικόν πρόβλημα, το πρόβλημα της αυξήσεως της παραγωγής σίτου εν Ελλάδι, το αντιμετώπισεν επιτυχώς η Κυβέρνησις, κατορθώσασα έναντι των 531.708 τόννων σίτου του 1936, να έχωμεν το 1939 1.042.000 τόννους. Γενικώς εις τούς δημητριακούς καρπούς είχουμεν αύξησιν 60%.

Η ανακούφισις του αγροτικού κόσμου άπασχόλησε πολύ την Κυβέρνησιν, η οποία διά του γνωστού 'Αγροτικού νόμου επέτυχε ν' άπαλλάξη τούς αγρότας από τούς όνυχας των τοκογλύφων, οι όποιοι σήμεραν παίρνουν μόνον 3% τόκον διά τά όφειλόμενα ποσά, έναντι των 12-13% που έλάμβανον προηγουμένως.

Τά γεωργικά προϊόντα, τά όποία έμεναν άδιάθετα εν Ελλάδι, κατόπιν έντατικής προσπάθειας της Κυβερνήσεως εύρον αγοράς τοποθετήσεως και ούτω η έξαγωγή των ηυξήθη κατά έν ποσοστόν 26% περίπου.

Παράλληλοι ύπηρξαν αί ένέργειαι της Κυβερνήσεως και διά τούς άλλους κλάδους της γεωργικής πολιτικής, επιτυχούσης την βελτίωσιν της μελισσοκομίας και σηροτροφίας, την καλλιτέραν έκμετάλλευσιν των δασών και την έν γένει μόρφωσιν τών αγροτών.

Ανακεφαλαιούσιν τά μέτρα της Κυβερνήσεως της 4ης Αυγούστου διά την γεωργίαν και τόν γεωργικόν κόσμον, βλέπομεν ότι η Κυβέρνησις έδασάνησε διά τά μεγάλα παραγωγικά έργα 7.324.000.000 δραχμών. Επίσης, χάρις εις τά ληφθέντα μέτρα, άποκατεστάθησαν 303.793 οικόγενειαί αγροτών και η κτηνοτροφία σήμεραν καλύπτει τά 9/10 των άναγκών της έλληνικής αγοράς.

Εις τούς Έργάτας

Ενψ τά μέτρα ταύτα έλαθεν η Κυβέρνησις διά τούς αγρότας, ισάξια τοιαύτα έλαθε και διά τούς εργάτας, οι όποιοι άποτελούν τó δεύτερον σκέλος επί του οικόδομημα της χώρας. Καί οι εργάται, όντες έγκαταλελειμμένοι μέχρι της 4ης Αυγούστου εις την έξαθλίωσιν και την άπόγνωσιν, είχον ανάγκην άμέσου βοηθείας τόσον υλικής όσον και ήθικής διά νά άνανήψουν. Καί εύτυχώς η Κυβέρνησις με τά σοφά της μέτρα επέτυχεν ώστε οι εργάται νά είναι υπερήφανοι σήμεραν διά την τάξιν των και νά συναισθάνωνται ποίον σοβαρόν κεφάλαιον άποτελούν εις τó ύλον συγκρότημα της κοινωνίας.

Η ασφάλισις των εργατών ύπηρεξεν έν από τά άμεσα μελήματα της Κυβερνήσεως, ήτις επέτυχε νά ασφαλίσθ

1.700.000 εργάτας. Τά άποθεματικά κεφάλαια της ασφάλισεως έφθασαν τά 3.825.000.000 δραχμ.

Τό ίδρυμα τών Κοινωνικών Ασφαλίσεων άπέτέλεσε θριαμβευτικήν νίκην της Κυβερνήσεως. Ο θεσμός, κατά την έφαρμογήν του όποίου τόσαι άνησυχία διευτυώθησαν, έτέθη εις έφαρμογήν και άπέδωκεν ήδη τά πρώτά του άποτελέσματα, τά όποία άποτελούν την λαμπρότεράν σελίδα της εργατικής πολιτικής της Κυβερνήσεως Μεταξά.

Από της συστάσεως του θεσμού και μέχρι της 30 'Απριλίου 1940 διετέθησαν διά τήν περίθαλψιν άσθενών 189, 345.778 δραχ.

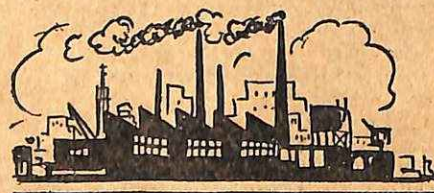
Αφ' έτέρου από της 1ης Δεκεμβρίου 1939 μέχρι 30 'Απριλίου 1940 τό ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων έφρόντισε διά την είσοδον εις νοσοκομεία 21.947 ήσφαλισμένων. Κατά τούς 4 πρώτους μόνον μήνας του 1940 τό ίδρυμα διέθεσε διά την περίθαλψιν των ως άνω ήσφαλισμένων 43.272.904 δραχ.

Επράγματοποιήθησαν 2.777.938 έπισκέψεις άσθενών εις Ιατρεία και 241.569 έπισκέψεις Ιατρών κατ' οίκον.

Κατά την τετραετίαν που παρήλθεν από της 'Εθνικής μεταστροφής έλαβαν έπιδόματα τοκετού 2.753 αμέσως ήσφαλισμένοι γυναίκες και 14.325 έμμέσως ήσφαλισμένοι. Ωσαύτως έδόθησαν χιλιάδες έπιδόματα νυσοφορίας, λοχείας και θηλάσεως.

Κατά τούς 4 μόνον πρώτους μήνας του 1940 έγιναν από τό ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων 26.281 μικροβιολογικά έξετάσεις, 10.925 ακτινολογικά έξετάσεις και έξεδόθησαν 303.871 συνταγαί προς παροχήν φαρμάκων.

Σήμεραν τό ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων διαθέτει 13 Ιατρεία εις Αθήνας, 9 εις Πειραιά, 8 εις Θεσσαλονίκην και άνά 1 εις Πάτρας, Βόλον και Καλάμας. Έκτός των ως άνω Ιατρείων ύπάρχουν 1 παθολογική και 1 χειρουργική κλινική ιδιόκτητοι και τινες συμβεβλημένοι ιδιωτικοί κλινικοί. Αφ' έτέρου 605 έν δλω Ιατροί παρέχουν τας συμβουλάς των εις τούς ήσφαλισμένους.

Η βελτίωσις των μισθών των εργατών και η άρμονία των σχέσών των με τούς εργοδότας άντεμετωπίσθη επιτυχώς υπό της Κυβερνήσεως. Ο νόμος περί συλλογικών συμβάσεων εργασίας άποκατέστησε τας σχέσεις αúτων και η άρμονία διεδέχθη την páλην των τάξεων. Ούτω υπεγράφησαν μεταξύ εργατών και εργοδοτών 133 γενικά και 903 τοπικά συλλογικά συμβάσεις, βελτιώσασαι τούς όρους εργασίας 1.357.000 εργατών.

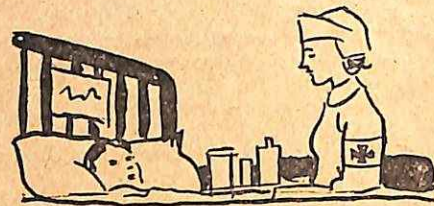
Ανάλογος ύπηρεξεν η φροντίς της Κυβερνήσεως και διά την ψυχαγωγίαν των εργατών διά της ίδρύσεως των εργατικών έστιών.

Εις την ύγειάν του Λαού

Διά την δλοκλήρωσιν και την πλήρη άποδοτικότητα των μέτρων τούτων η Κυβέρνησις έμερίμνησεν έκ παραλήλου διά την ύγειάν του Λαού και την έν γένει έξυγίανσιν της φυλής. Τρείς σοβαράι πληγαί έμάστιζαν την Ελλάδα. Η φυματίαις, η έλονοσία και τά τραχώματα. Καί αί τρείς έπατάχθησαν υπό της Κυβερνήσεως, η όποία ένήργησε πολιτικήν όχι μόνον καταπολεμήσεως αλλά και προλήψεως των νοσημάτων αυτών, που άπειλούν τό κοινωνικόν σύνολον, και επέτυχε καταπληκτικά πράγματι άποτελέσματα επί του πεδίου τούτου.

Τά συγκεκριμένα άποτελέσματα της πολιτικής ταύτης είναι ότι χάρις εις αυτήν τό έκ της φυματίσεως ποσοστόν θνησιμότητος κατήλθεν έκ του ποσοστού των 17 επί 10.000 κατοίκων εις 12-13.

Η πρόδρομος της φυματίσεως, η

έλονοσία, η όποία είναι γνωστόν πόσον κατετυράνησε την Ελλάδα, έπατάχθη με ασυτηματικήν ύγειονομικήν παρακολούθησιν. Οι προστατευθέντες ύπερβαίνουν τό 1.000.000, έξών 700.000 είναι κάτοικοι αγροτικών περιφερειών. Εις τό τελευταίον έτος διενεμήθη κίνη 2.869 χιλιογράμμων, διατεθεισών 31.583.000 δραχμών διά την δωρεάν διανομήν.

Παράλλήλως καταπολεμήθησαν τά κωνωποειδή και έλήφθησαν διάφορα άνθελονοσιακά μέτρα. Έν γένει διά διάφορα μικρά έξυγιαντικά έργα διετέθησαν 15.044.000 δραχμών.

Αφ' έτέρου έντός του έτους ίδρύονται 8 έπιθεωρήσεις έλονοσίας, 5 νέοι πειραματικοί άνθελονοσιακοί σταθμοί, 89 νέοι άνθελονοσιακοί σταθμοί και 48 άνθελονοσιακά Ιατρεία εις αγροτικές περιφέρειας, πλην των λειτουργούντων ήδη 42 άνθελονοσιακών Ιατρείων των έξυπηρετούντων 400 χωρία.

Τέλος διά την καταπολέμησιν των τραχωμάτων λειτουργούν σήμεραν 24 αντίτραχωματικά Ιατρεία, έτοιμάζονται δέ και έτερα 6, πλην των ειδικών σχολικών Ιατρείων. Επίσης ίδρύθη έν Αθήναις τελεióτατον αντίτραχωματικών ίδρυμα και εις τά Μελλίσια πρότυπον Όρφανοτροφείον τραχωματικών παιδιών.

Εις την Κοινωνικήν Πρόνοιαν

Ανεξαρτήτως των μέτρων τά όποία έλαθεν η Κυβέρνησις διά την ύγειάν του Λαού και την προληπτικήν καταπολέμησιν των νοσημάτων, παραλλήλως ένήργησε και ευρύτεραν κοινωνικήν πολιτικήν διά την προστασίαν των άπόρων και δυσπραγούντων.

Η προστασία της νεανικής και γε-

ροντικής ήλικίας ύπηρεξεν από τας πρωταρχικάς επιδιώξεις της Κυβερνήσεως, η όποία και εις τό κεφάλαιον αυτό έπέτελεσε θαύματα.

Ούτω κατά τό 1939 διετέθησαν διά τά συσσίτια των άπόρων φοιτητών 3.400.000 δραχ. και διά την Ιματιοθήκη του μαθητού 4.800.000 περίπου. Η όργάνωσις της Ιματιοθήκης διένειμεν είδη έπενδύσεως και ύποδήσεως εις είκοσι χιλιάδας μαθητών περίπου.

Εις τά Έθνικά Όρφανοτροφεία και Οικοτροφεία εύρον περίθαλψιν 2.879 όρφανά, δαπανηθεισών προς τούτο 41.422.000 δραχμών έντός του 1939.

Εις τά ίδρυθέντα λαϊκά ύπνωτήρια διενυκτέρευσαν κατά τό 1939 45 χιλιάδες άτομα, διατεθεισών προς τούτο 850 χιλιάδων δραχμών.

Αφ' έτέρου η Κυβέρνησις διέθεσε διά την Λέσχην εργαζομένου κοριτσιού 4.269.450 δραχ., διά τό ίδρυμα προστασίας ανηλίκου παιδιού 755.000 δρ. και 1.170.000 διά την Χ.Α.Ν. Θεσσαλονίκης και Αθηνών και την Φιλικήν Έταιρείαν Πειραιώς. Έτερα δέ 1.742.000 δρ. διετέθησαν διά την πρόνοιαν ύπέρ των γερόντων. Ωσαύτως κατά τό αυτό έτος διετέθησαν 12 εκατομμύρια ύπέρ των άπόρων και θυμάτων πολέμου, 21 εκατομμύρια διά την περίθαλψιν των έκ Ρωσσίας προσφύγων και 2.709.000 διά την περίθαλψιν των πληγέντων έκ διαφόρων θεομηνιών.

Η λειτουργία των λαϊκών συσσιτίων, ίδια κατά τούς χειμερινούς μη-

νας του 1939 και του 1940, έδωκε ζεστή τροφή εις πλθος άπόρων. Ούτω κατά τούς 6 μήνας (Νοέμβριος — Μάιος) έμοιράσθησαν εις Αθήνας 2.071.531 συσσίτια με άρτον και 2.885.000 περίπου εις τας έπαρχίας. Έτερα 23 χιλιάδες έμοιράσθησαν εις τούς άνεργους Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης.

Σοβαρώς άπασχόλησεν επίσης την Κυβέρνησιν και τό ζήτημα της πλήρους άποκαταστάσεως των προσφύγων. Διότι παρά την διέλευσιν μιάς εισοσατίας περίπου και παρά τά δισεκατομμύρια που έξωδεύθησαν, έν τούτοις χιλιάδες προσφύγων έξηκολούθουν νά διαθιούν μέσα εις άθλια παραπήματα. Τό Έθνικόν Κράτος όμως της 4ης Αυγούστου άνήγειρε προς τούτο 3.000 μονίμους και ύγεινάς κατοικίας εις Αθήνας και Πειραιά και 1.700 εις τας έπαρχίας. Επίσης παρεχωρήθησαν εις τούς πρόσφυγας 500 οικόπεδα, άνεγείρονται δέ και έτερα 800 νέαι κατοικίαί.

Εις τά Οικονομικά

Η αντιμετώπισις των δαπανών που προκαλούσαν όλα αυτά τά μέτρα της

Κυβερνήσεως ήτο τό πρόβλημα που ώρθούτο διαρκώς έμπρός της.

Νέα φορολογικά έπιβάρυνσις δέν έπρεπε νά γίνη και μάλιστα διά τας πτωχοτέρας τάξεις και ιδιαίτατα τας εργατικάς. Αφ' έτέρου ό διεθνής όρίζων την τελευταίαν αυτήν τετραετίαν διαρκώς έπληρούτο με νέφη, και ό πόλεμος, ό όποιος και τελικώς έγινε, έφαινετο διαρκώς επικείμενος. Έπρεπε λοιπόν άπαραιτήτως νά γίνη ό πολεμικός έξοπλισμός της Ελλάδος, η όποία ήτο τελείως γυμνή. Πώς θα άντεμετωπίζετο και αυτή η δαπάνη; Όλα τά Κράτη, και αυτά άκόμη τά ουδέτερα, έδασάνων τεράστια ποσά διά τούς έξοπλισμούς.

Και έδώ ακριβώς είναι τό μεγαλύτερον θαύμα της Κυβερνήσεως. Κατάρθωσε ν' αντιμετώπιση όλα αυτά χωρίς νά έπιβαρύνη αισθητώς τόν Λαόν, καίτοι και η μεγαλύτερα έπιβάρυνσις θα ήτο άπολύτως λογική και έπιβεβλημένη. Τό έπέτυχε δέ τούτο με την άυστηρή οίκονομία του δημοσίου χρήματος, με την φωτισμένη διαχείρισιν των φορολογικών ζητημάτων και την λογικήν αντιμετώπισιν των άναγκών.

Εις έπίμετρον μάλιστα την έποχην που ήτο άπαραίτητος η αύξισις των φόρων αυτή επέτυχε νά δημιουργήση και φορολογικάς διευκολύνσεις διά τας πτωχάς ίδια τάξεις. Καί γενικώς κατά την τετραετίαν αυτήν τό σύνολον των καταβαλλομένων υπό των πολιτών φόρων ήλαττώθη κατά 514.000.000 δραχ., διά ν' άνακουφισθόν κατά τό ποσόν αυτό άποκλειστικώς αί λαϊκά τάξεις. Ούτω 120.000 μικρά οικοδομαί άπηλλάγησαν του φόρου οικόδομων. Έτέρων 140.000 μικροεπιτηδευματιών ήλαττώθη κατά 20 εκατομμύρια ό φόρος έπιτηδεύματος. Έκ του φόρου κύκλου εργασιών άπηλλάγησαν αί βιοτεχνικά έπιχειρήσεις, άνακουφισθέντων ούτω τόσων βιοτεχνών. Επήλθε μείωσις των φόρων κατά 120 περίπου εκατομμύρια διά της καταργήσεως του φόρου έλαίου, έλαιούχων σπόρων, σίτου και κτηνοτροφικών έπιχειρήσεων, με άποτέλεσμα άφ' ένός μεν νά άνακουφισθόν οι παραγωγοί των και άφ' έτέρου νά έπέλθη μείωσις του τιμαρίμου των τροφίμων. Απηλλάγησαν οι εργάται και τεχνίται της χαρτοσημαίνσεως των έξοφλητικών άποδείξεων πληρωμής των. Μείωσις των έσόδων έπήλθεν άκόμη έκ της έλαττώσεως της τιμής της μεταλλικής δραχμής επί της ζαχαρώς και άλλων ειδών πρώτης ανάγκης, διά της έλαττώσεως του έγγείου φόρου καπνού και διά της άναπροσαρμογής της φορολογίας χαρτοσήμου. Τέλος παρεσχέθη δασμολογική άπαλάνη επί της βρώμης, της κριθής, του άραβοσίτου, διά νά άνακουφισθ ό άγροτικός πληθυσμός.

Αλλά δς έξετάσμεν και τας γενόμενας φορολογικάς έπιβαρύνσεις, αί όποιαί ώφέλιμον άποκλειστικώς εις τόν πόλεμον και αί όποιαί καθ' όλην την διάρκεια της τετραετίας δέν υπερέβησαν τό ποσόν των 1.442.000.000 δραχμών. Βεβαίως τό ποσόν τούτο είναι μηδαμινόν, άν μάλιστα ληφθ ή ύψηλν ότι δι' αυτού έπετεύχθη η άρτιωτάτη όργάνωσις της Έθνικής Αμύνης.

Η Κυβέρνησις, διαπνεομένη έκ του πνεύματος της φορολογικής δικαιοσύνης, ήθέλησε και έπέτυχεν ώστε τό μεγαλύτερον μέρος του ποσού αυτού νά καταβληθ ή ύπ' αυτών τούτων οι όποιοι έκ των άνωμάτων συνθηκών του πολέμου άπεκόμην έκτακτα κέρδη. Είναι άλήθεια ότι έζητήθησαν, πρό της άναποτρέπτου άνάγκης, μερικά θυσιά, αλλά αυτά έζητήθησαν με μεγάλην περισκεψιν και έλήφθη πρόνοια νά μη θιγούν αί οικονομικάς άσθενέστεραι τάξεις.

Ούτω 20.000.000 προήλθον έκ της φορολογίας των έκτάκτων κερδών των εισαγωγέων ειδών έκ του έξωτερικού, των πραγματοποιηθέντων συνεπειά της έκ του πολέμου ύψώσεως των τιμών. Έτερα 500.000.000 προήλθον έκ της φορολογίας των τεραστίων κερδών της φορητού νουτιλίας. Περί τά 80 εκατομμύρια κατεβλήθησαν διά της έπιβολής προσθέτου φορολογίας επί της καθαράς προσόδου. Σημειώτέον ότι διά του μέτρου τούτου έθίγησαν μόνον οι μεγάλοι εισοδηματία, διότι παραλλήλως άπηλλάγησαν του συνθετικού φόρου 5.000 φορολογούμενοι, των όποίων η πρόσοδος ήτο κατωτέρα των 100.000 έτησίως. Επίσης η φορολογία των σιγαρέττων πολυτελείας άπέδωκεν 110 εκατομμύρια και 16 εκατομμύρια η φορολογία των ειδών πολυτελείας των χρησιμευόντων διά τέρψιν η έπίδειξιν.

Ενα άκόμη σοβαρόν έσοδον διά τά οικονομικά ύπηρεξε και η παρακολούθησις των χιλιάδων έκείνων των φορολογουμένων, οι όποιοι από τών κατέρχων με διαρκείς άναβολάς νά μη καταβάλλουν τούς όφειλόμενους φόρους, έλπίζοντες εις την τελικήν παραγραφήν αυτών.

Τό Υπουργείον των Οικονομικών, κατόπιν σχετικής άποφάσεως της Κυβερνήσεως καθάρωσε νά συγκεντρώση έκ των κακών αυτών φορολογουμένων δεκάδας εκατομμυρίων, αί όποιαί χωρίς την συστηματικήν αυτήν παρακολούθησιν άσφαλώς θα διέφευγον.

Εις τας Συγκοινωνίας

Παράλληλος ύπηρεξε η μέριμνα της κυβερνήσεως διά την άποκατάστασιν των συγκοινωνιών έν τώ έσωτερικώ. Ούτω πλην της όργανώσεως των συγκοινωνιακών μέσων διά της ίδρύσεως των Κοινών Διευθύνσεων Αυτοκινήτων και Ακτοπλοίας, αί όποιαί άποκατέστησαν την τάξιν και την πειθαρχίαν εις τας συγκοινωνίας αυτές και ώργάνωσαν τόν κλάδον των ύπαλλήλων αυτών, η Κυβερνητική μέριμνα έεδηλώθη και εις την βελτίωσιν του Έθνικού οδικού δικτύου.

Κατά την διάρκεια της τετραετίας προστέθησαν εις τό οδικόν δίκτυον 2.251 νέα χιλιόμετρα διά τά όποία έδασανήθησαν 2.606.000.000 δραχ.

Ηδη τό σύμπλεγμα των νέων δρόμων καλύπτει όλόκληρον την χώραν καθιστών άνετα τά ταξείδια.

(Η συνέχεια του έργου της Κυβερνήσεως επί των άλλων πεδίων εις τό προσεχές)

E.O.N.

Η μεγάλη

Διημενη 4^η Αυγούστου

Η γοργή ανάπτυξη της Ε.Ο.Ν. και η εις ταύτην ένταξις ολοκλήρου σχεδόν της Ελληνικής εργαζομένης και σπουδάζουσας Νεότητος, είναι γεγονός, το όποιον επισημοποιήθη ήδη κατά πολλούς και διαφόρους τρόπους, ο θετικώτερος όμως, ο εκφράζων την πολυσχιδή δράσιν και την συνεχή και έντατικην προώθησιν της δράσεως ταύτης, εις σταθερώς αύξουσας ποικιλίας έθνικου και έκπολιτιστικού περιεχομένου, είναι η δι' αριθμών έκφρασις της κινήσεως ταύτης, την οποίαν μάς δίδει η Στατιστική.

Η συγκρότησις της άφεθη να βγῇ από τα μύχια του λαού, όπως το δένδρο το μεγάλο και υπερήφανο βγαίνει μέσα από τα σπλάχνα της γῆς. Αφῆκε ο Αρχηγός να δημιουργηθῇ μονάχη της, με όλες τις άνωμαλίες που παρακολουθοῦν την αυτόματον ανάπτυξιν, με όλες τις διαφοροποιήσεις και αντιξοότητες, που παρουσιάζονται πάντοτε μέσα στις μεγάλες αύθόρμητες κινήσεις. Καί ἔτσι ξεπήδησε μοναχῇ της ἡ Ὀργάνωσις, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ προστασίαν τοῦ Κράτους.

Τὰ ζητήματα τῆς Νεολαίας ἀντιθέθενται σὲ μιὰ ἐπιτροπή, σὴν ὁποίαν συμμετέχουν ὁ κ. Ἀλέξανδρος Ν. Κανελλόπουλος ὡς πρόεδρος, με μέλη τοὺς κ. κ. Παξινὸν καὶ Γερασίμου.

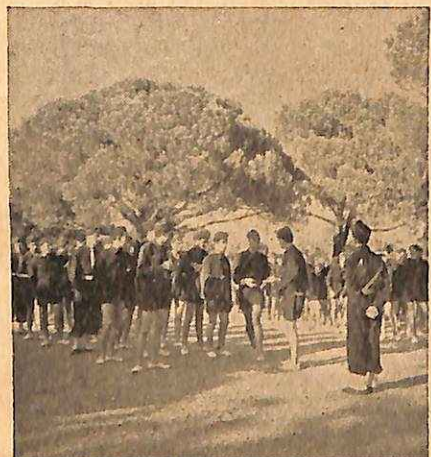
Ο «Εθνικός Παμφοιτητικός» γίνεται το καλοκαίρι τοῦ 1937 ἡ «Φοιτητικὴ Φάλαγξ Ἑθνικῆς Νεολαίας» καὶ ἐμφανίζεται εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς 4ης Αὐγούστου τοῦ 1937 με 400 μέλη. Ἡ πρώτη ἐμφάνισις μὲ προστά στὸν Ἀρχηγὸ γίνεται στὶς 30 Ὀκτωβρίου 1937 κατὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ στο Αἴγιον, ὅπου παρήλασαν 300 Φαλαγγίται. Ἀργότερον, στὶς 7 Νοεμβρίου 1937, εἰς τὰς Πάτρας παρελαύνουν 4.000 Φαλαγγίται, ἐκ τῶν ὁποίων 1.200 με στολήν. Ο Ἀρχηγὸς δέχεται προσφώνησιν τοῦ Κ.Ε.Ν. καὶ τὸν τίτλον τοῦ Πρώτου Φαλαγγίτου. Τὴν 31 Δεκεμβρίου ὁ Ἀρχηγὸς παραδίδει τὰς σημαίας εἰς τὴν 1ην Φάλαγγα Ἀρρένων καὶ τὴν 1ην Φάλαγγα Θηλέων Πρωτευούσης, ὁρκίζονται δὲ κατὰ ταύτην οἱ πρῶτοι 500 Φαλαγγίται καὶ 300 Φαλαγγίτισσαι Ἀθηνῶν. Τότε ἐξεδόθη καὶ ἡ πρώτη ἡμερησία Διαταγῇ τῆς Ὀργανώσεως. Σὲ λίγες μέρες, ἐπὶ τῇ ὁ-

νομαστικῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀρχηγοῦ (7 Ἰανουαρίου 1938) γίνεται ἡ πρώτη συγκέντρωσις ἀντιπροσώπων τῶν τμημάτων ὅλης τῆς χώρας, καὶ ὑπολογίζεται ὅτι ἀπὸ 9 χιλιάδας μέλη, πού ἦτο ἡ δύναμις πρὸ διμήνου, ἀνήλθεν εἰς 15.000. Τότε ἐξεδόθη καὶ ἡ «Νεολαία» (Ἰανουάριος 1938).

Μετὰ τρεῖς μῆνας, τὴν 25ην Μαρτίου τοῦ 1938, μία πρόχειρος στατιστικὴ ἀποδεικνύει τὴν ζωτικότητα τῆς Ὀργανώσεως, παρουσιάζουσα αὐξήσιν τῶν μελῶν εἰς 65.000, ἐκ τῶν ὁποίων 10.000 συγκεντρῶνται μόνῃ ἡ Πρωτεύουσα, ἡ ὁποία ἐδέχθη ἄλλους τόσους περίπου ἀπὸ τὰ τμήματα τῶν Ἐπαρχιῶν, τὰ ὁποία συμμετέχουν εἰς τὸν ἑορτασμόν. Ἐκ τούτων οἱ 11.000 ἐμφανίζονται με στολήν, κατὰ τὴν γενομένην συγκέντρωσιν.

«Τώρα πού ἔδειξε τί θέλει ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία, τώρα τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ ἀνακόψῃ τὸν δρόμον σας», λέγει ὁ Ἀρχηγός. Τὸ σύνθημα «Σήκω ἐπάνω Ἑλληνικὴ Νεολαία» πραγματοποιεῖται.

Ἀπὸ τὴν 25ην Μαρτίου τοῦ 1938 ἐν ἀδιαπτώτῳ δράσει καὶ συνεχείᾳ τὸ σύνθημα «Πίστις Ἀγὼν - Νίκη» προσελκύει διαρκῶς νέους ἀγωνιστὰς ὑπὸ

τὰς σημαίας με τὸν διπλοὺν πέλεκυν. Ἀπὸ τότε ἡ ἐξέλιξις τῆς Ε.Ο.Ν. εἶναι καταπληκτικὴ. Ἡ ἀθλητικὴ παρέλα-

σις τοῦ Ἰουνίου 1938 καὶ ἡ παρέλασις τῆς 4ης Αὐγούστου τοῦ ἰδίου ἔτους εἶναι ἀπὸ τὰ ὀλίγα δείγματα τῆς ζωτικότητος τῆς Ὀργανώσεως.

Ἡ συγκέντρωσις τῆς 11ης Δεκεμβρίου 1938 εἰς τὸ πεδίον τοῦ Ἀρεῶς, καθ' ἣν ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος καὶ ἡ Α.Β.Υ. ἡ Πριγκίπισσα Φρειδερίκη παραδίδουν τὰς σημαίας εἰς τοὺς σχηματισμοὺς τῆς Πρωτευούσης, ἀποδεικνύει ὅτι ἡ τότε δύναμις ἀρρένων καὶ θηλέων Πρωτευούσης, ἔφθασε τὰς 58.000. Ὄταν δὲ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1939 συνέρχεται ἡ πρώτη Διάσκεψις τῶν Περιφερειακῶν Διοικήτων τῆς Ε.Ο.Ν. διαπιστοῦται ὅτι τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν., ἀρρένα καὶ θήλεα, καθ' ὅλην τὴν χώραν προσήγγισαν τὰς 500.000.

Τὴν 25ην Μαρτίου τοῦ 1939 εἶναι ἐγγεγραμμένα μέλη 594.624, διὰ τὰ αὐξήθουν μετὰ τετράμηνον, τὴν 4ην Αὐγούστου τοῦ 1939, εἰς 709.591. Ἐκ τούτων 519.862 εἶναι ἀρρένες (260.025 Σκαπανεῖς, 259.839 Φαλαγγίται) καὶ 189.729 θήλεις (116.385 Σκαπανίσσαι καὶ 73.344 Φαλαγγίτισσαι). Ἐκ τούτων 313.585 ἔχουν στολήν (Σκαπανεῖς 96.783, Φαλαγγίται 128.136, Σκαπανίσσαι 43.316 καὶ Φαλαγγίτισσαι 45.343), δηλαδὴ παρὰ τὴν ἀλματώδη ἀνάπτυξιν τῆς Ὀργανώσεως αἱ ὑπάρχουσαι στολαὶ ἀντιπροσωπεύουσι τὰ 45% τῆς δυνάμεως. Τὸν Νοέμβριον τοῦ 1939, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει διετίας ἀπὸ τῆς ιδρύσεως τῆς Ὀργανώσεως, συλλέγονται τὰ πρῶτα Στατιστικὰ Στοιχεῖα ἐπὶ τῆς δράσεως τῆς Ε.Ο.Ν. ἐφ' ὅλων τῶν ἐπιπέδων καὶ καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

Μέχρι δὲ τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ 1939 ἐμφανίζεται ἡ κατὰ τὸ ἔτος 1939 δράσις τῆς Ε.Ο.Ν. ὡς ἀκολουθῶς:

Τὸ σύνολον τῆς δυνάμεως ἀνέρχεται εἰς 847.846. Ἐκ τούτων Σκαπανεῖς 297.754, Φαλαγγίται 304.526, Σκαπανίσσαι 160.980 καὶ Φαλαγγίτισσαι 84.586. Ἐκ τῶν ἄνω εἶναι βαθμοφόροι ἀρρένες 49.527 καὶ θήλεις 20.025. Πλὴν τούτων προσφέρουσι τὰς υπηρεσίας των ὡς Συνεργάται 2.670 άτομα, ἐξ ὧν 1.948 ἀρρένες καὶ 722 θήλεις. Ἡ ὡς ἄνω ἀναφερομένη δύναμις, κατανεμομένη κατὰ ἀσχολίας τῶν με-

λῶν, ἐμφανίζεται με τὴν ἐξῆς σύνθεσιν:

Μαθηταὶ Δημ. Ἐκπαίδευσως	ἄρρεν.	242.346	θήλ.	128.791
Μαθηταὶ Μέσ. ἡς Ἐκπαίδευσως	»	74.573	»	36.516
Φοιτηταὶ Ἀνωτάτων Σχολῶν	»	6.245	»	1.592
Ἀγρόται	»	170.723	»	23.721
Εργάται	»	63.202	»	10.237
Ἐπαγγελματίαι	»	21.158	»	1.391
Υπάλληλοι	»	21.818	»	4.152
Οἰκιακὰ	»	—	»	18.063
Ἀνευ ἐπαγγέλματος ἢ μὴ δηλώτες	»	2.215	»	21.103
Σύνολον:	»	602.280	»	245.566

Ἡ συνολικὴ δύναμις τῆς Νεολαίας ἀνέρχεται σήμερον εἰς 1.201.450.

Ἡ πρὸς ἐκπαίδευσιν καὶ μόρφωσιν τῶν τε μελῶν καὶ τῶν στελεχῶν προσπάθεια τῆς Ὀργανώσεως κατὰ τὸ 1939 καταφαίνεται ἐκ τοῦ ὅτι ἐξεπαιδεύθησαν εἰς οὐλαμοὺς 4.368 ἄρρένες καὶ 2.150 θήλεις, εἰς Κέντρα Ἀνωτέρων Στελεχῶν 614 ἄρρένες καὶ 128 θήλεις, με ἀποτελέσματα τὴν κατάρτισιν 200 ἀρρένων καὶ 60 θηλέων ἀνωτάτων βαθμοφόρων τῆς Ε.Ο.Ν. Ἐπὶ τούτοις ἐξεπαιδεύθησαν κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας εἰς τὰ 17 λειτουρηγμένα στρατόπεδα 2.815 Σκαπανεῖς, 277 Σκαπανίσσαι, 1.941 Φαλαγγίται καὶ 734 Φαλαγγίτισσαι.

Εἰς τὰς ἐκ παραλλήλου με τὰ στρατόπεδα λειτουρηγασίας κατασκηνώσεις μετέσχον 2.908 ἀρρένες καὶ 864 θήλεις.

Ἐξετελέσθησαν 1.630 πορεῖαι καὶ μετέσχον εἰς ταύτας 107.840 μέλη, διανύσαντα 12.878 χιλιόμετρα.

Διετέθησαν 60.194 ὥραι εἰς τὴν Σωματικὴν Ἀγωγὴν καὶ τὴν ἀθλητικὴν προπόνησιν καὶ κατήλθον εἰς τὸν στίβον 11.676 ἀθληταὶ (10.040 ἀρρένες καὶ 1.636 θήλεις) εἰς 761 συναντήσεις, αἵτινες ἐγένοντο μετὰξὺ ὁμάδων τῆς αὐτῆς ἡ διαφόρων Περιφερειακῶν Διοικήσεων. Ἐξεπαιδεύθησαν εἰς τὴν ἀνεμοπορίαν 120 νέοι εἰς εἰδικὴν εἰς Σκῆρον κατασκηνώσιν.

Ἡ δράσις τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς Κοινωφελῆ ἔργα, ὑπολογιζομένη εἰς διατεθεί- τας ὥρας, ἔφθασε τὰς 421.398, ἀντιπροσωπεύουσα ἔργον, κατὰ τοὺς μετριοτέρους ὑπολογισμοὺς, αξίας 3.200.000 δραχμῶν. Ἀνεδείχθη δὲ ἡ Ὀργάνωσις ὁ πρωτοπόρος πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ἐπιτυχίας τοῦ κηρύγματος τῆς ἐν- τατικῆς καλλιέργειας, καλλιευγῆσα διὰ τῶν μελῶν τῆς 17.278 στρέμματα γῆς καὶ φυτεύσασα εἰς τὰς πρὸς ἀναδάσωσιν ἐκτάσεις τῆς χώρας 1.731.560 δενδρύλλια, ἀσχοληθεῖσα συγχρόνως εἰς ἀποξήρανσιν μικρὰς ἐκτάσεως ἐλαιοδῶν χώρων, ἐκτελέσασα μισοκρά ἀποστραγγιστικά ἔργα καὶ κλαδεύσασα, ἐμβολιάσασα καὶ καταπολεμήσασα διαφόρους ἀσθενεῖας δασικῶν καὶ ὁπωροφόρων δένδρων. Διὰ τὴν Ἑθνικὴν Ἀγωγὴν καὶ τὴν ἰδεολογικὴν Διαφώτισιν διετέθησαν 3.892 βαθμοφόροι καὶ 1.433 συνεργάται, οἵτινες ἀνέπτυξαν σχετικὰ θέματα εἰς 16.752 μαθήματα καὶ 14.000 ὁμιλίαις γενικωτέρου ἐγκυκλοπαιδικοῦ καὶ παιδαγωγικοῦ περιεχομένου. Ταῦτα παρηκολούθησαν 447.295 ἀκροαταί.

Διὰ τὴν πρακτικὴν καὶ εἰδικὴν μόρφωσιν τῶν μελῶν ἐγένοντο ἐν ὅλῳ 12.060 μαθήματα, ἐκ τῶν ὁ-

ποίων 3.250 Γεωργικά, διὰ τῶν ὁποίων ἐξεπαιδεύθησαν παρὰ τῶν Κρατικῶν γεωπόνων 5.265 μέλη, δυνάμενα νὰ ἐκτελέσωσι πᾶσαν γεωργικὴν ἐργασίαν, 160 Βρεφοκομικῆς, 1.500 Οἰκοκυρικής-Μαγειρικῆς, 1.650 χειροτεχνίας (δείγματα τῆς ὁποίας παρέσχον αἱ κατὰ τόπους διοργανωθεῖσαι ἐκθέσεις τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ ἡ Ἀ' Πανελληνίος ἐν Ἀθήναις, εἰς ἣν ἐξετέθησαν 1.058 ἔργα τέχνης κατασκευασθέντα ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Ε.Ο.Ν.) καὶ 5.500 Μουσικῆς, ἐκτὸς τῶν μαθημάτων Στενογραφίας καὶ Ξένων γλωσσῶν, δι' ὧν ἐπετεύχθη νὰ ἔχωμεν σήμερον περὶ τοὺς 200 στενογράφοις καὶ 2.700 μέλη ὁμιλοῦντα ἀπαικτῶς διαφόρους ξένας γλώσσας.

Ἐπραγματοποιήθησαν 1.600 ἐκπαιδευτικὰ καὶ μορφωτικὰ ἐπισκέψεις εἰς ἐργοστάσια, ὑποδειγματικὰ ἀγρο-

κήματα, δενδροκομικὰ κέντρα, ἱδρύματα, μουσεῖα καὶ ἀρχαιολογικοὺς χώρους. Ἐλειτούργησαν 250 βιβλιοθήκαι, περιλαμβάνουσαι 14.000 τόμους διαφόρων βιβλίων καὶ τοὺς 48 τόμους ἐκδόσεων Ε.Ο.Ν., οἵτινες σήμερον ἔφθασαν τὸν αὐξοῦντα ἀριθμὸν τῶν 69 τόμων. Καθὼς καὶ τῶν τευχῶν τοῦ περιοδικοῦ «Νεολαία», ὁδτινος ἡ ἐβδομαδιαία κυκλοφορία ὑπερέβη τὰς 70.000 ἀντιτύπων.

Ἐκτὸς τῶν τακτικῶν καὶ υπηρεσιακῶν δημοσιευμάτων τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως, ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸν ἡμερησίον τύπον 2.610 καὶ εἰς τὸν περιοδικὸν ἡ ἐβδομαδιαίον τῶν Ἐπαρχιῶν 1.149 δημοσιεύματα σχετικὰ μετὴν κινήσιν καὶ δράσιν τῶν τμημάτων τῶν Διοικήσεων καὶ Ὑποδιοικήσεων τῶν Ἐπαρχιῶν. Ἀπὸ ἀπόψεως Καλλιτεχνικῆς καὶ

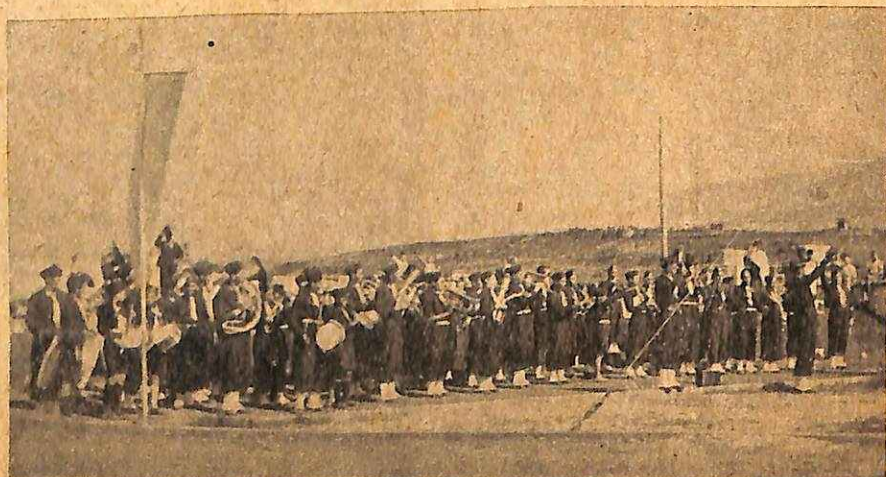
Ψυχαγωγικής κινήσεως, εξειδικεύσαν 170 χορωδία (μονόφωνος, δίφωνος, τρίφωνος), εις ἃς ἐξεπαιδεύθησαν 6.800 μέλη δι' ἰδιατέρων μαθημάτων φωνητικῆς μουσικῆς καὶ συνεστήθησαν 40 φιλαρμονικαὶ καὶ 16 ὀρχήστραι μετ' 1.781 μουσικά ὄργανα.

Εἰς τὰ 203 ψυχαγωγικά κέντρα καὶ στέγας τῆς Ε.Ο.Ν. ἔλαβον χώραν ψυχαγωγικὰ συγκεντρώσεις κατὰ τοὺς χειμερινοὺς ἰδίως μῆνας, τὰς ὁποίας, πλὴν τῶν 300.418 μελῶν, παρηκολούθησαν καὶ 470.755 μὴ μέλη. Ἐδόθησαν 1.171 θεατρικὰ παραστάσεις καὶ 172 συναυλίαι μετ' ἐκτελεστὰς 4.600 ἐρασιτέχνους (ἄρρενα καὶ θήλεα μέλη τῆς Ε.Ο.Ν.).

Ἡ ζωὴ εἰς τὸ ὑπαιθρον ἐπετεύχθη ἐκτὸς τῆς εἰς στρατόπεδα καὶ εἰς κατασκηνώσεις διαμονῆς καὶ διὰ 3.513 ψυχαγωγικῶν ἐκδρομῶν, εἰς τὰς ὁποίας τὸ τραγοῦδι, ὁ χορὸς, ἡ ἀπαγγελία καὶ τὸ παίγνιδι ἦσαν αἱ κυριώτεραι ἀσχολίαι εἰς τοὺς 273.676 συμμετασχόντας εἰς ταύτας (ἐξ ὧν 197.144 ἄρρενες καὶ 76.532 θήλειαι).

Ἐκτὸς τῶν ὡς ἄνω μέσων ψυχαγωγίας καὶ μορφώσεως ἐκμεταχρησιμοποιήθησαν εἰς τὰ ἀπομεμακρυσμένα κλιμακία τῆς Ὁργανώσεως 62 Ραδιοφωνα, δι' ὧν ἐπετεύχθη ἡ συνεχὴς ἐπαφή μετὰ τοῦ Κέντρου διὰ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ε.Ο.Ν., ὅστις καθ' ἑκάστην καὶ ἀνελλιπῶς ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του ἀπὸ τῆς 6 μ.μ. μέχρι τῆς 9 μ.μ. παρέχει ἐκτὸς τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἐν γένει κίνησιν τῆς Ὁργανώσεως πληροφοριῶν καὶ ἀρτίον μουσικόν, ψυχαγωγικόν καὶ παιδαγωγικόν ὕλικόν εἰς τὸ ἐκάστοτε καταρτιζόμενον πρόγραμμα. Διὰ τὴν

συμπλήρωσιν τῆς ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώσεως καὶ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν μελῶν ἐκμεταχρησιμοποιήθησαν ἐντατικῶς τὰ ὑπάρχοντα 5 κινηματογραφικὰ μηχανήματα τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ αἱ 16 διόκητοι ταινίαι τῆς Ὁργανώσεως, πλὴν τῶν τεθέντων εἰς τὴν διάθεσιν ταύτης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας 75 νέων κινηματογραφικῶν μηχανημάτων καὶ 300 σχολικῶν ταινιῶν. Κατὰ τὸ 1939 ἐγένοντο 462 τοιαῦτα εἰδικὰ προβολαὶ διὰ τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν. Τὸ ἔργον τῆς Προνοίας τῆς Ε.Ο.Ν. κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος ἐξεδηλώθη ἐντόνως καὶ σταθερῶς, καθ' ὅσον ἐφρόντισεν, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας, νὰ παρακολουθήσῃ ἀγρύπνως τὴν ὑγιεινὴν κατάστασιν τῶν μελῶν,

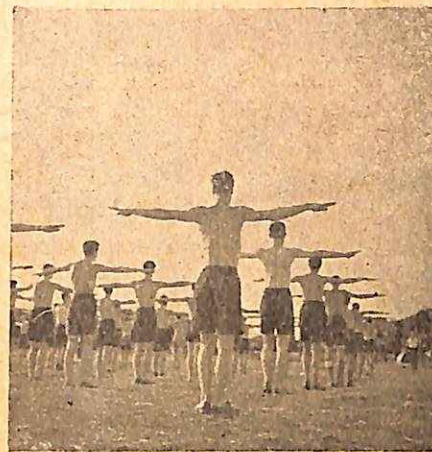
διὰ τῶν ἀτομικῶν δελτίων ὑγείας καὶ νὰ ὑψώσῃ τὴν γενικὴν ὑγιεινὴν στάθμην τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος, ὑποβαλοῦσα εἰς ἱατρικὴν ἐξέτασιν ἐντελῶς δωρεάν 22.773 μέλη καὶ νοσηλεύσασα 3.444 ἐκ τούτων μερίμνη τῆς Ὁργανώσεως. Ἐχορηγήθησαν ἐπίσης φάρμακα καὶ ἐξετελέσθησαν μικροβιολογικαὶ καὶ βιοχημικαὶ ἐξετάσεις, καθὼς καὶ ἀκτινογραφίαι καὶ ἀκτινοσκοπήσεις δωρεάν εἰς τὰ ἔχοντα ἀνάγκην μέλη τῆς Ε.Ο.Ν.

Ὡς παράδειγμα δὲ τῆς ὡς ἄνω δράσεως τῆς Ὁργανώσεως φέρομεν τὴν περίπτωσιν τῆς Π.Δ.Θ.Π., ἥτις κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πρώτου τριμήνου τοῦ τρέχοντος ἔτους παρέσχεν ἱατρικὴν περίθαλψιν εἰς 276 ἀσθενεῖς ὡς ἑξῆς: 178 ἀσθενεῖς ἐξητάσθησαν εἰς τὰς ὑποδιουκίσεις, 32 κατ' οἶκον, 20 εἰσέχθησαν εἰς νοσοκομεῖα, 15 ἐξητάσθησαν παρ' εἰδικῶν εἰς νοσοκομεῖα, εἰς 2 ἔγιναν μικροβιολογικαὶ ἐξετάσεις, εἰς 16 ἐγένοντο ἀκτινογραφίαι καὶ εἰς 13 ἐχορηγήθησαν τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν ἀποθεραπείαν τῶν φάρμακα. Ἐκτὸς ὅμως τῆς περὶ τῆς ὑγείας τῶν μελῶν φροντίδος, ἡ Πρόνοια ἐτοποθέτησε καὶ 6.828 ἀνεργα μέλη τῆς εἰς ἐργασίας, ἐξασφαλίσαντα οὕτω διὰ τῆς ἐργασίας τὸν ἄρτον τῶν.

Παραλλήλως δέ, μερίμνη τῶν παρὰ ταῖς Νυκτεριναῖς Ἐπαγγελματικαῖς Σχολαῖς ἀντιπροσώπων τῆς Ε.Ο.Ν., ἐλήφθη ἡ πρόνοια τῆς ἐξευρέσεως ἐργασίας εἰς τοὺς ἀνέργους μαθητὰς τῶν σχολῶν τούτων, διὰ τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν τούτων τῶν συμμαθητῶν τῶν ἀναπτυσσομένου τοιοῦτοτρόπως τοῦ πνεύματος ἀλτρουϊσμοῦ καὶ τῆς ἀλληλεγγύης μετὰ τῶν ἐργαζομένων νέων.

Διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν παροχὴν πρώτων βοηθειῶν ὑπὸ Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτιστῶν ἐγένετο πολὺσηνός εἰδικὴ ἐκπαίδευσις, ἐκπαιδευθέντων 4.500 τραυματιοφορέων καὶ 5.300 νοσοκόμων. Εἰς τὴν Παθητικὴν Ἀεράμυναν ἐξεπαιδεύθησαν 5.100 οἰκονομοί, 900 ἀπολυμαντικαὶ καὶ 700 ἀνιχνευταί, ἐξ ὧν οἱ πλείστοι ἔλαβον μέρος στὰς σχετικὰς ἀσκήσεις Παθητικῆς Ἀεραμύνης τὰς ὑπὸ τῆς Ἀνωτέρας Διοικήσεως Ἀντιαεροπορικῆς Ἀμύνης τῆς Χώρας διενεργηθείσας.

Συνεχίζεται δὲ συστηματικῶς ἡ ἐρ-

γασία αὕτη, ἐκπαιδευομένων ἤδη, διὰ νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἐν ἀνάγκῃ, 6.088 εἰς τὰ μέσα συνδέσμων (σηματοδοταὶ ὀπτισταί, ραδιοτηλεγραφηταί), 5.697 (4.009 ἄρρενες καὶ 1.688 θήλειαι) εἰς τὴν ἀεράμυναν (ἐνεργὸν καὶ παθητικὴν), καὶ 5.637 (2.400 ἄρρενες, 3.297 θήλειαι) εἰς τὴν περίθαλψιν (πρῶται βοήθειαι εἰς ἀεροπλῆκτους, εἰς τραυματίας κλπ.).

Διὰ τοὺς ἰδίους λόγους ἡ Ε.Ο.Ν. διαθέτει καὶ ἐξασκεῖ γενικῶς ὁδηγοὺς αὐτοκινήτων (ἄρρενες 1.716 καὶ θήλειαι 56), ὁδηγοὺς μοτοσυκλετῶν (ἄρρενες 350 καὶ θήλειαι 2) καὶ ποδηλατιστὰς (ἄρρενες 3.733 καὶ θήλειαι 954), ἀνερχομένους ἐν συνόλῳ εἰς τὸ ποσὸν τῶν 4.799, ἄρρενας καὶ θήλειαι ὁμοῦ. Ὁμοίως ἐξασκεῖ ἤδη παρατηρητὰς ἀέρος (553 ἄρρενες καὶ 131 θήλειαι), ξηρὰς (802 ἄρρενες καὶ 42 θήλειαι) καὶ θαλάσσης (750 ἄρρενες καὶ 87 θήλειαι), ἐν συνόλῳ 2.185 ἄρρενα καὶ θήλεα μέλη.

Ἐκ τῆς μελέτης δὲ καθόλου τῶν στατιστικῶν τῶν συγκεντρωθεισῶν κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον τοῦ ἔτους 1940 καθὼς καὶ τῶν συλλεγομένων ἤδη τοῦ δευτέρου τριμήνου τοῦ τρέχοντος ἔτους, διαφαίνεται σαφῶς ἡ αὐξοῦσα πρόοδος τῆς δράσεως γενικῶς τῆς Ε.Ο.Ν. μετὰ τὴν χαρακτηριστικὸν τὸν κανονικὸν ρυθμὸν, τὴν ὁμοιομορφίαν καὶ τὸν συντονισμόν ἐν τῇ ἐνεργείᾳ, στοιχείᾳ, ἀτινα ἐπιτρέπουσι νὰ διαβεβαιώσῃ τις μετὰ πεποιθήσεως ὅτι καὶ τὰ ἀριθμητικὰ στατιστικὰ δεδομένα θὰ ὑπερβάλωσι τὴν πλέον αἰσιόδοξον πρόβλεψιν.

Ἦδη κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς εἰς τὰ 40 περίπου ἰδρυθέντα στρατόπεδα θὰ λειτουργήσουν ἰσάριθμοι Σχολαὶ ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων βαθμοφύρων μετ' ὁμοιομορφον καὶ συντονισμένον πρόγραμμα, μετ' αὐξήσιν τῶν φοιτῶντων εἰς τοὺς οὐλαμοὺς ἀπὸ 6.000 εἰς 8.253 μέλη. Αἱ ἐκτελεσθεῖσαι πορεῖαι ἀπὸ 1.630 ἀνῆλθον εἰς 2.522 καὶ οἱ μετασχόντες εἰς ταύτας ἀπὸ 107.840 γίνονται 113.047 μετὰ διανυθέντα χιλιόμετρα 46.546 ἀντὶ τῶν 12.878 τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Διετέθησαν διὰ τὴν Σωματικὴν Ἀγωγὴν ἀντὶ τῶν 60.194 ὥρων, 159.644 ὥραι καὶ ἡσκήθησαν 12.688 ἀθληταί, μετ' 996 συναντήσεις εἰς τοπικοὺς καὶ γενικοὺς ἀγῶνας. Ἡ εἰς τὴν ἀνεμοπορίαν ἐκπαίδευσις ἀποδίδει νέους καρπούς μετ' ἰδρυθέν πρῶτον Πανελληνίων Ἀνεμοπορικῶν Κέντρων

παρὰ τὸ Βελεστίνον μετ' ὑπὲρ τοὺς 100 ἐκπαιδευομένους Φαλαγγίτας καὶ 5 Φαλαγγιτίσας.

Αἱ διατεθείσαι δὲ διὰ κοινωφελῆ ἔργα ὥραι εἰς τὸ πρῶτον μόνον τρίμηνον τοῦ 1940 ἀνερχόμεναι εἰς 347.356 πλησιάζουν περίπου τὸ σύνολον τῶν ὥρων ὁλοκλήρου τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅπως καὶ ἡ ἀξία τῶν ἔργων ἐνὸς τριμήνου μόνον τοῦ ἔτους πλησιάζει τὴν ἀξίαν τοῦ ἔργου ὁλοκλήρου τοῦ παρελθόντος ἔτους. Διὰ τὴν Ἐθνικὴν ἀγωγὴν διετέθησαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τριπλάσιοι βαθμοφόροι (9237) καὶ διπλάσιοι συνεργάται (2310), τὰ δὲ μαθήματα ἀπὸ 16.752 ἀνῆλθον εἰς τὸν ἀριθμὸν 31.265 μετ' αἰσας ὑπερδιπλασιασμοῦ ἐντὸς τοῦ ἔτους. Οἱ παρακολουθήσαντες δὲ τὰ μαθήματα ταῦτα ἐτετραπλασιάσθησαν, ἀνεληθόντες εἰς τὸ σεβαστὸν ποσὸν τῶν 2.290.177. Διαλέξεις δὲ καὶ ὁμιλίαι ἔγιναν 16.691, παρουσιάζουσαι αὐξήσιν 2.500 περίπου. Τὰ διὰ τὴν πρακτικὴν καὶ εἰδικὴν μόρφωσιν τῶν μελῶν μαθήματα ἠυξήθησαν εἰς 27.392, ἐκ τῶν ὁποίων 9.576 Γεωργικά, 324 Βρεφοκομικά, 2.848 Οἰκοκυρικῆς - Μαγειρικῆς, 3.564 Χειροτεχνίας καὶ 11.080 Μουσικῆς.

Αἱ μορφωτικαὶ καὶ ἐκπαιδευτικαὶ ἐπισκέψεις κατὰ τὸ α' τρίμηνον τοῦ 1940 λόγω τῆς ἐποχῆς περιωρίσθησαν εἰς 779 ἐὰν ὅμως ληθῇ ὅτι ὅτι αἱ πλείστοι τούτων ἐκτελοῦνται κατὰ τὰς διακοπὰς τοῦ θεροῦ, ὁ ἀναγραφόμενος ἀριθμὸς εἶναι σκεπτικῶς μέγας. Ἰδρύθησαν νέαι 120 Βιβλιοθήκαι, ἀνερχόμεναι ἤδη ἐν συνόλῳ εἰς 370, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν βιβλίων ἀπὸ 14.000 ἠυξήθη εἰς 37.816. Αἱ κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον τοῦ 1940 δημοσιεύσεις εἰς τὸν ἡμερήσιον καὶ περιοδικὸν τύπον ἐφθασαν τὸν ἀριθμὸν τῶν καθ' ὅλον τὸ παρελθὸν ἔτος τοιούτων. Αἱ χορωδία ἀπὸ 170 ἔγιναν 262, ἐξεπαιδεύθησαν δὲ ἤδη 10.999 μέλη. Αἱ φιλαρμονικαὶ ἠυξήθησαν κατὰ 19, αἱ δὲ ὀρχήστραι ἐδιπλασιάσθησαν, μετ' ἐπιπλασιασμόν τῶν μουσικῶν ὀργάνων, ἀτίνα διαθέτουσι καθ' ὅσον ὑπάρχουσιν ἤδη 3.134 τοιαῦτα.

Τὰ ψυχαγωγικά κέντρα ἠυξήθησαν εἰς 250, αἱ δὲ συγκεντρώσεις ἐδιπλασιάσθησαν μετ' ἐπιπλάσιον ἐπίσης ἀριθ-

μὸν παρακολουθησάντων μελῶν καὶ μὴ μελῶν. Ἐδόθησαν κατὰ τὴν χειμερινὴν περιόδον τόσαι θεατρικαὶ παραστάσεις καὶ συναυλίαι ὅσαι καθ' ὁλόκληρον τὸ παρελθὸν ἔτος, μετ' αὐτὸ σχεδὸν ἐρασιτεχνικὸν προσωπικὸν τῶν 4.650 μελῶν.

Αἱ κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον τοῦ 1940 ἐκδρομαὶ ἐφθασαν τὸν ἀριθμὸν 1.855 μετ' αὐτὰς 205.163, μετ' αὐτὰς αὐξήσεως, εἰς τὸ τετραπλάσιον, καθ' ὅσον αἱ ἐκδρομαὶ πραγματοποιοῦνται κατὰ τὴν ἀνοιξιν καὶ τὰς διακοπὰς τοῦ θεροῦ. Αἱ προβολαὶ μορφωτικῶν ταινιῶν καὶ ἡ παραγωγὴ τοιούτων παρὰ τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως ἐδιπλασιάσθησαν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος.

Τὸ ἔργον τῆς Προνοίας, τετραπλασιασθέν, καθ' ὅσον μόνον κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον τοῦ 1940 ἐξητάσθησαν 29.689 ἀσθενεῖς καὶ ἐνοσηλεύθησαν 2.075 ἐκ τούτων, μερίμνη τῆς Ὁργανώσεως. Ἐτοποθετήθησαν δὲ εἰς ἐργασίας 3.442 μέλη ἐντὸς τῶν τριῶν πρώτων μηνῶν τοῦ ἔτους. Τὸν Μάϊον ἐξετελέσθη ὁ πρώτος καλλιτεχνικὸς ἀγὼν χοροῦ, τραγουδιοῦ καὶ ἀπαγγελίας καὶ προεκηρύχθησαν τρεῖς λογοτεχνικοὶ διαγωνισμοί, εἰς ποιητικὸς, ἕνας τραγουδιῶν πρὸς μελοποίησιν καὶ τρεῖς καλλιτεχνικοί.

Εἶναι αὐτονόητον ὅτι ἡ κατὰ τὸ ἔτος 1940 δράσις τῆς Ε.Ο.Ν. θὰ ἐκφρασθῇ ἐν τῇ πληρότητι τῆς μετὰ ἐξάμηνον, ἀλλὰ προσετέθησαν εἰς τὸ τέλος τῆς παρουσίας καὶ στατιστικὰ στοιχεῖα τοῦ ἔτους τούτου, διὰ νὰ δοθῇ ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ Ἐπετείᾳ τῆς 4ης Αὐγούστου ἀμυδρὰ μόνον εἰκὼν τῆς συνεχοῦς δράσεως τῆς Ὁργανώσεως ἐν τῷ πλασίῳ τῆς ὅλης ἀναδημιουργικῆς ἐργασίας τοῦ Νέου Κράτους καὶ τῆς συμβολῆς, τὴν ὁποίαν παρέχει αὕτη εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, μετ' ἐμπνευστὴν καὶ καθοδηγητὴν τὸν Ἰωάννην Μεταξά.

Τὸ στάδιον τοῦ ἔτους 1940 πρέπει νὰ τὸ χαρακτηρίσωμεν, ὡς ἐτόνισεν ὁ κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος κατὰ τὴν Β' Πανελληνίῳ Διάσκεψιν τῶν Περιφερειακῶν Διοικητῶν Νεολαίας Ἑλλάδος, ὡς Στάδιον τῆς Συντάξεως.

Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΣΤΟ ΝΕΟΝ ΚΡΑΤΟΣ

ΜΕΣΑ σ' ένα Κράτος και σ' ένα λαό η γυναίκα πρέπει να κατέχη τη θέση, που της πρέπει ως μητέρα, σύζυγος, αδελφή, κόρη. Έχει μεγάλες δυνατότητες παραγωγικής εργασίας παντού, όπου η δύναμή της στέκει σε αληθινή αρμονία με την απαιτούμενη από αυτήν προσπάθεια. Το μέτρο αυτό, που ισχύει για την πνευματική, όπως και για τη σωματική εργασία της γυναίκας, πρέπει να γίνη κανών και γνώμων για τη μελλοντική μόρφωση των γυναικών μας και των κοριτσιών μας.

Όταν αναλογισθούμε τις μεγάλες υποχρεώσεις, που ανέλαβε το Έθνικό μας Κράτος μετά την 4ην Αυγούστου του 1936 για την Άναγέννηση του λαού μας, τότε θα καταλάβουμε ότι είναι δικαιολογημένη η φροντίδα και η προσοχή, που δίνει σήμερα και στη γυναίκα.

Για να την καταστήση αξία και καλή συνεργάτισσα πάνω σε όλα τα επίπεδα της λαϊκής δράσεως ανέλαβε σε πολλά σημεία την προστασία της και τη μόρφωσή της την έθνική. Κι' αυτό αποτελεί και θα αποτελέσει τη βασική του Κράτους μας φροντίδα. Γιατί η Έλληνίδα γυναίκα, σε πολλά σημεία, είχε ξεχάσει πόση ευθύνη και πόσες υποχρεώσεις της γεννούσε η φυλετικότητα της. Δεν είχε πάρει στα σοβαρά το μεγάλο δεδομένο, ότι ανήκει σε μία φυλή εκλεκτή και ότι είχε το άπαράβατο καθήκον να φροντίσει με όλη της την ύπαρξη να τιμά την καταγωγή της. Τώρα η γυναίκα γυρίζει κάτω από την σοφή οδηγία του Κράτους της 4ης Αυγούστου στις παλιές πηγές της φυλετικής της δυνατότητας και πίνει από το γάργαρο νερό των πατροπαράδοτων αξιών του ελληνικού λαού ως αληθινή Έλληνίδα γυναίκα.

Όπου κι' αν στέκεται κοινωνικά, στο ανώτατο ή το

πιό κάτω σκαλοπάτι, αρχόντισσα ή δούλεύτρα, μορφωμένη ή γυναίκα απλή, δεν δειλιάζει να ομολογήσει την περηφάνειά της γιατί ανήκει σ' ένα τέτοιο δοξασμένο λαό.

Κανείς δεν φρόντιζε πριν να της γεννηθή μέσα στην ψυχή αυτή την πολύ σημαντική περηφάνεια. Τώρα ξέρει και το κοριτσάκι που φοιτά ακόμα στο δημοτικό σχολείο, ή Φαλαγγίτισσα και η μικρή Σκαπάνισσα, ότι δεν είναι το κατασκευάσμα της χθές και της σήμερα, παρά ότι για το φκιάσιμό της δούλεψαν αιώνες και χιλιετίδες. Νοιώθει ότι μέσα της κυλά το ίδιο γερό αίμα, που έδωσε τη ζωή σε όλες τις γυναίκες που γαλούχησαν κι' έθρεψαν έναν λαό που μεγαλούργησε, τον Έλληνικό λαό, που κι' αυτή σήμερα ανήκει. Της έδωσαν τώρα και τέσσερα χρόνια να καταλάβει ότι αυτή ως Έλληνίδα γυναίκα δεν μπορεί να χειρονομή και να κινηθεί μέσα στη ζωή χωρίς να έχει υπόψη της την μυριόχρονη ευγενική καταγωγή της, όπως και μία βασιλίσσα δεν μπορεί να κάνει δ,τι μιά στιγμή της άρεσει, γιατί είναι δεμένη σε παραδόσεις και έθιμοτυπίες. Κι' έτσι σιγά σιγά αρχίζει να έννοι η σημερινή Έλληνίδα γυναίκα ότι έχει σοβαρά υποχρέωση απέναντι στις γυναίκες της Έλληνικής φυλής όλων των περασμένων εποχών, στις γυναίκες που δούλεψαν πλάι στον άνδρα, χωρίς να φαίνονται, για ένα ανώτερο ελληνικό πολιτισμό.

Δεν ήταν λοιπόν δυνατό ο Δημιουργός του νέου Κράτους της 4ης Αυγούστου να παραβλέψει ένα ξε έσου, όπως ο άνθρωπος, σημαντικό παράγοντα για την ελληνική ανανέωση. Θέτοντας ως βάση τη μεγάλη αλήθεια ότι και η γυναίκα μέσα στην κοινωνία αποτελεί μία σημαντική προσωπικότητα, έρριξε πάνω της όλη τη σκέψη της φροντίδας του και της προστασίας του.

Η μητέρα γυναίκα

Η γυναίκα τάχθηκε από το μεγάλο προσόν, την μητρότητα, βασίλισσα του σπιτιού. Από αυτή εξαρτάται η βιολογική ύπαρξίς των λαών. Κι' όποιοι λαοί, όποια Κράτη το παρεγνώρισαν, πλήρωσαν άκριβιά αυτή τους την αμέλεια.

Υπήρξε όμως εποχή, κατά την οποία το ιδανικό αυτό τσακίστηκε και σκορπίστηκε στους 4 ανέμους. Η Έστιάδα εξωρίστηκε και το τζάκι γκρεμίστηκε. Οι φωτιές των ελληνικών γυναικείων αρετών κινδύνεψαν να σβήσουν, και μόνο Φρόνες και Άσπασίες ζητούσαν ν' αντικαταστήσουν τις Ναυσικάδες και τις Πηνελόπες.

Μία ιστορική όμως στροφή στη λαϊκή και κοινωνική ζωή μας μας έκανε να αποφύγουμε το βάραθρο. Γιατί μεγάλη είναι η καταστροφή σ' ένα λαό όταν παραγνωρίσει την Γυναίκα μητέρα και αναγνωρίσει μονάχα την Γυναίκα-εταίρα. Έρχεται η 4η Αυγούστου του 1936 και μία καθάρη πνοή ξευγαίνει την ατμόσφαιρα.

Όχι μονάχα με λόγια και υποσχέσεις, αλλά με έργα, και μάλιστα έργα σοβαρά και αξιοσημείωτα, δείχνει το Κράτος της 4ης Αυγούστου τη φροντίδα του για τη μητέρα, ανεβάζοντας έτσι τη μητρότητα εκεί που της αξίζει.

Το Κράτος της 4ης Αυγούστου διά των Κοινωνικών Ασφαλίσεων μέσα σε δυο χρόνια δηλαδή από 1-12-1937—30-4-1940 έδωσε σε 2.753 αμέσως ασφαλισμένες και 14.325 έμμέσως ασφαλισμένες μητέρες βοηθήματα τοκετού 8.539.000 δρχ. και επιδόματα μητρότητας 5.640.937 δρχ., δηλαδή συνολικά 14.179.937 δρχ.

Δεν είναι όμως μόνο η υλική αυτή βοήθεια. Είναι και

το συναίσθημα της φτωχής μητέρας, ότι το νέο Κράτος την παραστέκει φιλικά και στοργικά μέσα στις πιο δύσκολες της γυναίκας στιγμές.

Η εργαζομένη γυναίκα

Μέσα σ' ένα σύγχρονο Κράτος ξέρομε ότι είναι αναγκαία, σε πολλές περιπτώσεις μάλιστα απαραίτητη, και η εργασία της γυναίκας, όχι πια ως οικοδόσποινα και μητέρα, αλλά ως δούλεύτρας σε βιομηχανίες, βιοτεχνίες και γενικά χειρωνακτικές εργασίες.

Πριν από την 4ην Αυγούστου η γυναίκα δούλευε μ' ένα «μισθό πείνης», όπως θα λέγαμε. Οι 10, 15 το πολύ 18 δραχμές της δεν της επέτρεπαν να ζήσει, χωρίς να την αφήνουν και να πεθάνει. Όλα της τα παράπονα και αι φωνές έκρουαν ωτα μη ακούνταν. Οι εργοδότες έκαναν τον κωφό και το Κράτος δεν τους στενοχωρούσε. Ός που ήρθε η 4η Αυγούστου του 1936 και άναμισε σε όλα τα γέρα και σιθαρα που ανέλαβε να κανονίσει μεταξύ εργοδότη και εργάτη δεν ξέχασε και την εργαζομένη γυναίκα, που τόσο ήταν άδικημένη.

Με συλλογικές συμβάσεις ανύψωσε το ημερομίσθιο της εργατριάς σ' ένα όπωσδήποτε ύποφερτο επίπεδο με μία αύξηση κατά μέσον όρον 50-60 τοις εκατόν. Οι μικρές μαθητευόμενες, που δούλευαν για ένα κομμάτι ψωμί, για 5 δραχμές τη μέρα — τότε τους μισθούς κανόνιζαν οι εργοδότες μόνοι — σήμερα παίρνουν το κατώτατον όριον μισθού, περίπου 30 δρχ.

Επειτα οι κοινωνικές ασφαλίσσεις έχουν 84.316 εργαζόμενες γυναίκες ασφαλίσει. Από αυτές μόνο οι 9.290 είναι υπάλληλοι.

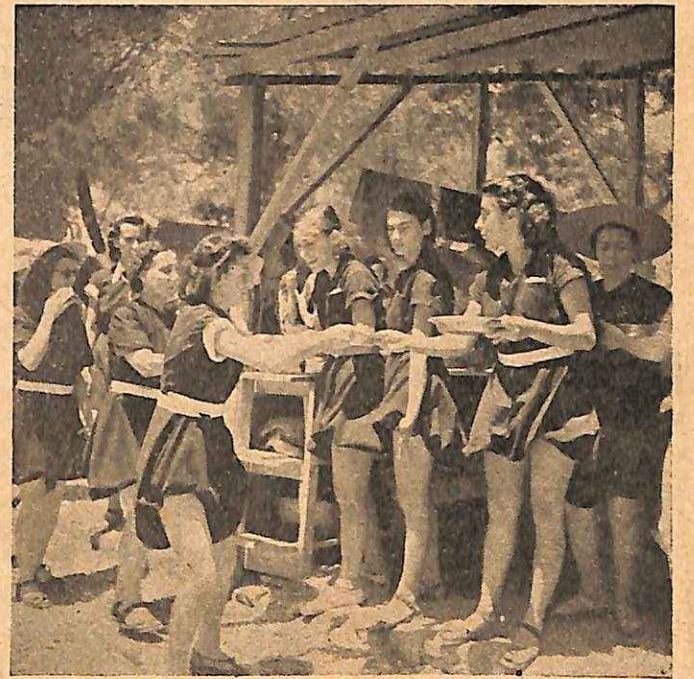
Τα δυο τελευταία χρόνια έπληρώθησαν σε 6.034 περιπτώσεις νοσοκομειακής περιθαλψέως 13.458.130 δρχ. και εις επιδόματα άτυχήματος σε 4.142 περιπτώσεις 3.337.54 δρχ., δηλαδή συνολικά 16.795.673.

Δεν είναι όμως μοναχά αυτό. Η στοργή του νέου Κράτους εξαπλώνεται πολύ πλατύτερα και φτάνει πολύ μακρύτερα. Φροντίζει και για την ίδια τη ζωή του Έργαζομένου Κοριτσιού. Γιατί τι άλλο είναι τα διάφορα ιδρύματα που το βοηθούν και το ανακουφίζουν στη δύσκολη ζωή του;

Στη Λέσχη του Έργαζομένου Κοριτσιού βρίσκουν κάποια ξεκούραση και ψυχαγωγία στις ώρες της άργιας των τα κορίτσια. 1000 κι' άπάνω εργαζόμενες νέες γυναίκες είναι γραμμένες στο Ίδρυμα αυτό των Αθηνών, 600 στον Πειραιά, 300 στην Καλλιθέα. Και το μέλλον θα μάς παρουσιάσει πολύ πιο ογκώδεις αριθμούς στην εφαρμογή των ιδρυμάτων αυτών σε άλλα βιομηχανικά κέντρα της Ελλάδος. 5 δραχμές κοστίζει η έγγραφη και το μεσημεριανό φαγητό μόνο 2 δραχμές, που όταν κι' αυτές ακόμα λείπουν μ' ένα δελτίο από το Υπουργείο Εργασίας δίδεται το φαγητόν δωρεάν.

Από τις 7-9 το βράδυ γίνονται μαθήματα 2 φορές την εβδομάδα ελληνικών δωρεάν, γαλλικών και κοπτικής με 20 δραχμές τον μήνα. Ψυχαγωγία, έκδρομές, γυμναστική, χορδήδια, ραδιόφωνο, παραθερισμός, φροντίζουν να ξεκουράσουν το κουρασμένο κορίτσι.

Άς μη ξεχνούμε ότι με την επέμβαση του Κράτους και με τη φιλική προτροπή του πολλές ελληνικές βιομηχανίες κινήθηκαν πάνω σ' αυτό το δρόμο, παρέχοντας μία κάποια πνευματική και σωματική διαπαιδαγώγησι των εργαζομένων των.

Η σπουδάστρια γυναίκα

Πριν από δεκαετηρίδες άνοιξε και στη χώρα μας ο δρόμος των ανωτέρων σπουδών για τη γυναίκα. Έθλεπες στην αρχή μόνο μερικές, που η τύχη τις είχε με πλούτη ευνοήσει, να θέλουν την ανώτερη αυτή μόρφωση. Επειτα πλάτυνε ο κύκλος. Όμως πόσο δεν υπέφεραν τα όχι εύπορα κορίτσια, που είχανε την επιθυμία και την ικανότητα να φοιτήσουν στο Πανεπιστήμιο.

Τώρα, όπως σε όλους τους τομείς, φάνηκε το Κράτος άρωγό κι' έδωσε το χέρι του και στη σπουδάζουσα γυναίκα. Την εκάλισε σε ομαδική προσπάθεια και εργασία. Συνέστησε μία ιδιαίτερη οργάνωση, την Δ.Α.Σ (Διοίκηση Ανωτάτων Σχολών) θηλέων, και μάζεψε πάνω από 1600 σπουδάσους γυναίκες κάτω από μία ένιαία κατεύθυνση και προσπάθεια. Τις βοηθεί και τις καθοδηγεί. Μπορούν στο «Σπίτι του Φοιτητού» να φάνε με 3 δραχμές μόνο και να ξεκουρασθούν το καλοκαίρι παραθερίζοντας μεταξύ Ραφίνας και Λούτσας με 12 μόνο δραχμές την ημέρα.

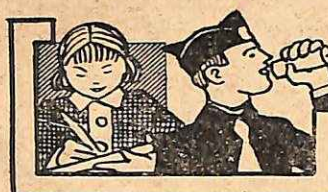
Η Όργάνωσις των φροντίζει για την ιατρική των περιθαλψι, για την ψυχαγωγία των, κι' ακόμα έν δώσ σπουδάζουν τους βρίσκει δουλειά όταν έχουν ανάγκη και όταν τελειώσουν τις τοποθετεί καταλλήλως.

Η φαλαγγίτισσα γυναίκα

Η μεγαλειώδης όμως και βαρυσήμαντη του νέου Κράτους προσπάθεια είναι η υπαγωγή των 328.092 κοριτσιών στην Έθνική Όργάνωσι Νεολαίας. Στην αρχή δειλά, διατακτικά, παρουσιάσθηκαν και ενεγράφησαν τα πρώτα κορίτσια. Πολλοί ένδοιασμοί των γονιών, πολλές σκεπτικισμός των άρνητων. Όμως η δημιουργική πνοή της Ίδέας ένίκησε. Και σήμερα τόσες χιλιάδες κορίτσια, σε όλη την Ελλάδα, στα βουνά και στους κάμπους, στις πόλεις και στα χωριά, έχουν νοιώσει ότι η Όργάνωσις αυτή θέλει να ξεψύσσει το πνευματικό τους επίπεδο, μία γερή δύναμη πλάι στο σχολείο, ένας σημαντικός ποδηγέτης πλάι στην οικογένεια. Η Όργάνωσις έχει γίνει σε πολλά ζητήματα η μάνα κι' η αδελφή τους. Δεν έχει κανείς παρά να ρίξει μία ματιά στα διάφορα γραφεία και τις πολυτοίχιες υπηρεσίες της Περιφ. Διοικήσεως Θηλέων, που σε μία εργατική και γεμάτη δραστηριότητα κυψέλη λειτουργούν από το παλιό ως το βράδυ. Καταπίνουνται τη ζωή της Φαλαγγίτισσας και της μικράς Σκαπάνισσας από όλες τις πλευρές, σωματική, πνευματική και ψυχική.

Μόνο με τέτοιες γυναίκες που έκαναν κτήμα τους ελληνικότητα μεγαλούργουν οι λαοί. Γιατί θα στήσουν πάνω σε γέρα βιολογικά βάθρα το οικοδόμημα του πολιτισμού των.

Σ. Καρ.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΙΔΑΙΝΕΙ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΜΑΣ

Δικτυωτόν.

ΛΙΓΗ ΕΥΘΥΜΙΑ

Τὸ παιδίον...

Μιά κυρία ρωτᾷ τὸ Γιαννάκη.

— Μικρέ μου, μήπως ξέρεις ποῦ βρίσκεται τὸ παιδίον τοῦ "Αρεως;

— Τὸ παιδί τοῦ "Αρεως; Δὲν τὸ ξέρω κυρία, ἀλλὰ μπορεῖ νάναί αὐτὸ παιδάκι ποὺ στέκεται ἐκεῖ στὸ πεζοδρόμιο.

Ἔνα σταυρὸ στὸ νερό.

Ἕνας ἀστείος σκέφθηκε μιὰ φορὰ νὰ τρομάξῃ τοὺς ἀγαθοὺς ἐνὸς χωριοῦ. Κατ'ὀρθωσεν λοιπὸν νὰ τοὺς πείσῃ ὅτι πειρατὰί μῆταν στὸ χωριὸ τοὺς. Ἀμέσως αὐτοὶ σκέφθηκαν νὰ κρύψουν τοὺς θησαυροὺς τοὺς.

Ἐτρεξαν λοιπὸν στὴν ἐκκλησίαν καὶ μὲ πολλοὺς κόπους κατέβασαν ἀπ' τὸ καμπαναριὸ τὴν καμπάνα, (ποὺ ἦταν τὸ πολυτιμότερό τους πρᾶγμα) καὶ μὲ ψάλτες καὶ παπάδες πῆγαν καὶ τὴν ἔρριξαν στὴ θάλασσα γιὰ νὰ τὴν προφυλάξουν ἀπὸ τοὺς πειρατὰς καὶ μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ὅταν θὰ περνοῦσε ὁ κίνδυνος, θὰ τὴν ξανάπαιρναν.

Ἐπειτα ἐνθουσιασμένοι ἀπὸ τὴ σοφίαν τοὺς, σκέφθηκαν μὲ ποῖο τρόπο θὰ τὴν ξανάβρισκαν ὅταν θὰ ἤθελαν. Καὶ ὁ σοφώτερος ἀπὸ αὐτοὺς ἔκανε ἕνα σταυρὸ πάνω στὴ θάλασσα καὶ εἶπε:

— Νά, ἐδῶ εἶναι!

Καὶ ἦσαν οἱ πὰ γύρισαν στὸ χωριὸ τοὺς.

Καθ' ὅπως:

1) Ἔτσι λέγεται τὸ φρούτο στὴν καθαρεύουσα — Εἶναι ἀπαραίτητος στὸ καθημερινὸ φαγητὸ καὶ εἶδος πρωτίστης ἀνάγκης.

2) Συμπερασματικὸν — Εἰς τὰ (δημ.).

3) Ὑδατα (δημ.) — Ἡρως τῆς Ὀδυσσεΐας, ὁ ὁποῖος εἶχε τραγικὸν τέλος.

4) Πήγαινε (δημοτικὴ «...στὸ καλὸ») — Ναυτικὸν παρὰ γγελμα.

5) Ποταμὸς τῆς Ἑλβετίας καὶ τῆς Γερμανίας — Προσωπικὴ ἀντανουμία β' προσώπου (δημ.).

6) Ὑπερτερὲι εἰς τὴν μάχην ἢ εἰς τὸν ἀγῶνα (μετοχὴ ρήματος).

7) Μάρκα αὐτοκινήτου.

8) «Ἡ... τοῦ ποταμοῦ».

9) Μικρὸν ἄγριον ζῶον — Τὸ εὐγενέστερον ζῶον (δημ.).

10) Εἰπέ (δημ.) — Ξενικὴ λέξις ποὺ προφέρεται συνήθως στὴν ἀρχὴ τοῦ τηλεφωνήματος.

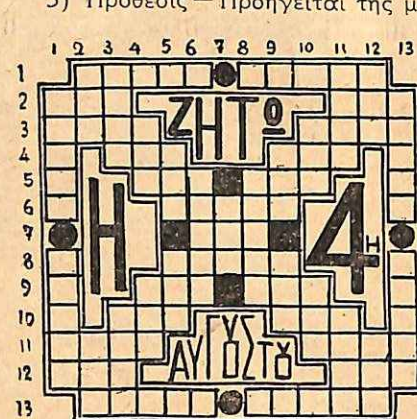
11) Ἑλληνικὸ νησί ποὺ συγκεντρώνει τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὸ ἡφαίστειόν του — Μὲ αὐτὰ ὀδηγοῦμε τὰ ἄλογα.

12) Ἡρώϊς τῆς Ἑλληνικῆς μυθολογίας, ἀναφερομένη εἰς τὰ κατορθώματα τοῦ Λεάνδρου — Ἀρθρον.

13) Ὁροσειρὰ τῶν Βαλκανίων, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔλαθε τὴν ὀνομασίαν τῆς ὀλόκληρος ἡ χερσόνησος — Ἐθνικὸς εὐεργέτης εἰς τὴν γενναιοδωρίαν τοῦ ὁποίου ὀφείλεται ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν καὶ ἄλλα μεγάλα ἔργα.

Οριζοντίως:

- 1) Χαίρετισμός (ξενικὴ λέξις, χρησιμοποιουμένη εἰς τὴν Ἑλλάδα) — Εἶδος ξίφους.
- 2) Νόμισμα τῆς Νορβηγίας — Ἀρχαία Θεά.
- 3) Πρόθεσις — Προηγείται τῆς μεσημβρίας καὶ ἔπεται τῆς νυκτός (δημ.).
- 4) Συγχρόνως — Ἦτο ἢ Ἦρα, ἢ Ἀθηνᾶ, ἢ Ἀρτεμις κλπ.
- 5) Ὑποθετικόν — Μία τῶν Δωδεκανήσων.
- 6) Ὅργανον αἰσθήσεως (γεν.).
- 7) Συμπλεκτικὸς σύνδεσμος.
- 8) Ὅχι λανθασμένο (δημ.).
- 9) Ὁμοιωματικόν — Φωνῆεν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου.

- 10) Ὅποιαις — Στρατιωτικὴ μονάς.
- 11) Ἀγία — Τὰ ὑπάρχοντα, ζῶσαι ὑπάρξεις.
- 12) Εἰς τὰ (δημ.) — Δηλητήριον.
- 13) Μία τῶν Ἡπείρων (γεν.) — Θριαμβευτικὸν ἄσμα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.

Καθ' ὅπως:

1) Ἔτσι λέγεται τὸ φρούτο στὴν καθαρεύουσα — Εἶναι ἀπαραίτητος στὸ καθημερινὸ φαγητὸ καὶ εἶδος πρωτίστης ἀνάγκης.

2) Συμπερασματικὸν — Εἰς τὰ (δημ.).

3) Ὑδατα (δημ.) — Ἡρως τῆς Ὀδυσσεΐας, ὁ ὁποῖος εἶχε τραγικὸν τέλος.

4) Πήγαινε (δημοτικὴ «...στὸ καλὸ») — Ναυτικὸν παρὰ γγελμα.

5) Ποταμὸς τῆς Ἑλβετίας καὶ τῆς Γερμανίας — Προσωπικὴ ἀντανουμία β' προσώπου (δημ.).

6) Ὑπερτερὲι εἰς τὴν μάχην ἢ εἰς τὸν ἀγῶνα (μετοχὴ ρήματος).

7) Μάρκα αὐτοκινήτου.

8) «Ἡ... τοῦ ποταμοῦ».

9) Μικρὸν ἄγριον ζῶον — Τὸ εὐγενέστερον ζῶον (δημ.).

10) Εἰπέ (δημ.) — Ξενικὴ λέξις ποὺ προφέρεται συνήθως στὴν ἀρχὴ τοῦ τηλεφωνήματος.

11) Ἑλληνικὸ νησί ποὺ συγκεντρώνει τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὸ ἡφαίστειόν του — Μὲ αὐτὰ ὀδηγοῦμε τὰ ἄλογα.

12) Ἡρώϊς τῆς Ἑλληνικῆς μυθολογίας, ἀναφερομένη εἰς τὰ κατορθώματα τοῦ Λεάνδρου — Ἀρθρον.

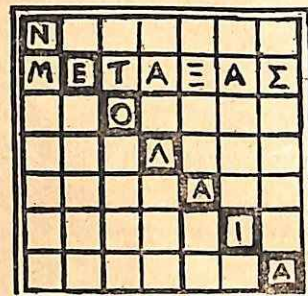
13) Ὁροσειρὰ τῶν Βαλκανίων, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔλαθε τὴν ὀνομασίαν τῆς ὀλόκληρος ἡ χερσόνησος — Ἐθνικὸς εὐεργέτης εἰς τὴν γενναιοδωρίαν τοῦ ὁποίου ὀφείλεται ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν καὶ ἄλλα μεγάλα ἔργα.

Ε. Ν. ΜΟΣΧΟΣ

Αἱ λυσεῖς τοῦ 43ου φύλλου

Σταυρολέξον: Ὅριζοντίως: 1 Ἀναστάσιος, 2 τί — Ἰς, 3 Κά — Κάρα — ἀν, 4 αἰς — γῆ, — Σία, 5 ἀλέτρι, 6 κάλιον, 7 Ρέα — ἀν — ἀήρ, 8 Ἰς — Ἰσην — σί, 9 νί — ὤς, 10 ἡφαίστειον. Καθ' ὅπως: 1 Αἰκατερίνη, 2 αἰ — ἐς, 3 Αἰ — σάκα — νά, 4 οἰκ — λά — ΙΙΙ, 5 ἀγέλας, 6 ρητίνη, 7 Σία — ρό — Νῶε, 8 Ἰς — Σί — νας — σί, 9 αἰ — ἦς, 10 σανατόριον.

Τρίγωνον: Τῆνος, ἦρος, Νῶε, ὅς, Σ. Ἐρώτησις: Τὸ ὄνομα. Κρυπτογραφικόν: Ἡλέγγραφος, Τάφος, Φάρος, Γῆρας, Γαλή, Ἦρα, Φόρος. Ἡ συγγένεια: Ὁ κ. Νίκος ἦτο πατέρας τοῦ Δημήτρου. Μεταγραμματισμός: Οὐράλια — Οὐράνια. Πυραμίδες: Τ, Πάν, Σάμος, Πρίσιμος. Οἱ σταυροί: Τάμα. Αἰνίγμα: Ὁ φωνήγραφος.

Τὸ σημερινὸ μας δικτυωτόν εἶναι ἀπ' τὰ εὐκολώτερα, ἀφοῦ δίδονται οἱ δύο λέξεις. Ἡ δευτέρα ὀριζοντίως, ποὺ εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ ἀρχηγοῦ (ΜΕΤΑΞΑΣ) καὶ τὸ κυριώτερον, ἡ διαγώνιος λέξις ἀπὸ ἐπάνω πρὸς τὰ κάτω, ποὺ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ἔργα τοῦ (ΝΕΟΛΑΙΑ).

Οἱ λέξεις θὰ εὐρεθοῦν εὐκόλα, ἀφοῦ εἶναι σ' ὅλες γνωστὸ ἀπὸ ἕνα γράμμα. Ἡ σημασία τους εἶναι ἡ ἑξῆς:

1η σειρά: Ὀνομασία Οἰκουμένης συνόδου ἀπὸ τὴν πόλιν τῆς Μ. Ἀσίας εἰς τὴν ὁποίαν συνήλθεν.

2α σειρά: Ὁ Ἀρχηγός.

3η σειρά: Τὸ ἀντίθετον τῆς φτώχειας.

4η σειρά: Ὀνομα περιφήμου Ρωμαίου αὐτοκράτορος.

5η σειρά: Τὸ ἀντίθετον τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς ἀποταμιεύσεως.

6η σειρά: Εἰς αὐτὰ ἐκπαίδευόμεθα.

7η σειρά: Κράτος τῆς Μεσογείου.

Ε. Ν. ΜΟΣΧΟΣ

Γραμματικὴ.

Ἡ δασκάλα μιὰ ὥρα παιδεύεται νὰ κάμῃ τὸν Τοτὸ νὰ καταλάβῃ ὅτι δισύλλαβος λέξις εἶναι ἐκείνη ποὺ ἔχει δύο συλλαβές.

— Τὸ κατάλαβες; Τὸν ρωτᾷ.

— Τὸ κατάλαβα, ἀπαντᾷ ὁ Τοτὸς.

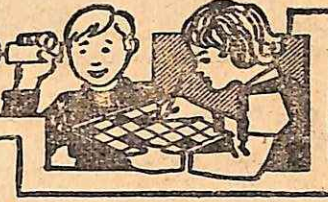
— Πές μου λοιπὸν μιὰ δισύλλαβη λέξι!

— Μάτι!

— Θαυμάσια! Καὶ γιατί εἶναι δισύλλαβη;

— Γιατί ἔχουμε δύο μάτια, ἀπαντᾷ θριαμβευτικὰ ὁ Τοτὸς.

Διασκεδάσου

11. 111. 111.

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΜΑΣ

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16

Δοκιμάσατε ποτὲ νὰ πολλαπλασιάσετε τὸν ἀριθμὸν 11.111.111 ἐπὶ 11.111.111;

Ὅχι; Τότε σὰς συνιστοῦμε νὰ κάμετε αὐτὸν τὸν πολλαπλασιασμό, ποὺ θὰ περιορισθῇ στὸ τέλος σὲ πρόσθεσι μονάδων, οἱ ὁποῖες ὁμως θὰ δώσουν ἕνα ἐνδιαφέρον ἀποτέλεσμα. Καὶ θὰ δῇτε τί περίεργο γινόμενο θὰ προκύψῃ, ὅταν πολλαπλασιάσετε 11.111.111 ἐπὶ 11.111.111.

Ὁ πολλαπλασιασμὸς ἀλλοστε αὐτῶν τῶν ἀριθμῶν εἶναι εὐκολώτατος.

Μαγικὸν γράμμα

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἐνὸς γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, δι' ἐνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν ἄνευ ἀγραμματισμοῦ ἄλλα τόσαι λέξεις.

Πόρος, Μέρος, Θάσος, Θεός.

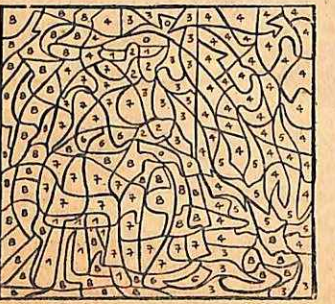
Ζωγραφικὴ.

Στερεώσατε ἕνα διαφανὲς χαρτί ἐπάνω στὸ σχέδιο, καὶ ὀδηγούμενοι ἀπὸ τοὺς ἀριθμοὺς ποὺ θὰ φαίνονται ἀπὸ κάτω, χρωματίσατε τὰ μέρη τῆς εἰκόνης ὡς ἐξῆς:

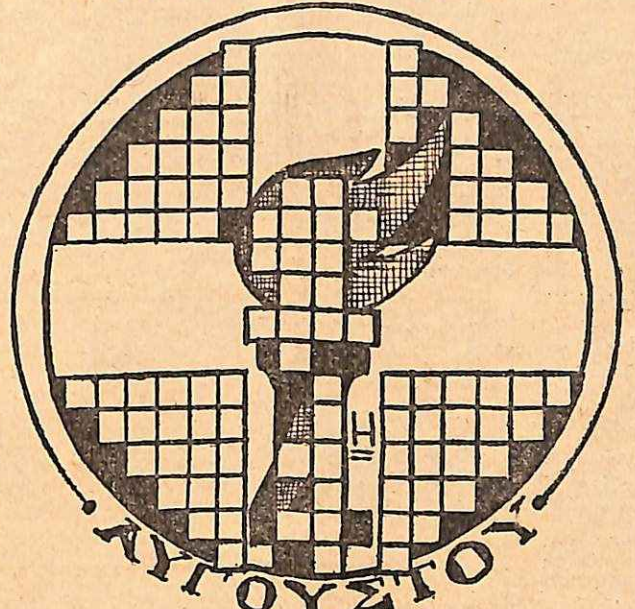
- 1) Ὅπου ὑπάρχει:
- 1 μὲ γκρι μπλέ.
- 2 μὲ κόκκινο ἀνοιχτό.
- 3 μὲ κόκκινο ἀνοιχτό.
- 4 μὲ κόκκινο σκούρο.
- 5 μὲ πορτοκαλλί.
- 6 μὲ καφέ ἀνοιχτό.
- 7 μὲ καφέ σκούρο.
- 8 μὲ μαῦρο.

Ὅπου ὑπάρχει 0, θὰ μείνῃ λευκὸ.

Ἄν θέλετε μπορεῖτε νὰ χρωματίσετε ἀπ' εὐθείας ἐπάνω στὸ σχέδιο. Ἡ εἰκόνα ὁμως ποὺ θὰ παρουσιασθῇ δὲν θὰ εἶναι ἀπολύτως καλὴ, ἀφοῦ θὰ φαίνονται οἱ μαῦρες γραμμὲς καὶ οἱ ἀριθμοί.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16

Ὅριζοντίως:

- 1) Σύμφωνον — Σύμφωνον.
- 2) Νότα βυζαντινὴ — Εἰς (ἀρχ.).
- 3) Γιάννης (γαλ.).
- 4) Τὸ φοροῦν οἱ γυναῖκες καὶ μάλιστα οἱ Ἰσπανίδες, στὸ κεφάλι ἢ στὶς πλάτες — Ἀρθρον (πληθ.).
- 5) Διοικητικὴ διαίρεσις τοῦ κράτους, μὲ δική της πρωτεύουσα — Ὑποθετικόν — Διεθνὲς σῆμα κινδύνου.
- 6) Ὅλας — Βασιλεὺς τῆς ἀρχαίας Σπάρτης — Βασιλεὺς.
- 7) Σιδηρόδρομοι Ἑλληνικοῦ Κράτους.
- 8) Νότα εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς.
- 9) Ὁ ὕπνος τῶν βρεφῶν.
- 10) Σύμφωνον.
- 11) Ἐκεῖ κατοικοῦν οἱ ἀραπάδες — Πονηρὸν ζῶον.
- 12) Ἐνδοξον κράτος — Μητέρας.
- 13) Κύπελλον (δημ.) — Μόριον ὑποτακτικῆς — Ὑπάρχει... πάλης, δρόμου, ἀλλὰ καὶ ὁ... τῆς ζωῆς.
- 14) Εἶναι τὰ ἄλογα, αἱ τίγρεις ἀλλὰ καὶ οἱ... ἄνθρωποι — Ὁ εὐρισκόμενος ἐν ζωῇ.
- 15) ΝΤ — Νότα εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς — Ὁ ὑπάρχων.
- 16) Φωνῆεν — Φωνῆεν — Σύμφωνον.

Καθ' ὅπως:

- 1) Σύμφωνον — Φωνῆεν.
- 2) Δεικτικὸν (δημ.) — Νότα.
- 3) Δικός σου — Στρατιωτικὸν παράγγελμα.
- 4) Ἱστορικὴ μάχη μεταξύ Ρωμαίων καὶ Καρχηδονίων — Ἀκρογιαλιά μὲ ἀιμουδιά, καταλληλὴ γιὰ μπάνιο (ξεν.).
- 5) Δὲν εἶναι κακὸς — Ἡρως τῆς ἀργοναυτικῆς ἐκστρατείας.
- 6) Σπόρ — Κάτοικος τῆς Ἀσίας (Κλητ.).
- 7) Προτρεπτικόν.
- 8) Χρησιμώτατον στὸν ἄνθρωπον ἡμερον ζῶον.
- 9) Ἀπαρέμφατον ρήματος σημαίνοντος νίκην — Κράτος τῆς Μεσογείου.
- 10) Σύμφωνον — Φωνῆεν.
- 11) Χθές — Γυναίκα τζόκευ.
- 12) Δειλὸν ζῶον (γεν. πληθ.).
- 13) Ἱερὸν ἐνδυμα (πληθ.) — Ἰδικὸν μου.
- 14) Ἄνθος — Θεὸς τῶν δασῶν.
- 15) Δικά σου — Ὅστις.
- 16) Σύμφωνον — Φωνῆεν.

Γ. ΚΑΡΠΟΥΖΗΣ

ΛΙΓΗ ΕΥΘΥΜΙΑ

Τ' ὄνομά της!

Στὸ νηπιαγωγεῖο.

Ἡ δασκάλα: Παιδιά ὅποια ἀκούει τ' ὄνομά της, νὰ λήθ «παρούσα». (Διαβάζει τὸν κατάλογο), Ἀλεξιάδου!

Ἡ Ἀλεξιάδου φωνάζει: Μαρία.

Ἡ δασκάλα: Ὅχι παιδί μου «παρούσα» νὰ λές.

Ἡ Ἀλεξιάδου, κλαίοντας: Χί, χί, χί, Μαρία μὲ λένε, δὲ μὲ λένε Παρούσα.

Φυσικὴ.

Ὁ δάσκαλος: Ὡστε πᾶν σῶμα βυθιζόμενον ἐντὸς τοῦ ὕδατος...

Ὁ μαθητὴς: Κάνει μιὰ τρύπα στὸ νερό!

Πνίγηκε...

Ὁ μικρὸς Γιώργος βλέπει ἕνα ψάρι ψόφιο νὰ ἐπιπλῇ καὶ λέει στὸν ἀδελφό του:

— Ἀ, τὸ κακόμοιρο, πνίγηκε!

Τὰ γυαλιά.

Ἀπορία μαθητῶν σ' ἕνα χωριό.

— Μὰ πῶς ὁ δάσκαλός μας διαβάζει τόσο γρήγορα χωρὶς νὰ κἀν λάθος;

— Ἀστεῖο πρᾶμα! Φορεῖ γυαλιά! Ἄν φορούσαμε κι' ἐμεῖς...

ΠΗΓΕ ΣΤΟΝ ΠΕΛΑΤΗ!

Ἕνας ἀπὸ τοὺς μαγείρους τοῦ ἐστιατορίου, ποὺ παίζουν χαρτιά:

— Μὰ τί ἔγινε ὁ ἄσσος μπαστούνη;

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κεντρική Διοίκησης

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΑΝ

Ο Αρχηγός και Γεν. Επιθεωρητής της Ε. Ο. Ν. κ. Ι. Μεταξάς μετέβη εις την κατασκήνωσιν της «Λέσχης Εργαζομένου Κοριταίου» εις Βούλαν, την οποίαν διωργάνωσε το Υπουργείον Προνοίας.

Εις την κατασκήνωσιν περνούν τώρα ημέρες χαράς και εὐτυχίας 300 Φαλαγγίτισσες — εργαζόμενα κορίτσια — που ἀποτελούν την δευτέραν των τριῶν ἀποστολῶν εις την κατασκήνωσιν.

Ἡ ὑποδοχὴ τοῦ κ. Μεταξά εις τὴν κατασκήνωσιν ἦτο συγκινητικώτατη. Οἱ Φαλαγγίτισσες τῆς κατασκήνωσως τὸν ὑπεδέχθησαν με ζήτωκραυγὰς καὶ ἐκδηλώσεις εὐγνωμοσύνης. Ὁ Αρχηγός παρέμεινεν εἰς τὴν κατασκήνωσιν πλεον τῆς ὥρας. Συμμίλησε με πολλὰς Φαλαγγίτισσας, παρηκολούθησε δὲ καὶ τὸ τακτικὸ κατ' ἀπόγευμα μάθημά τους. Τὸν Ἀρχηγὸν εἰς τὴν ἐπισκεψὶν τοῦ συνώδευσαν ὁ Υπουργὸς κ. Κριμπὰς καὶ ὁ Κ.Ε.Ν. κ. Α. Κανελλόπουλος.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Ἀποφασίει τῆς Α. Ε. τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου καὶ Γενικοῦ Επιθεωρητοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. συγκαλεῖται Διαχειριστικὸν Συνεδρίον τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς Ἀθήνας ἀπὸ τῆς 14ης μέχρι τῆς 16ης Σεπτεμβρίου ἑ. ἔ.

Εἰς τὸ Συνεδρίον τοῦτο θὰ παραστῶσιν οἱ Διευθυνταὶ τῶν Ὀλοκ. Ὑπηρεσιῶν καὶ Νομαρχιακῶν Ἐπιτροπῶν καὶ οἱ Διαχειρισταὶ Φαλαγγιτικῶν Στεγῶν καὶ Κέντρων τῆς Ε. Ο. Ν.

Σκοπὸς τοῦ Συνεδρίου εἶναι ἡ καλὴ λειτουργία τῆς Διαχειριστικῆς καὶ Λογιστικῆς Ὑπηρεσίας τῶν Νομαρχιακῶν Ἐπιτροπῶν καὶ ἡ δημιουργία πόρων τῆς Ε.Ο.Ν.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ

Τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου καὶ τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς διέθεσεν ἡ Α. Ε. ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης εἰς ἐπισκέψεις τῶν στρατοπέδων καὶ κατασκήνωσων τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς.

Τὸ Σάββατον

Τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου ἐπεσκέφθη κατὰ σειράν, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Κ.Ε.Ν. κ. Κανελλόπουλου, τὴν κατασκήνωσιν τῶν παιδιῶν τῶν ἀρτεργατῶν εἰς τὸ Μεγὰλο Πεύκο, τὸ στρατόπεδον Σκαπανέων τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ἀρρένων Πρωτευούσης παρὰ τὸν ἀερολιμένα τοῦ Μ. Πεύκου καὶ τὸ στρατόπεδον Φαλαγγιτῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς εἰς τὴν Φανερωμένην.

Παντοῦ ἐγένετο δεκτὸς με ἐνθουσιᾶς ἐκδηλώσεις. Παντοῦ ἐνήργησεν ἐπιθεωρήσεις τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ ἐζήτησε λεπτομερεῖς πληροφορίας διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ στρατοπέδου. Τὰ παιδία ἦσαν χαριτωμένα, ὅταν σὲ κάθε ἐρώτησί τοῦ ἀπαντοῦσαν ὅλα μαζί καὶ χαρούμενα.

Ὁ κ. Ι. Μεταξάς με μεγάλην ἱκανοποίησιν ἤκουσεν εἰς τὸ Μ. Πεύκο ἀναφορὰν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σταθάρχου καὶ ἐπαινοὺς τῶν παραθεριστῶν διὰ τοὺς μικροὺς Σκαπανεῖς — παιδία μέχρι 14 ἐτῶν — οἱ ὁποῖοι μόνον κατάρθωσαν νὰ σῶσιν πυρκαϊάν, ἡ ὁποία ἐξεργάη εἰς γειτονικὴν πρὸς τὸ στρατόπεδον τῶν πευκόφυτον ἑκτασὶν καὶ ἄλλην ἡμέραν ἔσωσαν ἀπὸ βέβαιον πνιγμὸν ἑνα χωρικόν, ὁ ὁποῖος παρεσῆυτο ἡμιανίσθητος ἀπὸ τὰ κύματα.

Τὴν Κυριακὴν

Τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς ὁ Ἀρχηγός, συνοδευόμενος τὰς ἐπισκέψεις του, ἐπεσκέφθη, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Θράκης κ. Καλλιαντῆ καὶ τοῦ Κ.Ε.Ν. κ. Κανελλόπουλου, τὰ στρατόπεδα τῶν Ταγμάτων Ἐργασίας εἰς τὸν Ἅγιον Ἀνδρέαν, τῆς Περιφ. Διοικήσεως Ἀρρένων Πρωτευούσης εἰς Ζούμπερι, τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τῆς Χωροφυλακῆς μεταδὲ Ραφίνας καὶ Λαύτσας καὶ τῆς Διοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν Θηλέων παρὰ τὴν Λαύτσαν. Καὶ τὰ στρατόπεδα αὐτὰ ἐπεθεώρησε λεπτομερῶς. Μετὰ τοὺς ἐστρατοπεδευμένους ἔμεινε παντοῦ ἀρκετὴ ὥρα. Παρηκολούθησε τὸ πρόγραμμα τῶν — διὰ τὸ ὁ-

ποῖον εἶχε παρακαλέσει νὰ μὴ διακοπῇ — καὶ ὅπου συνέεσε νὰ γίνεταὶ ἡ ψυχγωγία τῆς ἡμέρας καὶ ὁ ἴδιος ἔλαβε μέρος στὰ παιγνίδια τῶν παιδιῶν.

Ἡ ἱκανοποίησις τοῦ δὲ ἀπὸ τὴν ἐξακριβωσιν ὅτι τὰ παιδία εἰς τὰ στρατόπεδα ζοῦν εὐτυχισμένα — καὶ τὸ ἐξηκρίωσεν ἀπὸ τὰς συζητήσεις μαζί των ὅπως οἱ ἄλλοι ἐπισκέπται μπόρουν νὰ τὸ ἐξακριβώσουν ἀπὸ τὰς ἐκδηλώσεις ἀποθεώσεως μετὰ τῶν ὁποῖας ἐγένετο δεκτὸς παντοῦ — ἦτο καταφανής. Ἡ εὐτυχία τοῦ διεκρίνετο εἰς τὸ χαρούμενον πρόσωπὸ τοῦ μεγάλῃ τίς στιγμῆς τοῦ ζῶσε ἀνάμεσα στὰ παιδία τῶν στρατοπέδων, παιδία τοῦ Λαοῦ.

Μὲ τὴν ἴδια χαρὰ εὐρέθη καὶ ἀνάμεσα στοὺς ἀστυφύλακας καὶ χωροφύλακας, οἱ ὁποῖοι ἔχουν καὶ αὐτοὶ ἐφέτος διὰ πρώτην φορὰν τὸ στρατόπεδον των καὶ μίαν εὐχάριστον καὶ ἀνετον ζωὴν εἰς τὴν ἐξοχίαν.

Ἡ ὑποδοχὴ τοῦ καὶ εἰς τὰ στρατόπεδα αὐτὰ ὑπῆρξεν ἐπίσης ἀποθεωτική.

Ἡ ἐπιθεωρήσις τοῦ κ. Μεταξά εἰς τὰ στρατόπεδα καὶ τὰς κατασκήνωσεις ἔληξε μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ στρατοπέδου τῶν σπουδαστῶν. Εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦτο παρέμεινεν ἀρκετὴν ὥραν, ἐπεσκέφθη ὅλας τὰς ἐγκαταστάσεις — ἐκφράσας τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ διὰ τὴν τάξιν ποὺ ἐπικρατεῖ εἰς τὸ στρατόπεδον — καὶ τέλος παρηκολούθησε τὴν ψυχγωγίαν τῶν σπουδαστῶν. Τριγυρισμένος ἀπὸ ὅλα τὰ κορίτσια, τὰ ὁποῖα τὸν πρόσεχαν στὰ μάτια, με θαυμασμό, ἦταν ἀληθινὸς Πατέρας μετὰ ἀγαπῆμιν τοῦ παιδία, ποὺ ἐχαίροντο τὰ

ἀγαθὰ τοῦ καλοῦ των πατέρα. Αὐτὴ τὴν εἰκόνα τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου ἀνάμεσα στὰ παιδία τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τὰ παιδία του, ἔπρεπε νὰ τὴν δοῦν ζωντανὴ ὅλοι οἱ Ἕλληνες. Τίποτε δὲν εἶναι ἱκανὸ νὰ ἀποδώσῃ τὸ μεγαλεῖόν της.

Τὴν Α. Ε. τὸν Ἐθνικὸν Κυβερνήτην εἰς τὴν ὥς ἀνω ἐπιθεωρήσιν τῶν στρατοπέδων συνώδευσαν καὶ οἱ: Διευθυντὴς τῆς Εἰδικῆς Ἀσφαλείας Στρατηγὸς κ. Ἀγγελῆτος, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Πειραιῶς κ. Σπύρου, Ἐπιτελάρχης τοῦ 1ου Σώματος Στρατοῦ Συνταγματάρχης κ. Σπεντζόπουλος, Προσωπάρχης τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν κ. Ζήρος, Ἀρχηγὸς τοῦ Μερσχατικοῦ Πεζικοῦ Συνταγματάρχης κ. Βραχνός, Διοικητὴς τοῦ Ἀ' Συντάγματος Πεζικοῦ συνταγματάρχης κ. Ἀντωνιάδης, Διοικητὴς τοῦ 34ου Πεζικοῦ Συντάγματος Συνταγματάρχης κ. Τσιγκούνης, Διοικητὴς τοῦ Συντάγματος Εὐζώνων Συνταγματάρχης κ. Ἀνδρέαδης, Συνταγματάρχης τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου κ. Γρανιτσοῦ κ. ἄ.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Με μεγάλην ἐπισημότητα, ὅπως πάντοτε, ἐωρτάσθη καὶ ἐφέτος ἡ ἐπέτειος τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀττικῆς. Κατὰ τὴν ἐορτὴν παρέστη καὶ ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Α. Κανελλόπουλος. Τὴν περιφορὰν τῆς εἰκόνης ἠκολούθησε δύναμις Φαλαγγιτῶν τῶν Σχηματισμῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως Βορρὰ καὶ τὸ Ἐπιτελεῖον μετὰ ἐπὶ κεφαλῇ τὸν Διοικητὴν τῆς ἐν λόγω Ὑποδιοικήσεως.

Ἡ σειρά τῶν ἀναμνηστικῶν Γραμματοσήμων τῆς Ε.Ο.Ν.

Α' ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ ΚΟΙΝΑ: 3 δραχμῶν, Ἐμῆλημα Ε.Ο.Ν., 1.050.000 τεμάχια. 5 δρχ. Νεαροὶ Φαλαγγίται τῆς Ε.Ο.Ν., 10 δρχ. Φαλαγγίτισσα τῆς Ε.Ο.Ν., 15 δρχ. Ἀθλητὴς Φαλαγγίτης τῆς Ε.Ο.Ν., 20 δρχ. Παράταξις Φαλαγγιτῶν τῆς Ε.Ο.Ν., 25 δρχ. Φαλαγγίται τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς τὰ Προπύλαια τοῦ Σταδίου, 30 δρχ. Φαλαγγίται τῆς Ε.Ο.Ν., 50 δρχ. Παράταξις Φαλαγγιτῶν τῆς Ε.Ο.Ν. ἐντὸς τοῦ Σταδίου, 75 δρχ. Ἐμῆλημα τῆς Ε.Ο.Ν., 100 δρχ. Ἐμῆλημα τῆς Ε.Ο.Ν. ἀπαντὰ ἀνὰ 50.000 τεμάχια.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κεντρική Διοίκησης

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 4ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ Ε.Ο.Ν.

Εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα, ἐνθουσιῶδης, μεγαλοπρεπῆς καὶ πανηγυρικῆς, εορτάζεται ἡ πρώτη ἐπέτειος τῆς πρώτης τετραετίας τῆς ἔθνικης ἡμέρας τῆς 4ης Αὐγούστου ἀπὸ ὅλα τὰ μέλη καὶ τοῦ μικροτέρου σχηματισμοῦ τῆς Ε. Ο. Ν.

Αἱ ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ μας Κυβερνήτου εἶναι ἀπεριγράπτου ἐνθουσιασμοῦ πρὸς τοὺς δύο πρωτοπόρους τῆς Ἐθνικῆς Ἀναγεννήσεως.

Λόγω ἐλλείψεως χώρου, εἰς τὸ σημερινὸν τεῦχος τῆς ἡ «Νεολαία» δημοσιεύει ἐντελὼς περιλήπτικῶς τὸν εορτασμὸν ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς τὰς Ἀθήνας, μετὰ τὴν ἐπιφύλαξιν νὰ δημοσιεύσῃ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς περιγραφὰς τοῦ εορτασμοῦ εἰς τὰ μεγαλύτερα κέντρα τῆς ἑλληνικῆς ἐπαρχίας.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ὁ εορτασμὸς ἀπὸ τὴν Ε. Ο. Ν. Ἀθηνῶν ἤρξατο τὴν 1ην καὶ θὰ λήξῃ τὴν 7ην Αὐγούστου.

Τὴν πρώτην Αὐγούστου ἤρξαν αἱ εορταστικαὶ τοῦ πανηγυρισμοῦ με ἐπιδείξιν τῆς μικτῆς χορωδίας τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων Ἀρρένων καὶ Θηλέων Πρωτευούσης εἰς τὴν πρὸ τοῦ Ζαπτείου Μεγάρου πλατείαν. Ἡ ἐπιδείξις ἤρξατο τὴν 7ην μ. μ. καὶ παραιτῶν μέχρι τῆς 8ης μ. μ. Ἡ αὐτὴ χορωδία ἀπὸ τῆς 8ης ἐξετέλεσε τὸ ἴδιον πρό-

γραμμα ἀπὸ τοῦ ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν.

Τὴν 2αν Αὐγούστου καὶ ὥραν 6,30 ἀπογευματινὴν ἐδόθη πανηγυρικὴ παράστασις τοῦ ἔργου «Τὸ ξαναζωοτανεμεν» εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλῃ «Ρέξ».

Τὴν 10ην μ. μ. τῆς 3ης Αὐγούστου ἐδόθη εἰς τὸ ὑπαίθριον θέατρον τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς τὰ Νταμάρια τοῦ Λυκαβηττοῦ ἡ «Ἱερὴ Φλόγα» τοῦ κ. Δ. Μπόρη.

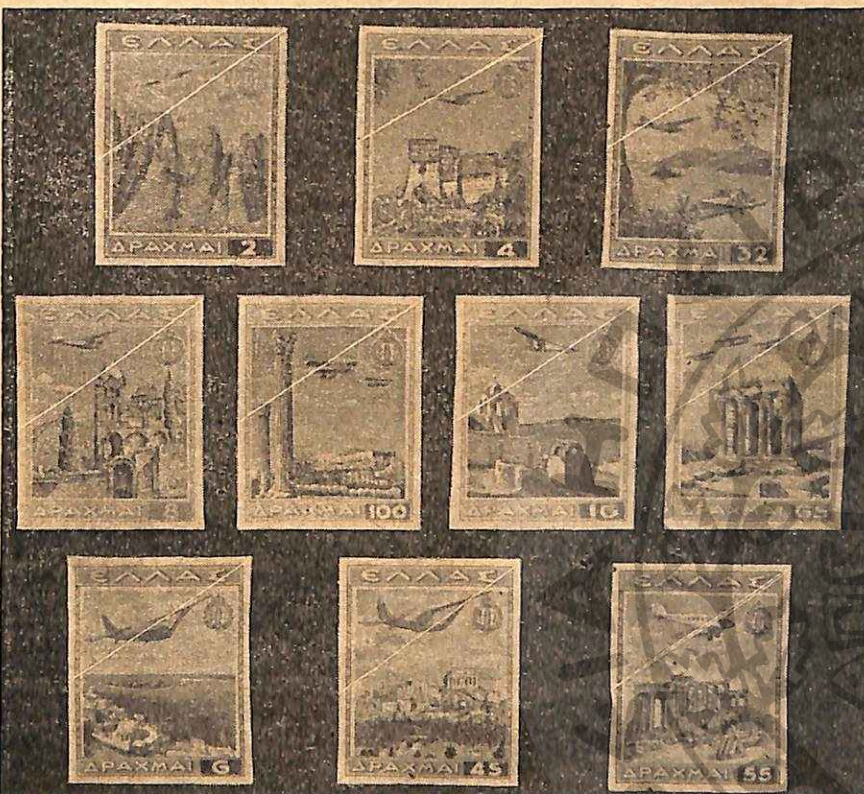
Τὴν 8ην πρωΐν τῆς 4ης Αὐγούστου ἐγένετο μεγαλειώδης παράταξις ὅλων τῶν τμημάτων τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων Πρωτευούσης, τῶν Διοικήσεων Ἀνωτάτων Σχολῶν καὶ τῆς Διοικήσεως Ταγμάτων Ἐργασίας, διὰ τὴν ἐπιθεωρήσιν των ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου. Ἡ παράταξις ἤρχισεν ἀπὸ τὴν Κοκκινίαν καὶ διὰ τοῦ Πειραιῶς, τῆς Κολυμβίας, τῶν Ἀθηνῶν, τοῦ Ἀμαρουσίου καὶ τῆς Κηφισίας κατέληγε πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ Ἀρχηγοῦ. Ἡ ἐπιθεωρήσις ἤρξατο ἀπὸ τὰ Τμήματα τὰ παρατεταγμένα εἰς τὴν Κοκκινίαν.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας μέλη τῆς Ε.Ο.Ν. ἐξετέλεσαν ὁλόκληρον τὸ πρόγραμμα τοῦ μεγάλου εορτασμοῦ τῆς ἡμέρας εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον.

ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΥΡΙΟΝ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Τὴν 7ην καὶ 30' μ. μ. εἰς τὸ γλῆεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ — Λεωφόρος Ἀλεξάνδρας — θὰ γίνον ἐξαιρετικῆς θαυματικότητος ἐπιδείξεις ἀσκήσεων Ἀεραυτῆς τῆς Ε.Ο.Ν. Τὴν 8ην Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 4ης μ. μ.

ποὺ ἐτέθη εἰς κυκλοφορίαν τὴν 3, 4 καὶ 5 Αὐγούστου

Β' ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ: 2 δραχμῶν, Μετῶρα, 1.050.000 τεμάχια. 4 δρχ. Ἅγιον Ὅρος, Μονὴ Σιλῶνος Πέτρας, 6 δρχ. Ν. Θήρα (Σαντορίνη), Τόπιον, 8 δρχ. Μυστρά, Ναὸς Παναγίας, 16 δρχ. Ν. Θήρα (Σαντορίνη), Τόπιον, 32 δρχ. Κέρκυρα, Τόπιον (Ποντικονήσι), 45 δρχ. Ἀκρόπολις, ἀποψὶς ἐκ τῶν Προπυλαίων, 55 δρχ. Ἐρεχθεῖον, 65 δρχ. Ναὸς Ἀπτεροῦ Νίκης, 100 δρχ. Ἀκρόπολις, Ἀποψὶς ἐκ τοῦ Ναοῦ Ὀλυμπίου Διὸς, ἀπαντὰ ἀνὰ 50.000 τεμάχια.

ἡ ἀκτὴ τοῦ Σαρωνικοῦ ἀπὸ τῆς Καστέλλας μέχρι τῆς Βουλαγιμένης θὰ γεμίσῃ ἀπὸ ἀγόνια καὶ κορίτσια τῆς Ε.Ο.Ν., τὰ ὁποῖα θὰ ἐκτελέσουν διάφορες ναυτικὰς ἀσκήσεις καὶ ἐπιδείξεις. Τὸ κέντρον τῶν ἐπιδείξεων θὰ εἶναι πρὸ τοῦ «Τροκαντερό». Τὴν 9ην μ. μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας θὰ δοθῇ τὸ ἐπίσημον γεῖμα τῆς Ε.Ο.Ν. πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Ἀρχηγόν.

Τὴν 7ην Αὐγούστου καὶ ὥραν 6 καὶ 30' μ. μ. θὰ δοθῇ εἰς τὸ θέατρον Λυρικόν μιά χαριτωμένη ὀπερετούλα γιὰ Σκαπανίκια καὶ με ἐκτελεσὰς Σκαπανίκια. Ὁ τίτλος τῆς εἰναι «Ὁ ἑνὰς καὶ ὁ ἄλλος» καὶ ἐγράφη ὑπὸ τῶν κ. κ. Παινέση καὶ Παπαδήμα, με μουσικὴ τοῦ κ. Γλυκοφρίδη. Τὸ πρόγραμμα πλουτίζεται με ἐκτελέσεις μικρῆς χορωδίας Σκαπανέων καὶ Σκαπανισσῶν καὶ με χοροὺς Σκαπανισσῶν.

Ἀπομνημονεύματα

Οἱ Φαλαγγίται τῶν Πανεπιστημίων καὶ τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων ἐώρταν μετὰ τῆς προσκοῦσης σοδορότητας τὴν ἐπέτειον τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ἀπὸ τῆς 29ης παρ. μηνὸς μέχρι τῆς 2ας Αὐγούστου ἐπραγματοποιήσαν συγκεντρώσεις Φαλαγγιτῶν εἰς ἀπάσας τὰς Ὑποδιοικήσεις, κατὰ τὰς ὁποῖας ὠμίλησεν ὁ παρ' ἐκάστη Ὑποδιοίκησει Διοικητής.

Τὸ πρόγραμμα τῶν συγκεντρώσεων αὐτῶν περιελάμβανε, ἐκτὸς τῆς ὁμιλίας τοῦ Διοικητοῦ, τὴν ὁπὸ τῶν χορωδιῶν τῶν Ὑποδιοικήσεων ἐκτελεσὶν ὕμνων καὶ πατριωτικῶν ἀσμάτων.

Τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου, 3 Αὐγούστου, ἐτελέσθη εἰς τὸν Πανεπιστημιῶν Ναὸν τῆς Καπνικαρέας χαρακτηριστὸς ἀσπηρῶς φοιτητικοῦ καὶ φαλαγγιτικοῦ δοσολογία ὑπὲρ μακρομερεύσεως καὶ ὕγιαις τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ ὑπὲρ συνεχίσεως καὶ ὁλοκληρώσεως τοῦ ἔργου τοῦ.

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ χορωδία τῆς Ὑποδιοικήσεως Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ συνεργάτου τῆς Ε.Ο.Ν. μαστροῦ κ. Θ. Σπάθη συνοδεύει τὴν λειτουργίαν. Εἰς τὴν δοσολογίαν παρέστησαν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Α. Κανελλόπουλος μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του, ὁ ἐπίτιμος Διοικητὴς τῆς Δ.Α.Σ.Α. καθηγητὴς κ. Γαλανός, ὁ Διοικητὴς Δ.Α.Σ. Ἀρρένων μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του, ἡ Διοικητρία Θηλέων Δ.Α.Σ. μετὰ τοῦ ἐπιτελείου της, οἱ Διοικηταὶ καὶ αἱ Διοικητρίαι τῶν Διοικήσεων Πρωτευούσης καὶ Ἀττικοβοιωτίας, ὁ Διοικητὴς Ταγμάτων Ἐργασίας, οἱ Διοικηταὶ τῶν Ὑποδιοικήσεων τῆς Δ.Α.Σ.Α. μετὰ τοῦ ἐπιτελείου καὶ τῶν βαθμοφόρων των καὶ ἀντιστοιχουμένης δύναμει ἐξ ὅλων τῶν σχηματισμῶν τῆς Δ.Α.Σ.Α.

Ἐπίσης παρέστησαν οἱ πρυτάνεις τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Ε.Μ.Π. καὶ Α.Σ.Ο.Ε. καὶ οἱ Διευθυνταὶ τῶν Σχολῶν Παντείου, Τ.Τ.Π., Γ.Σ.Σ. καὶ τῶν Γυμναστικῆς καὶ Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημιῶν.

Δοσολογία ὁμοίως ἐτελέσθη ὑπὸ τῆς Ὑποδιοικήσεως Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης τῆς Δ.Α.Σ.

Τὴν πρωΐαν τῆς 4ης Αὐγούστου δύναμις τῆς Διοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν, ἀποτελούμενη ἀπὸ λόχων τῆς Σχολῆς Πολιτικῆς Δι.αφώτισεως αὐτῆς, ἀπὸ τὸν Λόχον Διοικήσεως καὶ τμήματα τῶν Ὑποδιοικήσεων ἔλαβε μέρος εἰς τὴν μεγαλὴν παράταξιν τῆς Ε.Ο.Ν. Διὰ τὴν ἐσπέραν τῆς 4ης Αὐγούστου διωργανώθη ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Ψυχγωγίας τῆς Δ.Α.Σ. εἰς τὴν ταράσαν τῆς Πανεπιστημιακῆς Λέσχης φοιτητικὴ χορευτικὴ συγκέντρωσις.

ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ

Τὴν πρωΐαν τῆς αὐριον ἀρχίζει ἡ λειτουργία Ναυτικοῦ Κέντρου τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας, εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον, παρὰ τὸν Ναύσταθμον. Εἰς τὸ Κέντρον αὐτὸ θὰ γίνεταὶ προπαιδεύσις βαθμοφόρων τῆς Ὀργανώσεως εἰς ἀθλήματα τοῦ θαλασσοῦ ἀθλητισμοῦ (κολυμβήσιν, κωπηλασίαν, ἱστιοπλοίαν, θαλασσίαις ἀθλοπαιδίαις κλπ.). Οἱ ἐν λόγω βαθμοφόροι θὰ χρησιμοποιοῦνται εἰς τοὺς διαφόρους σχηματισμοὺς τῆς Ε.Ο.Ν. Ὁ Κ.Ε.Ν. κ. Α. Κανελλόπουλος ἐπεσκέφθη τὸ Ναυτικὸν τοῦτο Κέντρον τῆς Ε.Ο.Ν. τὴν Κυριακὴν, ὅτε ἤρξατο ἡ λειτουργία του.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΟΥ Κ.Ε.Ν.

(Συνέχεια από τη σελίδα 1379)

δοξία ατενίζουμε μπροστά μας τους μεγάλους διάπλους όρίζοντες, που μάς άνοιξε ο Άρχηγός και που τους φωτίζουν οι πρώτες δόχρυσες άχτίδες του Τρίτου Έλληνικού Πολιτισμού.

Γιορτάζουμε σήμερα το Λυτρωμό, τη Σωτηρία και την Αναγέννησι. Αίσθανόμαστε την έξαρσι και την αγαλλίασι, που μάς δίνει ή συνείδησις του Μεγαλείου της Φυλής. Δοξολογούμε τον Άρχηγό και Λυτρωτή, τον Πατέρα και τον Δημιουργό-Άγωνιστή, τον Έναν, που μόνος αυτός είναι ή έκφρασις του Έθνικού πόθου και της Έθνικής θελήσεως, ο έρμηνευτής και ο ενσάρκωτης των ιδανικών μας και των ονείρων μας ο πραγματοποιητής.

Σάν συνεισφορά μας στη σημερινή γιορτή του Έθνους, δίνουμε την διαβεβαίωσι πώς, έχοντας βαθειά συνείδησι των μεγάλων μας υποχρεώσεων και της Ιστορικής μας άποστολής, θα συνεχίσουμε τον άγώνα με πίστι, με πάθος, με φανατισμό και με αυτοθυσία μέχρι θανάτου. Αυτό το έργο είναι έργο του καθενός και της καθεμιάς σας, Φαλαγγίτες και Φαλαγγίσσες, Σκαπανείς και Σκαπάνισσες, όπως ακριβώς ο καθένας και ή καθεμία σας ώρκιστήκατε τον όρκο μας τον ιερό. Και έτσι άς κάνουμε όλοι μαζί σήμερα το πιο πολύτιμο δώρο στον Άρχηγό: "Άς του όρκιστούμε πώς την επομένη επέτειο της έξορμώσεως θα μπορέση πάλι, κυττάζοντας την Νεολαία του, να ξέρη ότι ή Ε.Ο.Ν. προχώρησε πάλι με όρμη για την πραγματοποίησι της άποστολής της. Για ν' ανταποκριθούμε στην άποστολή αυτή με πληρότητα, δεν πρέπει να παραλείψουμε καμμία θυσία, κανένα μέτρο, καμμία προσπάθεια και πρέπει πρό παντός να εργαστούμε όλοι και όλες μέχρις έξαντλήσεως κάτω από τα νέα συνθήματα και τις νέες κατευθύνσεις που δίδει ή Διοίκησις της Όργανώσεως. Μπροστά σ' αυτήν την άτσαλνία, την ακατάβλητη μας θέλησι, δεν υπάρχει κανένα εμπόδιο, καμμία δυσκολία. Γιατί είναι ή θέλησις του Άρχηγού, ή θέλησις του Λαού, ή θέλησις της νέας γενεάς. Η μιά και είναι ή θέλησις της Ελλάδος.

Μέσα στη μεγάλη, κοινή μας, οικογένεια, την Ε.Ο.Ν. μας, που είμαστε όλοι άδελφοί, παιδιά του ίδιου πατρίδου αγά-α, πιστοί και πιστές των ιδίων ιδανικών, καλλιεργούμε τά ιδανικά μας, χαλυβδώνουμε ψυχές, χαρμακτήρες και σώματα, πραγματοποιού-με σ' όλη τους την έκτασι τις Άρχές της Έθνικής Έπαναστάσεως και βα-

δίζουμε πάντα εμπρός, συνεχιστές του Έροϋ Άγωνα για την άναγέννησι της Ελλάδος, έγγυητές του μέλλοντός της, έθελοντές στη μάχη για τη δημιουργία μιάς Ελλάδας νέας.

Ο Έλληνικός Φαλαγγιτισμός άποτελεί την προβολή του άγώνος και των Ιδανικών της 4ης Αυγούστου στο ά-τέλειωτο Έλληνικό μέλλον, έτοιμάζων Έλληνας και Ελληνίδες άξίους να το δημιουργήσουν μεγάλο, ένδοξο, λαμπρό, αυτοκρατορικό, με την έννοια της πνευματικής ήγείας, όπως το καθώρισεν ο Άρχηγός. Κάθε άπειλή έναντίον της Έπαναστάσεως, κάθε άπόπειρα νοθεύσεως, αλλοιώσεως ή χαλαρώσεως των Άρχών της, κάθε άντεθνική ή άντεπαναστατική αντίδρασις, κάθε προσπάθεια επιβραδύνσεως του ρυθμού έξελίξεως της Έπαναστάσεως και ολοκληρώσεώς της, θα τον βρή μπροστά της άδυσώπητο, πανίσχυρο και ακατάβλητο. Κι' άν πουθενά έμφανισθή ο έν τη πράξει προδότης των Άρχών αυτών, οίκτον δεν πρόκειται να γνωρίση.

Είμαστε όλοι και όλες έτοιμοι και έτοιμες για όλα. 1.200.000 νέοι και νέες, που ώρκιστήκαμε ότι τη ζωή μας ολόκληρη την αφιερώσαμε για πάντα στην Ίδέα του Έλληνισμού, στην Ελλάδα και στην Έπαναστάσι.

Συναγωνιστές και Συναγωνίστριες, Άγωνιστές και Άγωνίστριες της Έπαναστάσεως,

Σε μάς έτυχε να πέση το βαρύτατο φορτίο της συνεχίσεως ενός ένδόξου παρελθόντος και της δημιουργίας ενός ισάξιου μέλλοντος.

Σε μάς έκανε την τιμή να έμπιστευ-θώ ο Άρχηγός και το Έθνος τη συνέχισι της 4ης Αυγούστου, τη συνέχισι της Αναγεννήσεως.

Τά άκμαία πιστά σας, άτσαλωμένα από την πίστι και τον ένθουσιασμό, άπ' τον άγώνα κι' άπ' τη δουλειά, θα κρατήσουν ύψηλά μ' υπερήφανη και άλύγιστη άντοχή το έργο αυτό, που μάς έμπιστεύεται ο Άρχηγός, ο Πρώτος Άγώμας και Πρώτος Φαλαγγίτης της Χώρας, ο Ίωάννης Μεταξάς. Και θα το κρατήσουμε γιατί πιστεύουμε, θέλουμε και μπορούμε.

Πιστεύουμε σε μιά ένιαία και άδι-αίρετη Ελλάδα, σ' ένα μεγάλο Έλληνισμό, στα υπέροχα Ιδανικά του και τις ακατάλυτες άξίες του.

Πιστεύουμε σ' ένα Θεόπνευστο Άρχηγό, Άναδημιουργό, Έμφυχωτή και Έμπνευστή και σε μιά υπέροχη, υπε-

ρήφανη και λυτρωτική Ίδεολογία, την Ίδεολογία της 4ης Αυγούστου, δηλαδή την Ίδεολογία του Έλληνισμού.

Πιστεύουμε όχι στον θρόλο μιάς Ιστορίας, μα στη ζωντανή Έλληνική πραγματικότητα, που πηγάζει από την Ιστορία αυτή και που πρέπει να ναι άνταξία της.

Πιστεύουμε στη δύναμι και στη ζω-τικότητα της φυλής μας, στη ζωντάνια, την άξια και την υπέροχη των άγοριών και των κοριτσιών της Ελλάδος.

Πιστεύουμε στην μιά, την αίώνια, την άσβεστη φλόγα του Έλληνικού πνεύματος, της Έλληνικής ψυχής, που με τη γόνιμη θερμότητά της και την όρμη της Έλληνικής νεότητος έδημιούργησε ό,τι υπάρχει το μεγάλο και το ά-ράστο σ' όλους τους αιώνας και σ' όλο τον κόσμο.

Πιστεύουμε στον μόνο φορέα της θελήσεως του Έλληνικού Λαού, που την νύχτα της 4ης Αυγούστου 1936 γκρέμισε κάθε άναξία, κάθε διαφθορά και άδικία και μάς έφερε στον δρόμο, που οδηγεί σε μιά Ελλάδα Νέα.

Πιστεύουμε στα μεγάλα, αιώνια και άπαρασάλευτα πεπρωμένα του Έθνους μας.

Πιστεύουμε σ' όλους τους Έλληνες που ζούν και δημιουργούν, σκουρσμένοι σ' όλο τον κόσμο, για να δείχνουν στους ξένους λαούς την ακατάβλητη και άδάμαστη ζωτικότητα της φυλής μας.

Πιστεύουμε στους ίδιους τους έσ-τούς μας, τους Φαλαγγίτας, τους Σκαπανείς, τις Φαλαγγίσσες και τις Σκαπάνισσες του Τρίτου Έλληνικού Πολιτισμού, στα Έλληνόπουλα και στις Έλληνοπούλες, που ξέφυγαν μιά για πάντα από την επίδρασι του άμαρτωλου παρελθόντος και ήλθαν προς το φώς της 4ης Αυγούστου. Πιστεύουμε βαθειά στα Έλληνικά νειάτα.

Πιστεύουμε σ' Αυτόν που έδωσε νό-μα και σκοπό στη ζωή μας. Σ' Αυτόν που κατέλυσε το Κράτος του ψεύδους, που ξεριζώσε το καθεστώς της άμφι-βολίας, που κατέλυσε την κοινωνική άδικία, που έθεσε τέμα στην παρα-κμή, που έσταμάτησε τη διχόνοια, σ' Αυτόν που κατέλυσε την άπιστία, την διαφθορά και την συναλλαγή, σ' Αυτόν που έγκρέμισε την έκμετάλλευσι και τον ύλισμό, σ' Αυτόν που έσωσε την Ελλάδα από άναπόφευκτη και άनुπο-λόγιστη καταστροφή, και έθεσε σαν βάσι του έργου του την άυστηρή προ-σήλωσι προς τις άπόλυτες και αιώνιες Έλληνικές άξίες.

Πιστεύουμε στον Ένα, το Μοναδικό, τον Πατέρα και Άρχηγό, που μάς

φύσησε την πνοή του και που ώρκιστή-καμε να τηρήσουμε πιστά τις ύποθη-κες του και να τις μεταδώσουμε στις έρχόμενες γενεές.

Πιστεύουμε στην Ε.Ο.Ν. σαν έξα-σφάλισι του Έλληνικού μέλλοντος και δημιουργό Έλλήνων και Ελληνίδων άληθινών. Και πιστεύουμε χάρις στην 4η Αυγούστου.

Στο ΜΕΛΛΟΝ της ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η άνθρωπότης περνάει σήμερα δύ-σκολες στιγμές μέσα στην μεγάλη θύελλα που ξέσπασε. Αν δεν υπήρχε ο Ίωάννης Μεταξάς, άν δεν υπήρχεν ή 4η Αυγούστου, δεν θα υπήρχε σή-μερα και ή Ελλάς, διότι ή θύελλα αυτή θα ήτο το τελευταίο κτύπημα στην Πατρίδα που χαροπάλευε το 1936. Θα την είχε σαρώσει την Ελλάδα μας και θα την είχε άφανισει. Σήμερα τη θύελλα αυτή την άντιμε-τωπίζουμε άπόλυτα έτοιμοι, άποφασι-στικοί κι' ένωμένοι. Σήμερα, κάτω από τη Σεπτή Αιγίδα του Γεωργίου του Β', το Έθνος τό οδηγεί και φυ-λάει, θεία βοηθεία, ο Ίωάννης Μετα-ξάς.

Η ύπαρξις του, ή πίστις και ή θέ-λησις που ένεφύσησε στον Έλληνικό Λαό, ή πρωτόφαντη και ακατάβλητη δύναμις, ψυχική και ύλική, που έδωσε τον ήρωϊκότερο Στρατό του κόσμου, τον Έθνικό μας Στρατό, και ή αυτο-θυσία που ένέπνευσε στην Έλληνική Νεολαία, άποτελούν την μεγαλύτερη έγγύησι για την πραγματικότητα που έδημιούργησε ή 4η Αυγούστου, γρά-φοντας στα σύνορά μας με άυτοπε-ποίησι και υπεργήφανεα: «Άπ' εδώ δεν περνά κανείς».

Η Γραμμή Μεταξά δεν έχει μόνο άτσάλι και κανόνια. Έχει πίσω της όλους τους Έλληνας και όλες τις Έλληνίδες, έχει την πίστι ολόκληρης της Έλληνικής Νεολαίας, έχει για φρουρό της τον Ίωάννη Μεταξά, Άρχηγό του Έλληνικού Λαού.

Κι' έτσι άντικρύζουμε τις περιστά-σεις γεμάτοι άυτοπεποίησι και δύνα-μι, πανέτοιμοι για όλα, έχοντες την ισχύ να φυλάξουμε και θέλησι να περι-φρουρήσουμε, ως την τελευταία ρανί-δα, την Τιμή, την Έλευθερία και την Άκεραιότητα της άγίας Έλληνικής γής, της ποτισμένης 3.000 χρόνια με το άγιο αίμα άναριθμητών Ηρώων και μαρτύρων για να μπορέση να βλα-στήση σ' αυτήν με τον ίδρωτά όλων των Έλλήνων και όλων των Ελληνί-δων το δένδρο που έφύτεψε και καλ-λιεργεί ο Ίωάννης Μεταξάς. Το δέν-δρο του Έλληνικού Μεγαλείου, το δένδρο του υπέροχου Έλληνικού μέλ-λοντος, και να βλαστήση και να φουν-τώση έτσι κάθε είδους μεγαλείο σ' έ-λεύθερη γη, κάτω από έλεύθερο ού-ρανό.

Συναγωνιστές και Συναγωνίστριες, Φρουροί των Ίδανικών του Έ-θνους και των κατακτήσεων της Έπαναστάσεως,

Σήμερα θάτανε κοινοτυπία, ίσως και ιεροσυλία, να θελήσουμε να δώ-σουμε με αριθμούς και στοιχεία το τι-τάνειο έργο του Άρχηγού, αυτό που τόχουμε καθημερινά μπροστά στα μά-τια μας και μέσα στην συνείδησί μας. Δεν χρειάζονται αριθμοί, όταν ξερου-με πώς άναστένεται ένα Έθνος. Η Ελλάς έσώθη, ή Ελλάς άναγεννιάται, ή Ελλάς σφυρηλατεί υπέροχο και με-γαλειώδες το μέλλον της και τον Γ' Πολιτισμό της. Η Ελλάς κατακτά τη θέση που της άνήκει υπό τον ήλιο. Ίδου το έργο του Άρχηγού που θα μείνη αιώνια.

Ένα σάπιασμα άντιλαλεί στην Έλ-ληνική γη και τις Έλληνικές θάλασ-σες και καλεί τους πανέλληνες στο μεγάλο συναγερό.

Είναι το θείο σάπιασμα του λυτρω-μού, που καλεί σ' ένα προσκύνημα της Άγίας αυτής ήμέρας.

Και τά σήμαντρα των Έλληνικών Εκκλησιών σημαίνουν την Επέτειο της Άναστάσεως του Έλληνικού Λαού, τά Έλληνικά όπλα βροντούν χαιρετι-στήρια τη δύναμι της Ελλάδος, το ά-μώνι και το σκεπάρνι γεμίζουν την κα-θαρή Έλληνική ατμόσφαιρα με το χα-ρωπό τραγούδι της δουλειάς, του μό-χθου και της δημιουργίας. Και πάνω άπ' όλα άκούγεται μιά διάτορη ίαχή, ίαχή θριάμβου, ίαχή άγώνος, ίαχή νεότητος.

ΠΙΣΤΕΥΟΥΜΕ! Άγωνιζόμεθα! Νι-κούμε και εύγνωμονούμε!

Και έτσι, άν σας ρωτήση κανείς: Γιατί βαδίζετε με τόση όρμη, με τόση πεποίθησι, με τόση υπεργήφανεα, να τ' άπαντήσετε:

— Γιατί πιστεύουμε!

Αν ζητήση κανείς να του εξηγήση-τε γιατί οι ώραιές Έθνικές μας Φά-λαγγες ξεπερνούν σήμερα πολύ το έ-να έκατομμύριο νέων, να του δώσετε την άπόκρισι:

— Γιατί πιστεύουμε!

Και άν κανείς θελήση να μάθη για-τί οι Νέοι και οι Νέες της Ελλάδος περιφρουρούν και με τη ζωή τους ά-κόμα το οικοδόμημα της 4ης Αυγού-στου, τά Έλληνοπούλα να του άπαν-τήσουν:

— Γιατί πιστεύουμε!

Κι' άν ακόμα κανείς ρωτήση γιατί θα συνεχιστή το έργο αυτό άνα τους Έλληνικούς αιώνας, οι Φαλαγγίτες και Φαλαγγίσσες, οι Σκαπανείς και οι Σκαπάνισσες θ' άποκριθούν:

— Γιατί πιστεύουμε!

Κι' άν ρωτήση ποιός είναι ή έγγύη-σις της συνεχίσεως, οι νέοι και οι νέες θα βροντοφωνάσουν:

— ΕΜΕΙΣ!

Έμπρός, Φαλαγγίτες και Φαλαγγί-τισσες, Σκαπανείς και Σκαπάνισσες, με μιά καρδιά και μιά ψυχή, με μιά θέλησι κι' ένα παλμό, μ' ένα Βασιλέα και τον ένα Άρχηγό.

Έμπρός μ' ένα άδιάρετο Λαό για μιά μεγάλη, ισχυρή, ένδοξη και άδιάρ-εστη Πατρίδα, Έμπρός ή ΜΙΑ και Ε-ΝΙΑΙΑ ΝΕΟΛΑΙΑ του Έθνους, Έμ-πρός για τη δεύτερη Τετραετία, έμ-πρός με όρμη και πάθος και με φα-νατισμό και με πίστι ριχθήτε στον Ά-γώνα για την ολοκλήρωσι της Έπα-ναστάσεως και για την ολοκλήρωσι του Έργου της Ε.Ο.Ν.

Πίστις ή Ελλάς,
Σύμβολο ο Βασιλεύς,
Άρχηγός ο Μεταξάς,
Ίδεολογία ή 4η Αυγούστου,
Ένότης ή Ε.Ο.Ν.,
Μέθοδος ο Άγών,
Σκοπός ή Νίκη.

Συναγωνιστές και Συναγωνίστριες, Παιδιά του Μεταξά, Στρατιώται του Έλληνισμού, Συνεχισται της Έπαναστάσεως,

Έτσι, με τις Σημαίες ψηλά. Με το βήμα σταθερό. Με τις ψυχές άγρυπνες και με δύναμι άνεξάντλητη, 1.200.000 Νέοι και Νέες προχωρούμε βροντοφω-νάζοντας:

— Ένας Βασιλεύς και μιά Πατρίδα,
— Ένας Κυβερνήτης και μιά Ίδεο-λογία,
— Ένας Λαός — Μιά Νεολαία και
— Ένας προορισμός:

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΛΛΑΔΑ ΝΕΑ!
Για τον προορισμό αυτόν, ενώ ένα Έθνος γιορτάζει την άνάστασί του, ο Άγών συνεχίζεται και θα συνεχί-ται πάντα με κάθε θυσία και με κάθε δύναμι, με πρωτοπόρο στον Άγώνα του Έθνους και στη συνέχισι της Έ-παναστάσεως τη λατρευτή μας την Ε.Ο.Ν.

Συναγωνιστές και Συναγωνίστριές μου,

Πίστις στον Άρχηγό,
Πίστις στον Άγώνα,
— Ζήτω ο Άρχηγός!

Ο Κυβερνητικός Επίτροπος Νεολαίας

ΑΛΕΞ. Ν. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικου-
μένου υπό Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου
προεδρευομένου υπό τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ
τῆς Κυβερνήσεως κ. ΓΩΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, δότις
καὶ ἐκπράσσει ταύτην, ἀνατληρόμενος υπό
τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου
κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς

Χειρόγραφα καὶ φωτογραφίες δη-
μοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΔΗΜ. ΒΕΡΓΟΝ. Δὲν εἶναι δημοσιεύσιμο.
Ἰδοὺ τὸ πρῶτο τετράστιχο:

Νεολαία τὸ ἄνθος τῆς Ἑλλάδος,
νεολαία ἀνθοσπέρη, γλυκεῖα,
σὺ τὸν κόσμο χαροπαίνεις (!)
καὶ σκορπᾷ παντοῦ χαρὰ.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι δὲν σοῦ ἄρσει. — ΔΗΜ.
ΣΙΔΕΡΗΝ. Ὁρατὶς ἰδέες, ἀλλὰ κακὴ στιχορ-
γική. Γράφεις:

Τὴν ὄργη τοῦ πολέμου μισοῦμε,
τὴν εἰρήνη ἀληθῶς ἀγαποῦμε.
Πάν κτηνώδες, σκληρό, πᾶσα βία
προξενεῖ σὲ μᾶς εἰρωνεία.
Μ' ἂν κανεῖς διὰς τολμήσῃ
Τ' ἄγιο χῶμα αὐτὸ ἐπὶ πατρίδι
«Μολὼν - Λαβέ!!!» ἀσχος καὶ ἥττας
Θὰ γνωρίσῃ ἀπὸ μᾶς τοὺς ἀκρίτας.

Τὸ αὐτὸ παρατηροῦμε καὶ γιὰ τὸ ἄλλο ποίημα,
ποῦ μᾶς ἔστειλες «Ο Ὀρκος τοῦ Ἑλλήνου». — Ι.
ΠΑΠΑΛΕΒΕΝΤΗΝ. Σ' εὐχαριστοῦμε θερμῶς
γιὰ τὸ περιεχόμενο τῆς ἐπιστολῆς σου. Ἡ ἀντα-
πόκρισίς σου ἔπρεπε νὰ τελεῖται στὸ Γραφεῖον Τύ-
που τῆς Κεντρικῆς. — Ι. ΚΑΣΑΠΙΑΚΗΝ. Τὸ
μέτρο στὸ ποίημά σου «Δασνοὺς» εἶναι λαϊ-
κὸ. Πρόσεξε λοιπὸν τὸ στίχου σου αὐτόν:

Μὲ τὸν Ἀρχηγὸ τῆς Μεταξῆ, τρισένοδον μεγάλην.
— Α. Σ. ΚΥΠΡΙΩΤΟΥ. Τὸ ποίημά μεγάλο δ-
νειρὸν περικλείει πολὺ ἀσέβημα, δυστυχῶς διὰ
ὅστερ ἐστὶν ἐκτέλεσι. Διὰ τὸ δεύτερο σοῦ ἄ-
παντοῦμε κατωτέρω. — ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΝ ΠΑ-
ΠΑΔΑΚΗΝ. Πολύ, πάρα πολὺ ἐνδιέφερον τὸ
γράμμα σου. Σὲ συγχαίρομε θερμῶς γιὰ τὸν
πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν μᾶς σεβασμὸ σου. Σχετικῶς
μὲ τὰς πνευματικὰς ἀσκήσεις σου, σοῦ ἀπάντησε ὁ
ἀρχηγὸς συντάκτης. Στείλε μὲς τὸ. Θὰ δια-
σώβῃ καὶ ἂν εἶναι δημοσιεύσιμο θὰ τὸ περά-
σῃς. — Κ. ΧΟΠΑΝ. Τὸ διήγημά σου «Τὸ ὄρ-
φον» εἰς τὴν ἰδέαν σου, τὸ ὅφους τοῦ διὰς
θυμίζει καὶ τὴν ἰδέαν σου. Ἀφοῦ σοῦ ἄρσει
νὰ γράφῃς διηγήματα, διάβασε πρῶτα πολλὰ
καὶ καλὰ διηγήματα, πρόσδεξ τὸν τρόπον μὲ
τὸν ὁποῖο εἶναι γραμμένα καὶ προσπάθησε νὰ
ἀφελῇς ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν ἢ μάλλον τὴν με-
λέτην τὸν. Ἐπειτα δοκίμασε νὰ γράφῃς καὶ
ΑΝΤ. ΝΟΥΛΑΝ. Ὁρατὶς τὴν ῥυθμικὴν πρόζα
σου «Ἀπρίλη», ἀλλὰ οὐ κατὰλληλὴ γιὰ τὴν
«Νεολαίαν». Στείλε τὴν σὲ κανένα ἄλλο περιο-
δικό. Ἀφοῦ μὲν θὰ σοῦ τὴν δημοσιεύσω, γιὰτὶ
πραγματικὰ δέξεται. — Γ. Α. ΚΕΦΑΛΑΝ. Τὸ
«Ἡ συνοικία Ρίπαν» καλὸ κρίνουμε ὡς ἐκ-
θεσίς. Τὸ ὁμώνυμο ποίημα ἀτεχνόν:

Προχθὲς ἐγγήκαμε μὲ τὴ γραμμὴ
καὶ πήγαμε στὴν ἐσχόλ,
μεγάλαν γυναικίαν μὴ στιγμὴ
διέταξεν οἱ ἄρχηγοι.

Τὶ λές κι' εἰς; Δὲ νομίζεις πὺς βιάσθηκες νὰ
τὸ στείλῃς; Δ. ΚΑΣΚΑΡΙΔΗΝ. Οἱ μαγικὲς εἰ-

ΕΤΟΣ Β'. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

Δ/ΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
Ὁδὸς Λεωχάρους 19 (Β' δρόμος)
Ἀριθ. Τηλεφ. Λογιστηρίου 32-094
Συντάξεως 34-425

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικὸν «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Ὁδὸς Λεωχάρους 19

Ἀριθ. Τεύχ. 44 — 3 Αὐγούστου 1940)
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Μελῶν καὶ μὴ
μαθητῶν μελῶν
ΕΤΗΣΙΑ (Ἑσωτερικοῦ) Δρ. 160 — 200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » » 80 — 100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » » 40 — 50
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἀπρ. Ἀγγλίας 1
Ἀμερικῆς Δολ. 6
Αἰγύπτου Ἀπρ. 1

Διὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιω-
τικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινοτήτας) καὶ
Σχολικὰς Ἑφορίας. ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. 300

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΛΑΙΑ»
ἢ ΣΠ. ΡΟΥΒΑΛΛΗΝ, Γεν. Γραμματέα Ε.Ο.Ν.

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀποδείξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφήν τοῦ Γεν. Γραμ-
ματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΛΗΝ Συνταγματάρχου ἐ. ἀ. καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ε.Ο.Ν.

Χαίρετε τοὺς παῖδά, μὲ δόξαν εἰς τὰς ἡττας,
ἀφοῦ τὰς παρεσκεύασεν ὅληα προδοσία.
Μάθετε ὅτι ἔχομε κι' ἐμεῖς ἱερολογίτας,
ποῦ τὴν Ἑλλάδα σὺν καὶ Σῶς, ἔχουν γιὰ ἐκ-
πλήρωσιν. [Κληροιά,
Καὶ τώρα, ἡ Νεολαία μας, περήφανη κι' ἀ-
καταμάχητη, τὴν Δόξα τῆς Ἑλλάδας μας θὰ φθάσῃ καὶ τ' ἀ-
πείρητα.

— ΔΗΜ. ΦΡΟΣΥΝΑΚΗΝ. Δημοσιεύομε τὴν
στίλβαν αὐτὴ τὸ ποίημα καὶ «Μὴ βιάζεσθε»:

«Ὅ, τι δουλειά κι' ἄν κάνετε
μὲ προσοχὴν ἐργάζεσθε,
τὴν ὥρα σας μὴ γάνετε,
μὰ καὶ ποτὲ μὴ βιάζεσθε.
Νὰ σκέπτεσθε, νὰ κρίνετε
καὶ τότε μὴ σὰς μέλλῃ!
Ἀγάπια - ἀγάπια γίνεται
ἡ ἀγούριδα μέλλῃ!

ΜΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΖΩΗΣ
(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 1381)

βουν τὴν ἐπιβολὴ αὐτὴ τοῦ Κράτους,
τὴν ἀντικατάστασι τῆς ἀταξίας μὲ τὴν
τάξι. Τὸ μέγα ὅμως πλῆθος τῶν Ἑλ-
λήνων ἐνοιῶσε ἀμέσως τὴν μεγάλῃ εὐ-
εργεσίᾳ ποῦ τὸν ἐπρόσφερε τὸ Νέο
Κράτος μὲ τὴ φροντίδα ποῦ ἐλάμβανε
γιὰ τὸ παιδί, φροντίδα ποῦ ἔπαιρνε τὴ
μορφὴ ἐθνικῆς ἀποστολῆς σὺν σκε-
φθῶν πόσο κακὸ εἶχε κάνει καὶ σ'
αὐτὸ ὁ κοινοβουλευτισμός.

Μετὰ τέσσερα χρόνια μποροῦμε νὰ
διακρίνουμε τὰ ἀποτελέσματα καὶ νὰ
δρέψουμε τοὺς πρώτους καρπούς. Σή-
μερα οἱ ἴδιοι γονεῖς παρακολουθοῦν
τὰ παιδιὰ τους νὰ εἶναι τακτικά στὴν
Ὀργάνωσί τους καὶ τὰ παιδιὰ καμα-
ρώνουν γιὰ τὸν σχηματισμὸ τους καὶ
γιὰ τὴν ἐθνικὴ τους καταγωγὴ. Ἐκεῖ-
νο ποῦ τὰ ἐνδιαφέρει εἶναι ἡ Ἑλλάδα
καὶ ἡ καρδιά τους εἶναι δοσμένη σὲ
κάτι ὑγιεινότερο καὶ ὑψηλότερο. Δὲν
χρειάζεται νὰ τὰ μαζέψῃ κανεὶς ἀπ'
τὸ δρόμο, δὲν χρειάζεται νὰ τοὺς ὑπο-
δείξῃ τὸ καλὸ καὶ τὸ κακὸ, γιὰτὶ ἀ-
κολουθοῦν μόνο τὸ καλὸ. Τὸ Κράτος
μὲ θέλῃ καὶ μὲ δαπάνες σημαντικὰς
τοὺς ἔδωσε τὰ μέσα τῆς ψυχικῆς καὶ
σωματικῆς ἀγωγῆς, τοὺς ἔδωσε πρὸ
παντὸς τὸν ἄλλον ὀρίζοντα, ποῦ θὰ εἶ-
ναι ὁ ὀρίζων τῆς Ἑλλάδος αὔριο.

Μέσα σὲ τέσσερα χρόνια ἡμποροῦ-
με νὰ βλέπουμε μπροστὰ καὶ νὰ ὁρα-
ματίζομε τὴν αὐριανὴ Ἑλλάδα, μὲ
τὰ μάτια τῆς ζωῆς ποῦ ἀνοίγουν διὰ
πλατὰ τὰ Ἑλληνόπουλα. Τὸ Κράτος
ἐθυσιάσε πολλὰ γιὰ τὸ παιδί, ἀλλὰ
τὸ κέρδος θὰ εἶναι πολὺ μεγαλύτερο.
Χρ. Ἐμμ. Ἀγγελομάτης

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΠΟΥ ΕΛΑΒΟΜΕΝ ΔΙΑ ΤΗΝ 4^{ΗΝ} ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ὁ Ἀρχηγὸς καὶ ἡ 4η Αὐγούστου ἐμπνέουν τὰς ἐπιστολάς τῶν συναγωνιστῶν.
Ἀπὸ τὰς χιλιάδας ποῦ λαμβάνομεν καθ' ἐκάστην δημοσιεύομεν ὀλίγας.

ΣΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗ ΜΑΣ

᾽Ηλθες νὰ σώσῃς τὴν Ἑλλάδα,
μεγάλῃ ἀρχηγῇ τοῦ Γένους,
μὲ τῆς γαλλῆς τὴν λαμπάδα
νὰ δώσῃς φῶς στοὺς πονεμένους...

᾽Ηλθες νὰ σῇσῃς κάθε κόμμα
ποῦχε πληρώσει τὴν Πατρίδα
καὶ νὰ μᾶς κάνῃς ἕνα σῶμα
μὲ μιὰ πνοὴ καὶ μιὰν ἐλπίδα.

Χαίρε! καὶ στὴ γλυκεῖά μας Χώρα
τὰ πάθη ἔχουνε σῇσῃ,
καὶ ὁ λαὸς κ' ἀγάπη χάρῃ
πιστὰ Ἑσένα ἀκολουθεῖ...
ΧΑΡ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀγαπητὴ μας «Νεολαία»,

Σὲ εἰκοσι μέρες ἀπὸ σήμερα θὰ
γιορτάσουμε τὴν 4η Αὐγούστου. Τὴ
μεγάλῃ κι' εὐλογημένῃ μέρᾳ! Ἐτοι-
μαζόμαστε ἀπὸ τώρα γιὰ τὴν ἑορτή.
Τότε θάμασσε σὲ μὴ μακρινὴ ἐξοχή,
πάνω σὲ βουνὸ καὶ δὲ θὰ μπορέσουμε
νὰ κατεβόμε στὴ χώρα. Μὰ γι' αὐτὸ
ἐτοιμαζόμαστε ἀπὸ τώρα. Κάνομε ση-
μαίεσ ἀπὸ μπλὲ καὶ ἄσπρο χαρτί, κό-
βομε γιρλάντες κι' ἀγοράσαμε μιὰ εἰ-
κόνα τοῦ λατρευτοῦ μας Βασιλιᾶ, μιὰ
τοῦ καλοῦ μας Διαδόχου καὶ μιὰ τοῦ
σεβαστοῦ μας Ἀρχηγοῦ Ἰωάννη Με-
ταξᾶ, ποῦ τὴν μέρα κείνη θὰ τίς στο-
λίσωμε μὲ φύλλα δάφνης. Ὁ θεὸς μας
ὁ Κωστής θὰ μᾶς φέρῃ, λέει, τὰ πυ-
ροτεχνήματα.
Θεσσαλονίκη.

Σὲ ἀσπαζόμαστε
Τὰ τρία ἀδελφάκια Σκαπανάκια
ΚΩΣΤΑΚΗΣ, ΠΕΤΡΟΣ καὶ ΑΥΓΗ
ΓΙΑΝΝΟΥΛΗ

Ἀγαπητὴ μου «Νεολαία»,

...Καὶ τώρα θὰ σοῦ ζητήσω μιὰ
χάρη. Ὁ Μεγάλος Σκαπανέας σίγου-
ρα θὰ δῇ τὴν 4η Αὐγούστου τὸν ἀγα-
πημένο μας Ἀρχηγὸ κ. Ἰωάννη Με-
ταξᾶ. Παρακάλεσέ τον νὰ χαιρετίσῃ
τὸν Ἀρχηγὸ κι' ἀπὸ μένα καὶ νὰ τοῦ
εὐχηθῇ νὰ ζήσῃ χίλια χρόνια καὶ νὰ
ἐορτάξῃ τὴν 4η Αὐγούστου. Μὲ λένε
Μιχαλάκη Θωμόπουλο κι' ὁ Ἀρχηγὸς
θὰ μ' ἔχῃ ἀκούστα.
Πάτρα

Ὁ Σκαπανέας
ΜΙΧ. ΙΑΚ. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀγαπητὸ μας περιοδικὸ «Νεολαία»,
Γιὰ νὰ γιορτάσουμε φέτος πὺς καλὰ
τὴν 4η Αὐγούστου, μερικοὶ συναγωνι-
στὲς μου κι' ἐγὼ ἀποφασίσαμε νὰ βγά-
λουμε μιὰ ἐφημεριδούλα τὸν Τρίτο

Ἑλληνικὸ Πολιτισμὸ καὶ νὰ γράψω-
με μέσα ποιήματα καὶ χρονογραφῆ-
ματα, ὅλα γιὰ τὴν 4η Αὐγούστου. Τὰ
ποιήματα θὰ τὰ ταιριάζομε ἐμεῖς, τὰ
χρονογραφήματα θὰ τὰ κάμῃ ὁ μεγάλ-
ος ἀδελφός μου, ποῦ τέλειωσε φέτος
τὸ γυμνάσιο καὶ τὴν ἐφημερίδα θὰ τὴ
γράψῃ ἡ θεία μου ἡ Εὐσθλία, ποῦ εἶ-
ναι δασκάλα καὶ γράφει ὥρα ἡμέρας γράμ-
ματα. Ζήτω ἡ 4η Αὐγούστου!
Πειραιεὺς

Ὁ Σκαπανέας
ΓΙΩΡΓΟΣ Π. ΧΡΗΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀγαπητὴ μου «Νεολαία»,

...Πάνε τέσσερα χρόνια τώρα ποῦ
ἕνα αὐγουσιὰτικὸ πρωινὸ ἔφυγε ὁ
πατέρας μου ἀπὸ τὸ σπῆτι πολὺ στε-
νωχωρημένος. Σήμερα θὰ γίνουν με-
γάλες φασαρίες καὶ μπορεῖ νὰ σκο-
τωθοῦν πολλοὶ ἄνθρωποι, τὸν ἀκου-
σα νὰ λῇ στὴ μητέρα μου, καθὼς ἔ-
φυγε. Ἡ μητέρα μου κι' ἡ γιαγιά μου
στενωχωρήθηκαν πολὺ μὲ τὰ λόγια
τοῦ πατέρα. Τὶς θυμοῦμαι ποῦ δάκρυ-
σαν. «Πάει κατὰ χαμὸς ὁ τόπος μας»,
εἶπε ἡ μητέρα μου στὴ γιαγιά μου,
ποῦ σταυροκοπήθηκε. Σὲ λίγο ὅμως
νὰ σοῦ τὸν πατέρα! Μπήκε τρεχάτος
καὶ γελαστός στὸ σπῆτι. «Ὁ Μεταξᾶς
ἔκαμε νέο Κράτος! Νὰ τὸ θυμάστε,
ἡ χώρα μας σώθηκε!», ἐφώναξε δυνα-
τὰ ὁ πατέρας γιὰ νὰ τὸν ἀκούσουν κι'
ἀπὸ τὰ γειτονικά σπῆτια. Ἦταν ἡ 4η
Αὐγούστου 1936! Πόσο μεγάλο δίκιο
εἶχε ὁ πατέρας μου!
Ἀθήναι

Ἡ παντοτεὴν σου φίλη
ΜΑΡΙΚΑ ΣΑΟΥΣΗ
Σκαπανίσσα

Ἀγαπητὴ μου «Νεολαία»,

Γιὰ τὸ πανηγυρικὸ τευχὸς σου τῆς
4ης Αὐγούστου σοῦ στέλνω τὸ ποιη-
ματάκι αὐτό, ποῦ τόγραψα μόνος μου.
Μονάχα τὴν ἰδέαν μοῦ βρῆκε ἡ μητέ-
ρα μου. Ἄν τὸ δημοσιεύσῃς, τοῦ χρό-
νου στὶς 4 Αὐγούστου θὰ σοῦ στείλω
κι' ἄλλο. Ζήτω ὁ Ἀρχηγός!
Ὁ συναγωνιστὴς - Σκαπανέας
ΠΑΝΟΣ ΒΕΡΓΙΩΝΗΣ

Ἡ 4η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μπρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ
ἀνάψετε λαμπάδα,
γιὰτὶ σὰ σήμερα, παιδιὰ,
σώθηκε ἡ Ἑλλάδα!

Χίος. Π. ΒΕΡΓΙΩΝΗΣ

Ἀγαπητὸ μου περιοδικὸ «Νεολαία»,
...Ἀτέλειωτος μῆνας αὐτὸς ὁ Ἰού-
λιος! Μετρῶ μιὰ - μιὰ τίς μέρες τοῦ

περνοῦν κι' ἀνυπόμονα περιμένω νὰ
ρθῇ ἡ μεγάλη, ἡ δοξασιμένη μέρα, ἡ
4η Αὐγούστου. Δὲν ξέρω ἂν μπορῇτε
σεῖς οἱ μεγάλοι νὰ καταλάβετε τί εἶ-
ναι γιὰ μᾶς τὰ παιδιὰ — κορίτσια κι'
ἀγόρια — ἡ μέρα αὐτή. Νά, ὅπως γιὰ
ὅλο τὸν κόσμο ξεχωρίζει ἡ Κυριακὴ
ἀνάμεσα σ' ὅλες τίς ἄλλες μέρες τῆς
βδομάδας, ἔτσι ἡ 4η Αὐγούστου εἶναι
μια μέρα διπλὰ ξεχωριστὴ γιὰ μᾶς τὰ
παιδιὰ. Εἶναι ἡ Κυριακὴ τῶν Κυρια-
κῶν. «Ὡ! κι' ἄς στεκόταν δυνατὸ νὰ
βρίσκωμαι τὴ μέρα αὐτὴ στὴν Ἀθήνα!
Πῶς θὰ ἤθελα ν' ἀντικρύσω, ἔτσι
ἕνα δευτερόλεπτο, τὸ γελαστὸ πρόσω-
πο τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ πνευματικοῦ πα-
τέρα μας κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ.
Μυτιλήνη.

ΣΑΦΩ ΡΙΖΑΡΗ

ΥΜΝΟΣ ΣΚΑΠΑΝΕΩΝ

Μ' ὀλόγλυκο σκοπὸ
καὶ βῆμα ρυθμικὸ
μέσ' τὴν γραμμὴν τρεῖς-τρεῖς
περνᾷν οἱ Σκαπανεῖς.

Τὰ μάτια τους φωτιᾶς
πετοῦν σὺν ἀστράτεσ
σπαθᾶτο τὸ κορμὶ
στὴν ἰαία τὴ γραμμὴ.

Μέσ' στὴ μικρὴ μας τὴν καρδιά, ποῦ
[να γεμάτῃ ἐλπίδα
χτυπᾷ γλυκὰ ἡ Ἑλλάδα μας, ἡ ἀθά-
[νατὴ Πατρίδα.
Κι' ὄρκο σὲ Σένα δίνουμε, Πατρίδ' ἀ-
[γαπημένη
στὰ σύνορα νὰ πέσουμε μιὰ μέρα δο-
[ξασμένοι

Οἱ σάλπιγγες ἤχουν
τὰ τύμπανα κροτοῦν
μὴν κινήθῃ κανεὶς
περνᾷν οἱ Σκαπανεῖς!

Ἐλπίδα φτερωτὴ
τοῦ ἔθνους μας κι' αὐτοὶ
τοῦ μέλλοντος πιστοὶ
κι' ἀνίκητος στρατός.

Πάντα πιστοὶ στὸ Βασιλεῖ, πιστοὶ στὸν
[Κυβερνήτη,
πιστοὶ στοῦ νέου Ἑλληνικοῦ πολιτε-
[σμοῦ τὴν κοίτη
Κι' εἰν' ἄσβεστο, παντοτερὸν τὸ σύνθη-
[μά μας ἔσται:
«Γιὰ Σὲ Πατρίδ' ἀθάνατη! Γιὰ Σένα!»

Ἐξέδρα Ἀπρίλιος 1940 Ε'
ΩΣΗΟ ΧΡ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
Ποικίλης Διοικήτης 18ου Λόχου

ΖΗΤΩ Η 4^Η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

